

مکتبہ اسلامیہ

دترا او پبحر مسیلمی

سره

دوترو او دترا و یحود امامت له فستلو
دقرآن او احادیثو په ریا کنبی

مؤلف

مولانا رفیع قاسمی

مدرسہ دارالاسلام دیوبند

کتابخانہ اسلامیہ
دیوبند

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو درس

د کتاب پيژندنه:

نوم: د تر او يو سمنلي

مؤلف: مولانا محمد رفعت قاسمي

ژباړن: مفتي محمد ابراهيم خليل

کمپوز او گرافکته: مولوي عبدالغني «ساجد»

گرخنده تېلنوم: ۰۳۲۱۸۰۱۶۷۷۴

خپرونکی: محمد ساجد

گرخنده تېلنوم: ۰۳۳۳۷۸۲۵۴۸۴ -

د چاپ شمير: ۱۰۰۰ از مټوکه

چاپ: مکتبه رشيديه سرکي مولانا گزنته

خبرتيا

د علم او عرفان د نمونينو الوتہ، خبر و مرگول کيږي چې د مکتبي
مرشيد يې لغو او پياوړي عالم حضرت مولانا مفتي محمد رفعت قاسمي
صاحب لاندې رسالې له اردو متن څخه پښتو ته ژباړل شوي :
دامامت مسئلې ، داعتيکاف مسئلې ، د جوماتو نومو مسئلې ،
دلما نڅه مسئلې ، داوداسه مسئلې ، د جمعي دلما نڅه مسئلې ،
د روژې مسئلې ، د سفر مسئلې ، د غسل مسئلې ، د زکوة مسئلې
، د تر او د جو مسئلې ، د موزو مسئلې ، د برات او د قدر د شپې
مسئلې ، د شرک او بدعت مسئلې ، د ادا اب او ملاقات مسئلې ،
د ماثور ، خطبو مجموعنه ، د عيدينو او قرباني مسئلې ، د حج
او عمرې مسئلې ، د رانه مينوال کولي شي چې دغه رسالې په
خپله له مکتبي مرشيد يې او نومرو وار وندۀ کتابخانو څخه په مناسب
قيمت تر لاسه کړي په درنښت .

۱	انتساب.....
۱	دنوي چاپ په اړه.....
۲	ارشاد گرامي د حضرت مولانا محمود الحسن صاحب.....
۳	ستره رايه د حضرت مولانا نظام دين صاحب.....
۴	تقریظ د حضرت مولانا ظفیر الدین صاحب.....
۶	د ترتیب کونکي وينا.....

لومړی باب

۷	روژې او تراویح د مغفرت باعث دي.....
۸	د روژې او قران شفاعت.....
۹	د تراویحو اهمیت او درکعتونو شمیر.....
۱۳	د خبرې لنډیز.....
۱۵	له امام اعظم صاحب څخه پوښتنه.....
۱۵	تراویح د ټولو لپاره سنت دي.....
۱۶	په تراویحو کې د حافظ قران کریم اورول.....
۱۶	ایا تراویح ورکول د امام ذمه واري ده.....
۱۷	په تراویحو کې د امامت حق.....
۱۷	د تراویحو لپاره حافظ مقررول.....
۱۸	یو سړی دوه ځایه تراویح ورکولای شي کله.....
۱۸	حافظ ته په تراویحو کې د معاوضې ورکولو شرعي حیثیت.....
۱۹	د تراویحو اجرت د تحفې په ډول.....
۲۰	حافظ ته د تلور اتلو کراه او ډوډی ورکول.....
۲۱	د تراویحو معاوضه.....

مخ	عنوان
۲۲	دنا بالغه حافظانود قران پخولو لپاره
۲۳	په کوچني پسي د تراويحو مسئله
۲۳	د بي زيري بالغ حکم
۲۴	ديو مياشتي کم پنځلس کلونود هلک امامت
۲۴	د کوم عمر هلک تراويح ورکولای شي
۲۵	د زيري خريونکي حافظ امامت
۲۵	ترڅنگلې پورې د لاس يري شوي امامت
۲۵	د فيشني حافظ امامت
۲۶	د بد چلندي ميرمني په زوي پسي تراويح
۲۶	که د حافظ زيره تريوه مټ کمه وي
۲۷	د احتياط کونکي رانده امامت
۲۸	تراويح ورکونکي که د شريعت پابنده وي نو
۲۹	که حافظ دلمانځه پابندي کونکي نوي نو
۲۹	د معذور حافظ امامت
۲۹	پر دوو حافظانو پسي د تراويح کولو حکم
۳۰	د غير مقلد امامت
۳۰	چاچي دلماخستن لمونځ نه وي کړي دهغه امامت
۳۱	په نارينه پسي د بنځو اقتداء
۳۱	د ميرمنود تراويحو جماعت
۳۲	د حافظ قران کريم چټک ويل
۳۲	د رکعتونو په شمير کې د اختلاف واقع کيدو حکم
۳۳	په تهجد کې د تراويحود خور کعتونو کولو حکم

عنوان فهرست مخ

۳۳	که خدای مکره حافظ په تراویحوکې وفات شي
۳۴	حافظ په تراویحوکې قران پریرېدي
۳۴	دلمانځه لپاره دامام دیو خاص سړي انتظار کول
۳۵	دخپل خان لپاره دجماعت څنډول
۳۵	دتحريمې صحيح الفاظ څه دي
۳۵	امام ته تکبيرات ويل څنگه په کار دي

دوهم باب

۳۶	تراویح په کورکې فضيلت لري که په مسجد کې
۳۷	په کوم مسجد کې تراویح فضيلت لري
۳۷	دمحلې دمسجد حق
۳۸	آياخپل مسجد پرینودلای شو
۳۸	دمسجد پرېام تراویح کول
۳۹	په دوکانو کې تراویح کول
۴۰	په کورکې تراویح په جماعت کول
۴۰	دلماخستن لمونځ په مسجد کې او تراویح کور کول
۴۰	دیوه حافظ څو ځایه ختم کول
۴۱	دتراویح دوه جماعتونه کول
۴۲	په یوه مسجد کې ددو حافظانو تراویح ورکول
۴۲	دڅو حافظانو په گډه تراویح ورکول
۴۳	لس لس رکعت په دوو مسجدونو کې ورکول څنگه دي
۴۳	په یوه مسجد کې دوهم جماعت
۴۴	په یوه مسجد کې دوه ځایه تراویح

۴۴ په تراويحوکې تريوه ختم زيات ويل څنگه دي

۴۵ د يوه شخص په مراعات د تيرې ورځې تراويح راگرزول

دريم ياب

سماع

۴۶ د سماع اجرت

۴۶ بيله سماع قران کریم ويل

۴۶ حافظ ته فتحه څوک ورکړي

۴۷ کوچنی سماع به چيرې دربري

۴۷ آيا سماع د حافظ په برابرې درولای شو

۴۸ قران کریم ته په کتو سماعت کول

۴۸ دهيريدوله امله چوپه خوله فکر او سوچ کول

۴۹ دهيريدو پر مهال يو ځای بل ځای ويل

۴۹ حافظ د سماع د بندولو تر وخته چوپ پاتې کيدلای شي

۴۹ د حافظ د تنگولو حکم

۵۰ صرف د فتحې ور کولو په نيت په تراويحوکې برخه اخيستل

۵۰ د غلطې فتحې په ور کولو حافظ پرېشانه کول

۵۱ په نيت تر لويابې اودسه فتحه ورکړي

۵۱ د تراويحو پروخت شاته خبرې کول

۵۲ په تراويحوکې در کوع انتظار کول

۵۲ د سماع دنېستي په مهال قران ته په کتو فتحه ورکول

۵۳ شيعه حافظ فتحه ور کولای شي کنه

۵۳ در کوع انتظار کول

خلورم باب

ترويحه

- ٥٤ ترويحه ولي کول کيڙي
- ٥٥ په ترويحه کې څومره ناسته په کارده
- ٥٥ په ترويحه کې په لور او ازدرود ويل
- ٥٢ په ترويحه کې د دعائوت شته کنه
- ٥٢ ترهرو څلور ورکعتو وروسته دعا غوښتل
- ٥٧ په هره ترويحه کې په لاس پورته کولو دعا غوښتل
- ٥٨ په ترويحه کې نصيحت کول
- ٥٨ په ترويحه کې دغه کلمات ويل څنگه دي

پنځم باب

- ٢٠ تراويح له کوم وخت څخه شروع کيږي څه وخت ختميږي او
- ٢١ په تراويحو کې له يوه ختم څخه کوم سنت مراد دي
- ٢٢ په مياشت کې يو ختم کول سنت دي
- ٢٢ له رسول الله ﷺ څخه د شلور کعتو نو ثبوت
- ٢٣ تراويح له نبي کریم ﷺ څخه ثابتې دي
- ٢٣ تراويح په جماعت سنت دي کنه
- ٢٣ بيله شرعي عذره تراويح پريښودل څنگه دي
- ٢٤ د تراويحو د پريښودونکي حکم
- ٢٤ تراويح دروژې تابع نه دي
- ٢٥ د تراويح کونکي او روژه نه نيونکي حکم
- ٢٥ د وظيفې په وجه د وترو جماعت پريښودل

- د تراویحو پروخت که خوب غالب وی نو ۲۵
- مقتدی که په ناسته کې ویده شي نوڅه حکم لري ۲۲
- په تحریمه کې دمقتدی غلطی ۲۲
- د تراویحونیت ۲۷
- د تکبیر تحریمه پر مهال د لاسونو نیولو طریقه ۲۷
- بیله ثنا، قرائت پیل کول ۲۸
- په تراویحو کې د شلور کعتونو په یوځل نیت کول ۲۸
- دوه دوه رکعت تراویح کول ۲۸
- په تراویحو کې د سنت قرائت اندازه ۲۹
- آیا په تراویحو کې اوږده سورتونه ویل په کار دي که لنډه ۲۹
- په تراویحو کې د شلور کعتونو د عقیده لرونکي کمبود زیادت ۷۰
- په تراویحو او نور لمنځونو په د قرائت دپه زور والي اندازه ۷۰
- یوازې په تراویحو کې قرائت څنگه ووايي ۷۲
- آیا تراویح دارنگه هم کیدای شي ۷۲
- لومړی وتر کول په کار دي که تراویح ۷۳
- دوه رکعت سنت مخکې کول په کار دي که تراویح ۷۳
- له کومو خلکو چې فرض تیر شي جماعت باید وکړي که څنگه ۷۳
- د تراویحو تیر شوي رکعتونه کله راگرزول په کار دي ۷۴
- په تراویحو کې پاتې شوي آیاتونه به چیرې راگرزوي ۷۵
- پاتې شوي آیاتونه په راتلونکي ورځ ویل څنگه دي ۷۵
- له تراویحو سره تړلې یوځای دیرش مسئلې ۷۷

دبسم الله په بیان کې

- آیا په تراویحو کې په زوره بسم الله ویل ثابت دي ۸۰
- دبسم الله په زوره ویل په تراویحو کې څنگه دي ۸۱
- دقرائت دامامانو پیروي په تلاوت کې ده نه په لمانځه کې ۸۱
- له سورة اخلاص سره بسم الله ویل ۸۲
- دبسم الله په اړه دمولاته انوینو صاحب فتوی ۸۳
- په تراویحو کې تر هر سورت مخکې بسم الله ویونکی حنفی ۸۳
- دبسم الله په اړه دامام اعظم صاحب مسلک ۸۴
- دخبرې لنډیز ۸۴

اووم باب

سجده سهوه

- دسجده سهوي اصول ۸۵
- سجده سهوه په لاندنیو وجهو واجبیري ۸۵
- دسجده سهوي کولو طریقہ ۸۶
- که دواړه لور و ته سلام وگرزوي نو څه حکم دی ۸۶
- سجده سهوه یې وکړه خو سلام یې ونه گرزای ۸۶
- که یې په سجده سهوه کې یوه سجده وکړه ۸۶
- دواجب په ځنډولو سجده سهوه ۸۷
- په ډیرو غلطیانو څو سجده سهوي کیري ۸۷
- په سجده کې درکوع تسبیح ویل ۸۷
- دسجده سهوي په وجوب کې ټول لمونځونه برابر دي ۸۸
- په کومه غلطی لمونځ فاسدیري ۸۹

- ۹۰ په لمانځه کې په کوم ليکل شوي دنظر لگيدل
- ۹۰ يوه سجده کول څنگه دي
- ۹۱ دحافظ يو آيت څو ځله ويل
- ۹۱ دمتشابه (سره ورته) حکم
- ۹۲ دتراويحوپه لومړي رکعت کې ترکينا ستلو وروسته ولاړيدل
- ۹۲ په لومړي او دريم رکعت په څومره کينا ستو سجده سهوه لازميرې
- ۹۳ دري رکعت کول څنگه دي
- ۹۳ حافظ دريم رکعت ته ولاړشو
- ۹۴ څلور رکعت تراويح چې په کې اوله ناسته ونکړي
- ۹۴ په دوهم رکعت کې په هيره ولاړشو
- ۹۵ دتراويحوپه دوهم رکعت دناستې په هيريدوپه څلورم رکعت
- ۹۶ که ترڅلور رکعت کولو وروسته سجده سهوه ونکړي نو
- ۹۷ بې له ناستې دڅلور ورکعتونوپه اړه دمولانا تها نوي رايه
- ۹۸ په دوهم رکعت کې تر تشهد وروسته ولاړيدل بيرته کينا ستل
- ۹۹ که يوسورت شروع کړي بيا هغه پرېږدي بل ووايي
- ۹۹ ځينې حافظان په رکوع او سجده کې قران کریم يادوي
- ۱۰۰ دضاد لفظ بايد څرنگه اداسي
- ۱۰۰ ضالين په دالين ويلو لمنځ صحيح کيږي او کنه
- ۱۰۱ دضاد دلفظ په اړه دمولانا رشيد احمد گنگوڅي فتوی
- ۱۰۱ دضاد دلفظ په اړه دمولانا محمد شفيح صاحب فتوی
- ۱۰۲ په سلام کې که دعليکم په ځای عليتم له خولې ووزي
- ۱۰۲ په لمانځه کې دسلام عليکم ويلو حکم

عنوان	فهرست	مخ
په سلام کې باید مخ خومره وگرزول شي	۱۰۳	۱۰۳
اتم باب		
دتلاوت سجده		
دتلاوت دسجدي ثبوت او فضائل	۱۰۳	۱۰۳
دتلاوت سجده فرض ده که واجب او ددي داد اکيدو طريقه څه ده	۱۰۴	۱۰۴
دتلاوت دسجدي نيت	۱۰۴	۱۰۴
دتلاوت دسجدي داد اکولو طريقه	۱۰۵	۱۰۵
په تراويحو کې دتلاوت دسجدي اعلان کول څنگه دي	۱۰۵	۱۰۵
که دسجدي آيت دسوره په پای کې راشي	۱۰۶	۱۰۶
دتلاوت سجده دلمانځه له سجدي سره ادا کيږي او که نه	۱۰۷	۱۰۷
که دتلاوت دسجدي يوڅه برخه ووايي	۱۰۸	۱۰۸
په رکوع او سجده کې دتلاوت دسجدي نيت کول څنگه دي	۱۰۸	۱۰۸
که مقتدي له امام سره دتلاوت سجده ونه کړي شواى نو	۱۰۹	۱۰۹
دتلاوت دسجدي تر ادا کولو بيا په کومه وجه لمونځ راگرزونکى	۱۱۰	۱۱۰
دسجدي تر آيت ويلو به خومره وروسته سجده کوي	۱۱۰	۱۱۰
دسجده تلاوت په اوريدو ځينې مقتديان سجدي ولاړل او ځينې	۱۱۱	۱۱۱
په لمانځه کې دسجدي د آيت ويونکي سجده هيره شوه	۱۱۱	۱۱۱
که دحافظ دسجدي آيت هير شي	۱۱۲	۱۱۲
دتيرشوي رکعت داد اکولو په مهال که دامام څخه دسجدي آيت	۱۱۲	۱۱۲
که دسجدي د آيت په اوريدو دسجدي په ځاى رکوع ته ولاړ	۱۱۳	۱۱۳
په لمانځه کې تر سجده تلاوت وروسته دوهم ځل بيا هغه آيت	۱۱۳	۱۱۳
تر سجده تلاوت داد اکولو وروسته دحافظ راتلونکى آيت	۱۱۳	۱۱۳

- ترسجده تلاوت وروسته سورة فاتحه دوهم خل وويل ۱۱۴
- دوہ رکعتہ يې پوزہ کرل په نورودوہ رکعتونو کې يې بيا ۱۱۵
- که يې په تراويحو کې سجده تلاوت هيره شي ۱۱۶
- دتلاوت ديوې سجدي په خای يې دوې سجدي وکړي ۱۱۶
- دسورة حج اخري سجده اودهغه حکم ۱۱۷
- په سورة ص کې دتلاوت دسجدي آيت کوم دی ۱۱۷

نهم باب

دتهداوشينې په بيان کې

- دتهددجماعت حکم ۱۱۸
- دتهددجماعت اودشاه صاحب رايه ۱۱۸
- په روژه کې دتهددجماعت ۱۱۹
- دروژې په مياشت کې په تهدد کې دوه يا خلورکسه سره ۱۲۰
- دتهددجماعت حکم ۱۲۰
- دنفلونو جماعت اودديو بند اکابر علماء ۱۲۱
- په تهدد کې که خينې خلک دامام اقتداوکړي دکراهت ذمه وار ۱۲۴
- شيينه يعنی په يوه شپه کې قران ختمول څنگه دي ۱۲۴
- شيينه جائزده اوکنه ۱۲۵
- دنفلو په جماعت کې شيينه کول څنگه دي ۱۲۵
- دشيينې قاعده کليه ۱۲۶
- دشيينې په اړه دمولانا رشيد احمد گنگوہي فتوی ۱۲۶

لسم باب

دختم په ورځ ديلا بيلور و اجونوپه بيان كې

- په كومه ورځ ختم وكړو ۱۲۷
- دختم په ورځ درې ځله قل هو الله ويل څنگه دي ۱۲۷
- د سورة اخلاص په اړه د مولانا تها نوي فتوى ۱۲۸
- له ځينې سورتونو وروسته له قران پرته نور الفاظ ويل ۱۲۸
- دختم په ورځ نور آياتونه ويل څنگه دي ۱۲۹
- دختم په ورځ تر مفلحون پورې ويل څنگه دي ۱۲۹
- دختم په ورځ يې بايد څرنگه ووايو ۱۳۰
- د حضرت مولانا مفتي كفايت الله صاحب فتوى ۱۳۱
- تر سنتواونقلو وروسته دعا په انفرادي توگه كه ۱۳۱
- د قران له ختميدو وروسته دعا ۱۳۱
- تر تر او يخوا و تر وروسته دعا كول څنگه دي ۱۳۲
- له سلام وروسته بيله دعا مقتدي تللاى شي ۱۳۲
- تر لمانځه وروسته دعا سو كه و غواړي كه په زوره ۱۳۳
- امام كه په زوره دعا كوي نو د ځان لپاره د الفاظ نه خاصوي ۱۳۳
- آباد عا د لمانځه جزء ده ۱۳۴
- په دعا كې چيرې كتل په كار دي ۱۳۴
- دعا په يقين سره كول په كار ده ۱۳۴
- د دعا طريقه ۱۳۵
- په دعا كې لاسونه تركومې اندازې پورته كيږي ۱۳۵
- له دعا وروسته آمين ويل ۱۳۵

- ۱۳۶ له دعا و روسته په مخ لاسونه تيرول څنگه دي
- ۱۳۶ دروژې په مياشت کې مسجد بنايسته کول
- ۱۳۷ د قران کريم د ختم په ورځ حافظ ته اميل وړپه غاړه کول
- ۱۳۸ د تراويحو پر ختميدو شريني ويشل

يوولسم باب

دلماخستن دلمانځه مسئلې

- ۱۳۸ که چا دلماخستن لمونځ بې اودسه وکړ
- ۱۳۹ آيا دلماخستن فرض بې اودسه او وتر په اوداسه کونکى به
- ۱۴۰ بې له اړتيا فتحه ورکول
- ۱۴۰ دلماخستن تر لمانځه وروسته دنفلو په نيت په جماعت کې بر
- ۱۴۰ دلماخستن دلمانځه يور رکعت نيونکى به پاتې لمونځ څنگه
- ۱۴۱ د دريو رکعتونو په کولو د سجده سهوې کونکي لمونځ څنگه
- ۱۴۱ دلماخستن پر دريم رکعت په هيره کيښايستل
- ۱۴۲ دلماخستن پر دريم رکعت تر سلام وروسته يور رکعت
- ۱۴۲ څوک چې په پنځم رکعت کې شامل شي دهغه لمونځ وشواو
- ۱۴۳ دلماخستن پنځه رکعتو کولو حکم
- ۱۴۴ امام په هيره په دوهم رکعت سلام وگرزوى
- ۱۴۴ دلماخستن په لمانځه کې که قرائت سوکه ووايي نو
- ۱۴۵ دلماخستن په قضا کې به قرائت څنگه وایي
- ۱۴۵ دلماخستن دلمانځه په اوله ناسته کې سهواو لار شو بېر
- ۱۴۶ دلماخستن يوازې لمونځ کونکى که په جماعت کې شريک
- ۱۴۶ که مقفدي په امام پسې التحيات پوره کړي نو

مخ	فهرست	عنوان
۱۴۷	مسبوق که په پاتې رکعت کې سهوه شي
۱۴۷	که مسبوق له امام سره سلام وگرزوي
		دوولسم باب
		دوتروثبوت اومسئلي
۱۴۷	دوترفضائل اومسائل
۱۴۹	دوترووجوب او طريقه
۱۴۹	دوتروامامت
۱۵۰	که دامام مذهب په رکوع کې دقنوت دعاويل وي
۱۵۰	که ټول خلک دروژې په مياشت کې تراويح پرېږدي نو
۱۵۰	که فرض په جماعت ونشي نوآياوترپه جماعت کولای شي
۱۵۱	که امام صرف فرض وکړي او حافظ تراويح اووتر
۱۵۱	له روژې وروسته وترپه جماعت څنگه دي
۱۵۱	په روژه کې وترپه جماعت افضل دي
۱۵۲	تهجد کونکی له فرضوسره وترکولی شي کنه
۱۵۲	که څه تراويح پاتې شوې نولومړی به تراويح پوره کوي که وتر
۱۵۳	دوتروله کولو وروسته معلومه شوه چې دتراويحودوه رکعتونه
۱۵۳	دوترونيت
۱۵۴	وتروته بايد واجب وويل شي اوکنه
۱۵۴	دستوپه نيت وترکول
۱۵۴	دتراويحوپه گڼلوپه وترو کې اقتداکول
۱۵۵	په وترکونکی پسې تراويح کونکی
۱۵۵	په ونرو کې له رکوع مخکې دلاسونوپورته کولو اودعاقنوت

- ۱۵۲ په اللم اناکې کې دملحق حاء ته زور ورکړو که زیر
- ۱۵۷ له سورة فاتحې وروسته دعا قنوت وویل
- ۱۵۷ دو تروپه دوهم رکعت کې یې تکبیر وویل هیرشول
- ۱۵۷ دعا قنوت په حدیث ثابتې ده او کله
- ۱۵۸ سره لدې چې دعا قنوت یې په یادوي بله دعا وویل
- ۱۵۸ که دجاد دعا قنوت په یادنه وي نوبه څه وایي
- ۱۵۸ که له رکوع مخکې یې دعا قنوت وویل نور رکوع
- ۱۵۹ بیله تکبیر وویل د قنوت لوستلو څه حکم دی
- ۱۵۹ که په اول یادوهم رکعت کې قنوت ووايي
- ۱۲۰ دامام دو ترو اوله ناسته هیره شوه
- ۱۲۰ دواجبواو سنتوپه اوله ناسته کې درود وویل
- ۱۲۱ ځینې نور رکوع وکړه ځینو ونه کړه نو څه حکم دی
- ۱۲۲ که امام دعا قنوت پرېږدي رکوع ته ولاړ شي نومقتدی به څه کوي
- ۱۲۲ که مقتدی انولاد دعا قنوت ختمه کړې ونه وي امارکوع ته ولاړ شي
- ۱۲۳ که دو تروپه دوهم یادريم رکعت کې شریک شي نو قنوت به
- ۱۲۴ نیم سورت لوستل نیم پرېښودل څرنگه دي
- ۱۲۴ په وترو کې دکوم سورت وویل سنت دي
- ۱۲۵ سورتونه معلومول
- ۱۲۵ ترو ترو وروسته د سبحان ملک القدوس نه ویونکي څه
- ۱۲۲ سبحان الملك القدوس څه وخت ووايي

ديار لسم باب

سنتونه او نفلونه څه شی دي

- له وترو وروسته دنفلو ثبوت او طريقه ۱۷۶
- دوترو وروسته دنفلو ثبوت ۱۶۸
- آياله وترو وروسته نفل صحيح دي ۱۷۹
- نفل ترڅه وخت پورې وي ۱۷۹
- له تراويحو وروسته دنفلو دجماعت څه حکم دی ۱۷۹
- کوم ځای چې نفل وکړي له هغه ځايه جلانفل کوڅنگه دي ۱۷۰
- دوه نفلونه هميشه کوي که کله ناکله يې پريږدي ۱۷۰
- آيانفل لمونځ په شروع کولو و اجبيري ۱۷۱
- سنت او نفل په کور کې کول افضل دي که په مسجد کې ۱۷۱
- له وترو وروسته نفل په ناسته کول که په کاردي که په ولاړه ۱۷۲
- دحضرت مولانا محمد قاسم نانوتوي رايه ۱۷۳
- دمعذوررعايت ۱۷۳
- دنبی کریم ﷺ نفل په ناسته کول دامت دتعليم دپاره دي ۱۷۳
- نفل نن هم په ناسته کولی شي ۱۷۴
- په ناسته لمونځ کونکی به چيرې گوري ۱۷۵
- ضمیمه**
- تراويح شل رکعت هم سنت دي ۱۷۵
- دتلاوت دسجدې شرعي حيثيت ۱۷۸
- دتلاوت دسجدې شرطونه ۱۸۰

فهرست

عنوان

مخ

۱۸۲ د تلاوت د سجدې دواجبیدو اسباب	
۱۸۴ د تلاوت د سجدې اړوند مسئلې	
۱۹۵ دهغه ایاتونو بیان کوم چې سجده تلاوت ورباندې واجبیږي	
۱۹۸ د تراویحوپه ختم حافظ ته تحفه او نذرانه ورکول	
۲۰۱ پردې مسئله دلاندې علماؤ امضاگانې	
۲۰۱ دنفلو جماعت کول	

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

انتساب

زه دخپل دې محنت نسبت سيدنا عمر فاروق رضي الله عنه ته په كولو نيكمرغي حاصلوم چاچې له قاعدې سره سم د تراويحو د جماعت اهمتام او انتظام وفرمايي دهمده په اړه د سيدنا علي رضي الله عنه ارشاد دى الله تعالى دې دده قبر همداسې له نوره ډك كړي لكه څرنگه چې ده زمونږ مسجدونه منور كړل.

دنوي چاپ په اړه

نحمده ونصلی علی رسوله الکریم زما په وهم او گمان کې دا خبره نه وه تیره شوې چې زما په خیر د بې سامانه اولاشي کتابونه (مکمل او مدلل دروژې مسئلې، مکمل او مدلل د تراويحو مسئلې، مکمل او مدلل داعتكاف مسئلې، مکمل او مدلل دامامت مسئلې او د آداب او ملاقات مسائل) به دومره مقبوليت حاصلوي د الله عز وجله په فضل سره تر توقع يې زياته کاميابي وموندله او په هند اوله هند څخه بهر د بنده حوصله افزايي او قبوليت وشو زه د زړه له تلنه د دغو ټولو خواخوږيو شکر کونکی يم له يولوري چې زه خپل کم علمي او بل لسوري د کتابونو مقبوليت ته گورم نو بې اختياره زما سر د خداي عز وجله په دربار کې پرسجده اوزړه مې د الله عز وجله له ثنا ډک شي چې په خپل ځانگړي فضل او کرم يې يوه عاجز اونا توانه ته د دين خدمت ورپه برخه کړ داده په دومره لږه موده کې بشپړې او مدللې د تراويحو مسئلې دريم چاپ له غلطيو اصلاح شوي وړاندې کيږي له دې څخه معلومېږي چې په خواصو او عوامو کې د الهي مقبوله ده

اودوی له دې څخه گټه پورته کوي یقیناً دا ټوله دلوی خدای عزوجل
تر فضل وروسته داستاذانو کرامو د دعاگانو او د دارالعلوم دیوبند
د فیض پایله ده الله تعالی دې زما خاکسارداکوچنی خدمت قبول
داخرت توبه او د دواړو جهانود کامیابی وسیله وگرځوي او په
راتلونکي کې دې هم د خدمت توفیق راپه برخه کړي آمین

محمد رفعت قاسمی ۱۵ رجب ۱۴۱۰ هـ ج

ارشاد گرامی

د حضرت مولانا مفتی محمود الحسن صاحب دامت برکاتهم
د دارالعلوم دیوبند مفتی اعظم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نحمده و نصلى على رسوله الكريم اما بعد: تر نظر لاندې کتاب
د تراویحو مسائل او د تراویحو امامت چنې ترتیب کونکي یې
مولانا محمد رفعت قاسمی مدرس دارالعلوم دیوبند دی د چاچي
یو کلنی درسی تړون د دې بنده سره هم شته پر خپله موضوع
ډیر گټور او جامع کتاب دی نوموړي ډیرې باوري فتاواوې
او نور اړونده کتابونه په ډیره خوله بهولو سره مطالعه کړي زیات او کم
څلور سوه د تراویحو او تراویحو امامت مسئلې یې یو ځای د باب
او عنوان په ترتیب سره راغونډې کړې له مبالفې پرته زما په نظر
نراوسه کوم داسې کتاب نه دی راغلی چې په کې دې د تراویحو
او د تراویحو امامت د و مره گڼ شمیر مسائل بیان شوي وي ځکه زه
نوموړي ته دده پر دغه بې ساري کوښښ د زړه له تله مبارکي ورکوم
د دغو مسئلو په هر رمضان المبارک کې اړتیا پېښېږي او چونکه په ټول

کال کې صرف یوه میاشت د تراویحو کولو او ورکولو لپړی وي ځکه نوعوام خو عوام دي کله ناکله ډیر خواص او علماء هم غلط شي او د هغوی لپاره داړوندو مسئلو لټه ستونزمنه شي الله تعالی دې مؤلف ته د خیر بدله ورکړي چې هغه د تراویحو او د تراویحو امامت مسئلې په دوامره گڼ شمیر یوځای راغونډې کړي چې اوس به شاهد داسې اهمه مسئله نه وي کومه چې به په دې کتاب کې نه وي بیان شوې دا کتاب د عوامو او خواصو د وړو لپاره گټور او مفید دی د عاده چې الله تعالی د ازیات نه زیات گټور او مقبول وگرزوي او مؤلف ته په راتلونکي کې هم د دارنگه خدماتو موقع ورپه برخه کړي آمین یا رب العلمین

العبد محمود غفر له ۲۲ / ۸ / ۱۴۰۶ ه ق

ستره رایه

حضرت مولانا مفتی نظام دین صاحب مد ظلّه العالی د دارالعلوم دیوبند صدر مفتی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله والصلوة على اهلها محمد بن المصطفى وعلى اله واصحابه وازواجه واللاحقين بهم الى يوم القرار وبعد: ترنظر لاندې رساله (د تراویحو مسائل او د تراویحو امامت) د مولانا محمد رفعت قاسمی تالیف د مؤلف د بې ساري هڅې او محنت نتیجه ده چا چې د تراویحو او د تراویحو امامت په اړه نژدې څلور سوه مفتی به جزئي مسئلې د معتبرو کتابونو له حوالو سره یوځای را جمع کړې چې هر چاته هر کال په رمضان کې ورته اړتیا پېښېږي او په کال کې صرف

د تراویجو مسئلې

دیو ځل ضرورت پېښیدو له کبله په عامه توګه په ذهن کې دغه
حاضر والی په وجه خلک له غلطیو سره مخ کیږي .

ددې رسالې لویه ځانګړتیا داده چې نوموړي مؤلف د هرې مسئلې
تر عنوان قائمولو وروسته د هر مخ فهرست هم ترتیب کړی چې په کې
د مسئلې په لټه ډیره هوسایي وي ددغو ځانګړتیاو له امله دغه
رساله دعوامو او خواصو ته لولپاره ډیره ګټوره او نافع شوې ده
دا مسئلې یو ځای عموماً دارنگه نه ترلاسه کیږي ځکه ددې افادیت
نور هم زیات شوی د عاده چې الله تعالی دنوموړي مؤلف دغه هڅه
مقبوله هڅه وګرزوي او په آئنده کې هم د دارنگه خدماتو موقع
ور عطا کړي آمین ثم آمین فقط بنده نظام الدین

مفتی دارالعلوم دیوبند

ج ۱۴۰۲ / ۱۱ / ۴ ه

تقریظ

د حضرت مولانا مفتی ظفیر الدین صاحب زید مجدده د دارالعلوم

دیوبند مفتی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى

الحمد لله د مسلمانانو له دين سره مينه او شوق زياتیږي اوله همدې
سره دا حکامو طلب او پلټنه هم روانه ده دايوه ښه نښه ده الله تعالی
دې په دغونیکو جذباتو کې زیاتوالی وکړي په هره دوره کې د زمانې
د تقاضی سره سم د اسلامي احکامو ټولګې په ترتیب سره خپرې شوې
او مسلمانانو له هغوی څخه استفاده کړې دا خبره زمونږ ټولو لپاره

د خوشحالی باعث ده چې د دارالعلوم دیوبند یوه استاذ قاری محمد رفعت صاحب دار تیا په احساسو لوله تراویحو سره تړلې مسئلې کومې چې د فتاواؤ په کتابونو کې شیندلې دي په یو ځانگړي ترتیب راغونډې کړې ترڅو عوام او خواص په اسانۍ سره له هغه څخه استفاده وکړای شي او دار تیا پر مهال دغه ټولگه هر مسلمان له ځان سره وساتلای شي چونکه د تراویحو مسئلو ته اړتیا د کال صرف په یوه میاشت کې په عامه توگه هر لمونځ کونکي ته پېښېږي او په عامه توگه د امسلې په ذهن کې حاضرې نه وي که کتاب ورسره وي نو په خپله به یې په پانواو وړقواو ولووگوري ځکه نو نوموړي فتاوی دارالعلوم دیوبند مدلل او مکمله، کفایت المفتی، مجموعہ فتاوی عبدالحی فرنگي محلی او نور وفتاواو ټولگې مخته په ایښودلو د تراویحو دامامت او د تراویحو اړوند مسئلو د راغونډولو هڅه کړې ده همدارنگه یې په سلگونو مسئلې د گڼ شمیر کتابونو په حواله یوځای کړې دي هیڅ شک نشته چې دا کار زیات زیار غوښتونکی ؤ او ډیره ځان خوږنه یې غوښته د مرتب زیار او کوښښ دستاینې وړدی چې هغه همت ونه پایله او خپلو هڅو ته یې دوام ورکړ او اخیای د بریالیتوب غاړې ته ورسید رښتیا داده چې نوموړی زموږ ټولو له لوري د مننې حقدار دی ځکه هغه له دغه فرض د علماؤ اوږې سپکې کړې او یوه ارزښتمنه ټولگه یې مسلمانانو ته وړاندې کړه له دې څخه یوازې عوام نه بلکه انشا الله علماء او مفتیان هم دار تیا پر مهال استفاده کولای شي د عاده چې الله تعالی

دمولانا محترم زیاراو کونښن قبول اوداخرت لپاره یې ورته توبښه

وگرزوي آمین

دعاغونښتونکی محمد ظفیرالدین ددارالعلوم دیوبند مفتی

د ترتیب کونکي وینا

نحمده ونصلی علی رسوله الکریم اما بعد: په وړاندې شوي کتاب کې د تراویحو، ماخستن او و ترو مسئلو ته په یو ځانگړي ترتیب سره دوړاندې کولو کونښن شوی په کتاب کې له عربي عباراتو څخه د ځان ساتلو په خاطر یوازې مفتی بڼه قول راخیستل شوی ترڅو عام لوستونکي د مسئلو په فهمولو کې د کومې ستونزې سره مخ نشي د بنده دا کتاب د دارالعلوم دیوبند د ښاغلیو مفتیانو د فیض نتیجه ده په دې مهال و عامو مسلمانانو ته په وړاندې کولو سره مې زړه د الله ﷻ له حمد او ثنا ډک دی چې صرف پخپل توفیق او مهربانی سره یې دغه خدمت زما غوندي بې سامانه اونا توانه بنده څخه واخیست .

دعاده چې بڅښونکی خدای ﷻ په خپل فضل او کرم ددې حقیر بنده خدمت قبول کړي او په خپلو شکر کونکو بندگانو کې ددې حقیر نوم هم ولیکي ټیښت یارب العلمین

محمد رفعت قاسمی

مدرس دارالعلوم دیوبند ۱۴۰۵ هـ ج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لومړی باب

روژې او تراویح دمغفرت باعث دي

عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ مَنْ صَامَ رَمَضَانَ اِيْمَانًا وَاِحْتِسَابًا غُفِرَ لَهٗ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهٖ وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ اِيْمَانًا وَاِحْتِسَابًا غُفِرَ لَهٗ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهٖ وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ اِيْمَانًا وَاِحْتِسَابًا غُفِرَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهٖ «بخاری و مسلم»

ژباړه: له حضرت ابو هريرة ؓ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل: کوم څوک چې درمضان روژې په ایمان او احتساب سره (د ثواب په نیت) ونیسي دهغه ټول مخکنی گناهونه ورمعافېږي همدارنگه کوم څوک چې په ایمان او احتساب سره درمضان په شپو کې نفل د تراویحو وکړي دهغه هم ټول مخکنی گناهونه معافېږي همداراز څوک چې د قدر په شپه په ایمان او احتساب سره نفلونه وکړي دهغه هم ټول گناهونه وربخښل کېږي.

تشریح: په دغه حدیث کې په رمضان کې روژوته، درمضان په شپو کې نفلوته او په ځانگړي توگه د قدر د شپې نفلوته دمخکنیو گناهونو دمغفرت او معافی وسیله ویل شوي په دې شرط چې روژې او نفلونه په ایمان او احتساب سره وي دغه ایمان او احتساب خاص دیني اصطلاح ده ددې مطلب همدای چې کوم نیک عمل وکړل شي دهغه محرک خاص د الله ﷻ او دهغه در رسول ﷺ منل او دهغوی پروعدو او وعیدو باندې یقین راوستل وي او دهغوی

دنبودلي اجراو ثواب طمع او هیله وي کومه بله جذبه او موخه ددی محرک نه وي همدغه ایمان او احتساب زموږ د اعمالو زړه او روح دی که دانه وي نوییا ظاهري غټ نه غټ اعمال هم بې روح او دننه تش دي کوم چې خدای ﷻ مکره د قیامت په ورځ دناچلنده روپیوپه خیر ثابتیږي او په ایمان او احتساب سره دبنده یو عمل د خدای ﷻ په دربار کې دومره قدرمن او ارزښتمن دی چې دهغه په وجه او برکت د کلو نو کلو نو گناهونه معافیدلای شي الله تعالی دې دایمان او احتساب صفت په خپل فضل زموږ په برخه کړي آمین -

د روژې او قران شفاعت

عن عبد الله بن عمرو ان رسول الله قال الصيامُ والقرانُ يشفعان للعبدِ يقولُ الصيامُ اى رب انى منعتهُ الطعامَ والشهواتِ بالنهارِ فشَفَعْنِي فِيهِ وَيَقُولُ القرانُ منعتهُ النومَ بالليلِ فشَفَعْنِي فِيهِ قِشْقَعَانِ «رواه البيهقي فى شعب الايمان ترجمه: له حضرت عبد الله بن عمرو ؓ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایيل: روژه او قران دواړه دبنده شفاعت کوي (دهغه بنده کوم چې دروځې روژه نیسي او په شپه کې دالله ﷻ په حضور کې په ولاړه دهغه پاک کلام ووايي یا یې واورې) روژه به عرض وکړي اى زما پروردگاره مادغه بنده له خوراک څښاک او دنفس له خوا هشاتو بند کړی وونن زما شفاعت دده په هکله قبول کړه (له ده سره دمغفرت او رحمت معامله وکړه) قران به ووايي مادی په شپه کې له خوب او آرام څخه بند کړی ووخدا یې ﷻ نن دده په هکله زما سپارښت قبول کړه (له ده سره دبخښني او مهرباني معامله وکړه) - څکه نو دروژې او قران دواړو شفاعت به ددغه بنده په اړه قبول شي

(دده لپاره به د جنت او مغفرت پريکړه وشي) (تشریح: د چاپه قربانو لونه، دخپل ځان او مال په ورکولو نه، دصحت او روغتيا په ختمولو نه بلکه که لږ آرام پريږدو او پرنفس لږ زور وکړو د رسول الله ﷺ رابنودلی علاج او درملنه وکړو نو موږ د انعمت تر لاسه کولای شو څومره بختور دي هغه بندگان چې دهغوئ په هکله ددوئ دروژواو په نفلونو کښې ددوی لوستي يا اوريدلي قران کریم شفاعت قبول شي دابه ددوی لپاره څومره دخوشحالي او مسرت وخت وي (معارف الحديث ج ۴ ص ۱۰۸)

د تراويحو اهمتمام او درکعتونو شمير

د حضرت عمر فاروق ؓ، عام اعلان وه چې زما اطاعت تر هغوده ترخوزه د الله ﷻ او دهغه د رسول ﷺ او د صديق ؓ په سيرت عمل کوم چيرې چې دخالق معصيت وي هلته دکوم مخلوق اطاعت جائزه دی دايوروا جي اعلان نه وو بلکه حضرت عمر ؓ، دخلکو داز مويلو لپاره پرمڼبر سر بيره داسې اعلان وکړ خلکو! که چيرې زه دنسوي سنت او صديقي سيرت په خلاف کوم حکم وکړم نو تاسو به څه کوئ؟ خلک چوپه خوله وبيايې دوهم ځل دغه اعلان وکړ نو يوه ځوان توره راواخيسته ولاړ شو او تورې ته يې اشاره وکړه او ورته ويې ويل: دابه فيصله کوي حضرت عمر ؓ، خوشحاله شو ويې فرمايل: ترڅو چې په خلکو کې داسې جرأت پاتې وي تر هغو امت نشي گمراه کيدای. يو ځل ده مبارک تقرير کاوه ډير خلک ورته ناست ووده وويل: اسمعوا واطيعوا، يعنی واورئ او عمل پري وکړی يو عام سپری ولاړ شو او ويې ويل: ستا خبره نه اورواونه عمل پري کوو ځکه چې

تاد غنيمت د مال په ويشلو کې مساوات او برابري نه ده کړې ځکه چې دغه ټوکړ کوم چې ستاسې په چوپانه (خرقه) کېښې دی مونږ ته هم راکول شوی خو له هغه څخه ځادر اولنگ نشي جوړيدای اوستاسو جوغه څرنگه ورڅخه جوړه شوه؟ حضرت عمر فاروق رضي الله عنه د خواب ورکولو پرځای خپل زوی عبداللہ راوغوښتی هغه وويل: دا ټوکړ ماته هم راکول شوی و خو د پلار محترم سره صرف يوه کړتۍ وه د جمعې دورځې لپاره دهغې په مينځلو او وچولو به وځنډيدی نو ماخپله برخه هم ده ته ورکړه ځکه نو د دواړو په يوځای کولو يوه جوبه (چوپانه) ورڅخه تياره شوه.

دې ته ورته نورې ډيرې داسې واقعي موندل کيږي چې دغو حضراتو د سنت خلاف يوه کوچنی خبره هم نشوای زغملای ټول د نبی کریم صلى الله عليه وسلم د سنتو عاشقان وو له بدعت او د سنت له خلاف کارڅخه دومره بيزار وو چې دامت هيڅ يو شخص دهغه بيلگه نشي وړاندې کولای داسې کلک د سنت پابند او د شريعت پيرو حضراتو لکه حضرت عثمان غنی، حضرت علی، حضرت ابن مسعود، حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنہم اوله دوی پرته ټول مهاجرين او انصار رضی الله تعالی عنہم په موجوديت کې حضرت عمر فاروق رضي الله عنه حضرت ابی بن کعب رضي الله عنه د شلور کعتونو تراويحو ورکولو لپاره وټاکي هيچاهم په ده اعتراض يانيوکه ونه کړه بلکه ټولويې مرسته موافقه او تائيد وکړ او هغه يې جاري او رواج کړ (ټولو اصحابو رضی الله تعالی عنہم په پابندي سره په تراويحو کې برخه واخيسته) تردې چې حضرت علی رضي الله عنه د عمر رضي الله عنه ستاينه وکړه او دده لپاره يې

د خير دعا و كړه ده به د حضرت عمر رضي الله عنه تر وفات وروسته ويل: چې الله تعالى دې د حضرت عمر رضي الله عنه قبر له نوره ډك كړي لكه څرنگه چې هغه زموږ مسجدونه منور كړل كوم ښاغلي چې د حضرت عمر رضي الله عنه شل ركعته تراويحو ته بدعت وايي كه هغه صحيح و منل شي نو بيا د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه كې دا صحابه د دومره كثرت سره څرنگه په شل ركعته موافقه راغله؟ كه چيرې حضرت عمر رضي الله عنه له ځانه شل ركعته ايجاد كړي وي نو هغه جم غفير او گڼ شمير صحابه رضی الله تعالى عنهم چيرې وو په كومو كې چې د يوادني صحابي رضي الله عنه د اجرات وو چې په يوه كوچني خبره يې په حضرت عمر رضي الله عنه د خطبې پر مهال نيوكه و كړه د حضرت سعد بن ابى وقاص رضي الله عنه پر وفات بي بي عائشې رضي الله عنها غوښتل چې د جنازې لمونځ په مسجد كې وشي ترڅو دا هم پكې برخه واخلي خودام المومنين دغه فرمايش يا حكم ځكه قبول نكړل شو چې په مسجد كې د جنازې لمونځ د سنت په خلاف وو سره له دې چې حضرت سعد بن ابى وقاص نه تنهادا چې دايران فاتح وه بلكه له عشره مبشره وو څخه هم وو.

دا بن عمر رضي الله عنه مخته يوه سړي پرچ وهل (ويې نورې) هغه وويل:
الحمد لله والصلاة على رسول الله په دې جمله كې دو الصلاة على رسول الله زياتوالى كه څه هم دمفهوم په اعتبار ډير ښه وو چې پر رسول الله سلام درود وو خود سنت د خلاف والي له امله سمدستي ابن عمر رضي الله عنه هغه كس پوه كړ چې دا د سنت په خلاف دى حضرت امير معاويه رضي الله عنه د كعبې شريفې ټول كو نجان مچ كړل حضرت ابن عباس رضي الله عنه سمدستي خبردارى وركړ چې له حجر اسود پرته دهنيڅ ځاى مچول

نبوي سنت نه دي تادا دست خلاف عمل څنگه وکړ حضرت معاويه
 په دغه فعل څخه رجوع وکړه دغه حضراتو صحابه کرامو رضی الله
 تعالیٰ عنهم يوه ذره دست په خلاف عمل نشوز غملای که به له
 عوامو څخه وو او که به له پاچاهانو څخه سمدستي به يې راگرزول
 نو آيا له دغه بساغليو څخه داشوني ده چې دوی په مسجد نبوي
 او مسجد حرام کې شل رکعت ته تراويح وزغمي کومې چې انفرادي نه
 بلکه په ټولنيز ډول کيدې؟ د دغه حضراتو په اړه د افکر کول چې دوی
 دمجبوريت له امله په کې برخه اخيسته او د دوی له خولو څخه د ويرې
 له وجه هېڅ يوه کلمه نه روا تله معاذ الله دا ډول فکر کول نه صرف
 پر حضرت عمر رضي الله عنه بد گمانی ده بلکه له ده پرته د ټولو صحابه
 کرامو، تابعينو او مجتهدينو ائمو پر خلاف د بد گمانی دروازه
 پرانستل دي کوم چې په دغه مسئله کې د مسلمانانو له خليفه سره
 متفق اوله هغه سره په دغه (تراويحو کې) شريک وو مونږ په
 حضرت عمر رضي الله عنه او نورو صحابه کرامو رضی الله عنهم هېڅ کله داسې
 گمان نشو کولای چې دوی ټولو دې در رسول اکرم صلى الله عليه وسلم دست خلاف په
 کوم داسې عمل اتفاق کړی وي خبره داده چې د حضرت عمر رضي الله عنه
 تر زمانې مخکې هم شل رکعتي تر تراويح له بيلا بيلو امامانو سره
 تنها کيدلې صرف حضرت عمر رضي الله عنه د جماعت ځانگړی اهتمام وکړ نو له
 دې څخه دا څنگه لازمه شوه چې حضرت عمر رضي الله عنه د تراويحو بدعت
 جاري کړ.

د خبرې لنډيز

له احاديثو څخه معلومېږي چې رسول الله ﷺ تراويح په جماعت سره كړې دي ترڅو دې سنت والي معلوم شي تر دې وروسته يې له دې وجهې پرېښې داسې نه چې فرض وگرځي كه د فرض كيدو انديښنه نه وای نور رسول الله ﷺ به هميشه تراويح وركولاى رسول الله ﷺ اصحابو كرامو ته په كورونو كې د تراويحو كولو حكم كړى وو چونكه در رسول اكرم ﷺ تر وفات وروسته د فرض كيدو انديښنه ختمه شوه ځكه لازمه شوه چې تراويح په مسجدونو كې په جمعې سره وشي تر رسول الله ﷺ وروسته ابو بكر ؓ په جماعت سره د تراويحو كولو حكم ونه كړ دې لامل دا وه چې دى ؓ تر دې هم په اهم كار مصروف او بوخت وو يعنې دى دنبوت د دعوه كونكيو او مرتدينو په مقابلې اخته وو او د خلافت موده يې هم ډيره لنډه يعنې دوه كاله او څو مياشتې وه چې له دې كبله نوموړي په جماعت سره د تراويحو د اهتمام فرصت ونه موند حضرت عمر ؓ دخپل خلافت د پيل په زمانه كې زيات مشغول وو تر دې وروسته چې كله انتظامات صحيح او مستحكم شول او د ځمكې پر مخ د امن فرش خورشو نو د دې سنت د قائمولو طرفته يې توجه وكړه لكه چې بخاري له عبد الرحمن بن عبد القادر څخه روايت كړى هغه وايي: زه يوه شپه له حضرت عمر ؓ سره مسجد ته ورغلم ومې ليدل چې خلك دلته هلته په متفرق (جلا جلا) ډول لمونځ كوي څوك يوازې دي اوله چاسره څو نفره دي حضرت عمر ؓ وفرمايل: كه دا ټول ديو حافظ شاته را جمع كړم نو ډيرښه به وي بيا يې همدغه خيال پوخ كړ ټول يې د ابى بن كعب ؓ

مقتدیان کرل تردې وروسته دوهمه شپه له حضرت عمر رضی الله عنه سره ولاړم نو مې لیدل چې خلک د جماعت په صورت په خپل امام پسې لمونځ کوي دهغوی په لیدو حضرت عمر رضی الله عنه وفرمایل: دا دیرینه بدعت دی. علامه قاری رحمۃ اللہ علیہ وایي حضرت عمر رضی الله عنه چې تراویحو ته کوم بدعت وویل صرف د صورت په اعتبار یې وفرمایل ځکه چې دا غوښته د رسول اکرم صلی الله علیه و آله تر وفات وروسته وشوه ځکه د حقیقت په اعتبار دغه بدعت نه دی ځکه چې رسول اکرم صلی الله علیه و آله په خپله اصحابو ته یې کورونو کې د کولو حکم کړی ووترڅو فرض نه شي له احادیثو څخه د رسول الله صلی الله علیه و آله شل رکعته تراویح کول ثابت دي خو په دومره اهتمام او کثیر جماعت سره نه کیدي حضرت عمر رضی الله عنه د ټولو دینو په امام سره د کولو اهتمام وکړ د ائمو په اتفاق سره دا صحیح ده چې په تراویحو کې جماعت افضل دی بلکه ځینې علماؤ ددې په اړه دا دعوی کړې ده چې د ټولو صحابه کرامو رضی الله تعالی عنهم په دې اجماع شوې ده ځکه چې له مهاجرینو او انصارو څخه هیڅ یوه هم پر دې ردیانیکه ونکړه ټولو په دې کې برخه واخیسته د رسول اکرم صلی الله علیه و آله له ارشاد علیکم بسنتی و سنة الخلفاء الراشدين الخ څخه د دواړو سنتونو عملي کول په وضاحت سره معلومیږي ده مبارک دا حکم نه دی کړی چې زما سنت عملي کړی او د خلفاؤ سنت پریردئ بلکه د دواړو التزام وکړئ.

له امام اعظم ابو حنیفه رضی اللہ عنہ څخه پوښتنه

له امام اعظم ابو حنیفه رضی اللہ عنہ څخه د سیدنا عمر رضی اللہ عنہ ددغه عمل (تراویحو) په هکله پوښتنه وشوه نوډه وفرمایل: چې تراویح مؤکد سنت دي د حضرت عمر رضی اللہ عنہ نوي فعل نه دی هغه کوم بدعت ونه کړ ترڅو چې ددې حکم اصل هغه ته نه وو معلوم شوی ددې کار کولو حکم یې ونه کړ کتاب الفقه علی المذاهب الاربعه ج ۱ ص ۴۴۳ که څوک نور زیات تفصیل لیدل غواړي نولاندې کتابونه دي وگوري ۱ انوار المصابیح مؤلف مولانا محمد قاسم نانوتوي رضی اللہ عنہ ۲ رکعات تراویح مؤلف مولانا حبیب الرحمن اعظمی دامت برکاتهم ۳ فتاوی رحیمیه لومړی ټوک ۴ فتاوی رشیدیه کامل ۵ کتاب الفقه علی المذاهب الاربعه.

تراویح د ټولو لپاره سنت دي

تراویح د نرو او ښځو لپاره سنت دي په جماعت سره تراویح کول کفایي سنت دي او د تراویحو وخت د ماخستن ترلمانځه وروسته دی او په تراویحو دو ترورامخته کول هم صحیح دي او وروسته کول هم صحیح دي د شپې تر دریمې برخې د تراویحو ځنډول مستحب دي او د صحیح مذهب سره سم تر نیمې شپې پورې هم د تراویحو ځنډول مکروه نه دي تراویح شل رکعتنه دي په لسو سلامونو سره او تر هر وڅلور ورکعتو نو وروسته ددغو څلور ورکعتونو په اندازه ناسته ده او دروژې په میاشت کې په تراویحو کې یو ځل ختم کول سنت دي نور الايضاح ص ۹۹، تراویح دنارینه او ښځینه ټولو لپاره

په تراویحو کې د حافظ قران کریم اورول

سوال: په تراویحو کې د حافظ لپاره د قران کریم اورول واجب دي که مستحب؟ د واجب کیدو په صورت که کوم شخص دو یلو پر مهال له ریاخڅه د ځان ژغورنې توان ونه لري نو دهغه لپاره اورول جائز دي او کنه؟ دنه جواز په صورت کې په نه اورولو سیره د قران کریم کوم حق یا مواخذه دده په غاړه پاتیري او کنه که پاتیري نویابه د خلاصون صورت څه وي؟ جواب: په تراویحو کې د قران شریف اورول او اوریدل سنت او مستحب دي او دریا او عجب له وجهې دی نه پریشودل کیږي او ترخپله وسه دې دا خلاص حاصلو کوشنې وشي او د الله ﷻ درضا لپاره دې بې له معاوضې واورول شي دا ډیر لوی د اجر او ثواب کار دی او په همدې کې فضیلت دی نور نو که دکوم عذریه وجه کوم حافظ صاحب قران شریف وانه وروي نو له مسئولیت څخه خلاص دی قال الله تعالی لا یكلف الله نفسا الا وسعها «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۸،

آیا تراویح ورکول د امام ذمه واري ده؟

سوال: امام صاحب پنځه وخته لمونځ په پابندي سره ورکوي خو په تراویحو کې دا ورولو عادت نه دی پاتې شوی ځینې خلک وایي چې تراویح ورکول د امام ذمه واري ده؟ جواب: که په تراویحو کې امام صاحب د قران کریم اورولو څخه عاجز او قاصر وي نو په الم ترکیف سره د تراویح ورکولو ذمه واری که مقتدیان په تراویحو کې د قران

کریم د اوریدلو نکرغي ترلاسه کول غواړي نو د دې انتظام د مقتديان پخپله وکړي امام صاحب دنه مجبوروي که دخداى ﷻ لپاره تراویح ورکونکى ونه موندل شي نو کوم حافظ درمضان دمياشتې لپاره نائب امام وټاکئ د لماخستن او نور یو دوه لمنځونه دده په ذمه لازمول په کار دي او تراویح دى هم دى ورکوي په دې سره د اجرت اخیستلو لاره راوتلاى شي «فتاوى رحيميه ج ۴ ص ۳۴۹»

په تراویحو کې دامامت حق

سوال: بکر په یوه مسجد کې امام مقرر شو او د قران حافظ هم دى زید هم د قران حافظ دى هغه له ډیره وخته په دې مسجد کې تراویح ورکولې اوس بکر وایي چې زه امام ټاکل شوى یم د تراویحو ورکولو حق زما دى زید وایي چې زما پخوانى حق دى نو د تراویح د چا حق جوړېږي؟ جواب: په پوښتل شوي صورت کې کله چې بکر امام ټاکل شوى دى نو د تراویحو دامامت حق هم وده ته حاصل دى «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۲ د درمختار ج ۱ ص ۵۲۲ باب الامامة په حواله»

د تراویحو لپاره حافظ مقررول

سوال: لکه څنگه چې د پنځه وخته لمونځونو لپاره امام ټاکل جائز دي آیا همدا رنگه د تراویحو لپاره هم حافظ مقررولای شو؟ جواب: څرنگه چې مسئله داده چې الامور بمقاصدها اود اهم ده چې المعروف کالمشروط نو که کوم حافظ د قران کریم ختمولو لپاره د تراویحو امام جوړ کړل شي نو څرگنده ده چې له دې څخه مقصد امامت نه دى بلکه د قران کریم ختم دى نو په دې چې کوم اجرت اخیستل کيږي یا ورکول

کيږي هغه دقران کریم د ختم په وجه دی (نه محض دامامت په وجه)
 نو دلایحوز اخذ الاجرة علی قراءة القران د قاعدې سره سم په تراويحو
 کې دقران پر ختم اجرت اخیستل او ورکول نه روا کيږي همدارنگه
 دشامی پنځم ټوک ۳۵ مخ کې راغلی چې بې له اجرته د تراويحو امام
 مقررول صحیح او افضل دی خو په اجرت جائزه دي «فتاوی
 دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۷ ردالمحتار ج ۵ ص ۴۷ کتاب الاجاره مطلب
 الاجارة فی الطاعة په حواله»

یوسړی دوه ځایه تراويح ورکولای شي کته

سوال: ځینې حافظان داسې کوي چې په یوه مسجد کې تراويح
 ورکړي راشي په بل مسجد کې هم تراويح ورکوي ددې شرعي څه
 حکم دی؟ جواب: که چیرې دواړه ځایه پوره پوره تراويح ورکړي
 نو د مفتی به قول سره سم ددوهم مسجد دخلکو تراويح نه صحیح
 کيږي په عالمگیری کې څرگندونه وجود لري «فتاوی دارالعلوم ج ۴
 ص ۲۸۸ د عالمگیری ج ۱ ص ۲۸۹ په حواله»

یادونه: ددې صورت داروتلای شي چې حافظ صاحب لس رکعته
 تراويح په یوه مسجد کې ورکړي او پاتې تراويح له مقتدیانو څخه
 کوم یو د حافظ صاحب پر ځای په سورتونو پوره کړي
 «مرتب محمد رفعت قاسمی»

حافظ ته په تراويحو کې د معاوضې ورکولو شرعی حیثیت
 سوال: په روژه مبارکه کې دقران کریم د ختم په غرض د حافظ د څه
 اخیستلو یا ورکولو په نیت اوریدل او رول او وروسته ورکول اخیستل
 څنگه دي نیت ددواړو دور کولو اخیستلو وي بیله دې بې نه اوري او نه

يې اروي که په کوم مسجد کې قران شريف نه واورول شي صرف پرتروايحو کولو کفايت وکړل شي نو هغه خلک به په روزه کې د قيام کولو له فضيلت څخه بې برخې شي او کله؟ جواب: په اجرت د قران کريم ويل صحيح نه دي او په دې کې ثواب هم نشته او د المعروف کالمشروط په حکم د چانيت چې دور کولو اخيستلودی هغه هم د اجرت په حکم دي او ناجائز دي په داسې حالت کې يوازې تراويح کول او د اجير حافظ څخه قران نه اوريدل غوره دي او يوازې په تراويح ادا کولو دروژې د قيام فضيلت حاصلېږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۲ درد المحتار ج ۱ ص ۲۲۰ مبحث التراويح په حواله»

د تراويحو اجرت د تحفي په ډول

سوال: يو مولوي صاحب د یرديندار، پرهيزگار او حافظ د قران دی هغه هر کال په روزه کې د يوه کلي په مسجد کې تراويح ورکوي تر ختم وروسته مقتديان او نوريو څه اندازه بې له څه جبر او زوره اوبيله دې چې مخکې دپه دې اړه خبره شوي وي د خدای ﷻ لپاره حافظ ته څه ورکوي او حافظ يې هم په خوشحالی قبلوي او وايي: چې زما مقصد له دې څخه مال او د دنيا کسب نه دی زما مقصد خو ثواب او دست مؤکده اداينه او د قران ياد ساتل دي د پيسو شتون او نه شتون زما په اند برابري او د تفسير عزيزي له يو عبارت څخه پر عباداتو د اجرت اخيستلو جواز معلومېږي په دې صورت کې شرعاً څه حکم دی؟ جواب: فقهاؤ د اقاعدې ليکلې چې المعروف کالمشروط کذا فی الشامی وغيره) نو که دې حافظ صاحب ته معلومه وي چې دده د قران په اورولو مسجد څخه روپي ورکول

کیرې او د اور کول او اخیستل عرف اور وراج گرځیدلي وي نو دې حافظ ته د قران کریم په ختمولو څه اخیستل صحیح نه دي کله لوستونکی او اوریدونکی له ثواب څخه بې برخې کیرې او د شاه عبدالعزیز رحمۃ اللہ علیہ د لیکنې مطلب دادی چې پردغه عبادت د څه ورکولو او اخیستلو وراج نه وي ترڅو د فقهاؤ د کلام او د شاه صاحب د ارشاد تر منځ تعارض دفع شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۴ دردمحتار ج ۱ ص ۲۸۷ په حواله»

حافظ ته د تلور اتلو کرایه او ووهی و رکول

سوال: یو حافظ صاحب د شعبان (برات) په پای کې راوغوښتل شو او ټولو خلکو چنده وکړه د تلور اتلو کرایه یې ورکړه او دروژې په ټوله میاشت کې یې ښه خوراک څښاک ورکړ نو دغه صورت بیله عوضه د قران شریف دا ورولو شمیرل کیرې او کله او که دا صورت هم ناروادی؟ او ده ته څه زیاتوب د دې په عوض نه ورکول کیرې که داسې صورت ونه کړل شي نو حافظ صاحب قران نه اوروې؟ جواب: د تلور اتلو په کرایه ورکولو د حافظ له بهر څخه راوغوښتل او بیله عوضه دهغه قران شریف اورول جایز او د ثواب باعث دي او کله چې هغه له بهر څخه راوغوښتل شونودی ملامه بلل کیرې ښه ووهی و رکول ورته جائز دي فقط «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۵» که د حافظ صاحب په زړه کې داخیستلو خیال نه وو او بیا چا ورکړې نو صحیح دي او که یې د عرف اور وراج په اساس ورکوي او حافظ صاحب یې هم داخیستلو په خیال اوروې که څه هم په خوله یې څه نه وي ویلي نو صحیح نه دي «فتاوی رشیدیة کامل ص ۳۲۴»

د تراویحومعاوضه

سوال: حافظان صاحبان د تراویحولپاره پیسې معلوموي یا متولی ته وایی چې څه ستاسې خوبسې وي هغومره را کړئ یا متولی ورته وایی چې مونږ په خپله خوبنه چې څومره وغواړو در به یې کړونوپه د اډول معلومول جائز دي او کنه؟ جواب: په تراویحوکې اجرت ورکول او اخیستل ناروا دي ورکونکی او اخیستونکی دواړه گنهگار یې تر دې ښه داده چې په الم ترکیف سره تراویح ورکول شي دخدای ﷻ لپاره ویل او دخدای ﷻ لپاره ورسره مرسته کول جائز دي خوپه دې زمانه کې دا چیرې شته؟ که یو ځل پیسې ورنه کړل شي نو حافظ صاحب دوهم ځل نه راځي اصل مسئله همدغه ده مگر هغه مشکلات له نظره غور ځول نه دي په کار کوم چې هر کال اونژدې دهر مسجد لمونځ کونکو ته پېښیږي د عمل وړ حل همدغه دی چې چیرته دخدای ﷻ لپاره تراویح ورکونکی حافظ ونه موندل شي هلته د تراویح ورکونکی درمضان د میاشتي لپاره نائب امام جوړ کړل شي اودهغه په ذمه دیو یادوه لمونځونو مسئولیت ورکول شي نو په بیان شوي حیله سره تنخواه اخیستل روا کیږي ولې چې په امامت اجرت اخیستل جائز دي دمفتی اعظم حضرت مولانا مفتی کفایت الله فتوی داده چې که دروژې د میاشتي لپاره حافظ ته تنخواه ورمقرره شي او یو دوه لمونځونه دهغه په امامت کې ورگډ کړل شي نو دا صورت جائز دی ځکه چې په امامت دا جرت اخیستلو اجازه فقهاؤ ورکړې .

«محمد کفایت الله کان الله له دهلی ۲۷ شعبان ۱۳۷۰ هـ ج کفایت المفتی ص ۷ ج ۳»

یادونه: حضرت مفتی محمود حسن صاحب دامت برکاتهم فرمایي چې اصل مذهب خودنه جواز دی خو په بیان شویو حالاتو کې د بیان شوې جیلې گنجائش شته «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۳۵۰»

همدارنگه یو صورت د اہم راوتلای شي چې له لمونځ کونکیو څخه کوم خیر کونکی د حافظ دروژمات پيشلمي او نور و ضروریاتو انتظام وکړي او اخیر د تحفې یا مرستې په توگه څه ورکړي نو دا د اعتراض وړنه دي دا جرت په توگه ورکول منع دي فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۳۳ که بې له تعیینه ورکول شي او پر نه ورکولو کومه شکوه او شکایت نه وي نو د صورت له اجرت څخه وتلی او د جواز په حد کې دا خلیدای شي «کفایت المفتی ج ۳ ص ۳۵۰»

د نابالغه حافظانو د قران پخولو لپاره د نفلو جماعت او په هغه

کښې دگه ون حکم

سوال: یو نابالغ حافظ په نفلو کې قران کریم او رول غواړي نو په داسې نابالغ حافظ پسې اقتداء د اصلاح په نیت کولای شو او کله؟ جواب: په نابالغ حافظ پسې اقتداء خو په تراویحو او نفلو کې هم صحیح نه ده خو که هغه دخپل قران پخولو لپاره او د تراویحو ورکولو عادت جوړولو لپاره په نفلي لمونځ کې قران واوروي نو دفتحي ورکولو لپاره یو حافظ او که په یوه کفایت نه کیدای دوه حافظان اقتداء ورپسې کولای شي البته د فضیلت حاصلولو په خاطر اقتداء نه ورپسې صحیح کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۲»

په کوچني پسي د تراویحو مسئله

سوال: که تر پنځلس کاله کم ماشوم صرف تراویح ورکړي او فرض بل کس ورکړي نو آیا د صورت جائز دی او که څنگه؟ جواب: د ماشوم تراویح صرف نفل دي او د بالغ تراویح سنت مؤکد دي او بل دا چې په کوچني باندې نفل په شروع سره هم نه و اجبیري او پر بالغ و اجبیري نود ماشوم لمونځ ضعیف شو پر دې ضعیف لمانځه د قوي لمانځه بناد اصولو د خلاف کیدوله امله نه جائز کیري «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۲۱»

په فتاوی محمودیه کې راغلي چې نابالغ د تراویحو لپاره امام جوړول صحیح نه دی خو که دا نابالغ دنورو نابالغانو امامت وکړي جواز لري «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۳۵۰»

د بې زيرې بالغ حکم

سوال: په لغزني هلک پسي لمونځ کيدلای شي او که نه؟ مراد دا چې بالغ شوی وي خو زيره او بریتونه يې نه دي راغلي که حافظ وي او که طالب د کوچني والي په وجه د مقتديانو دده امامت په هکله اختلاف وي په دې اړه شرعي حکم څه دی؟ جواب: که چيرې هغه بنائسته وي اوده ته دخلکو په شهوت سره دکتلو احتمال وي بيانو که دی طالب او يا حافظ هم وي بيا هم دده امامت مکروه دی او که دا خبره نه وي صرف دعوا مو ناخوښه وي نو که دی تر ټولو مقتديانو په علم او قران کې ښه وي نو دده امامت مکروه نه دی او که ددومره عمر شوی وي چې اوس يې زيرې دراتلو هيله نشته نو دی امر د نه بلل کيرې «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۵۸»

د یوې میاشتې کم پنځلسو کلونو د هلک د امامت مسئله سوال: دکوم هلک عمر چې د ۱۴۰۵ هـ ج درمضان په لومړۍ ورځ خورلس کاله او یوولس میاشتې وي دهغه امامت جائز دی او که څنگه؟ جواب: مسئله داده چې که په هلک کې کومه بله نښه د بلوغ د مثال په ډول احتلام او انزال ونه موندل شي نو د پنځلسو کلونو پر پوره کیدو شرعاً بالغ بلل کیږي نو د چا عمر چې دروژې په لومړۍ ورځ خورلس کاله او یوولس میاشتې شي دهغه امامت په تراویح او وترو کې صحیح نه دی ځکه چې د امام ابو حنیفه رضی الله عنه صحیح مذهب همدغه دی چې د نابالغ امامت په فرضو، واجبو او نفلو کې صحیح نه دی خو که د بلوغ کومه علامه په کې وموندل شي نو صحیح کیږي همدارنگه په خورلس کلن هلک پسې فرض او تراویح هیڅ یوشی نه صحیح کیږي ترڅو پوره د پنځلسو کالونو شي خو که د خورلس کلونو په عمر د بلوغ علائم په کې پیدا شوي وي او دی وایي چې زه بالغ شوی یم نو په ده پسې امامت صحیح دی «فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۴ ص ۲۲۲ دردمحتار ج ۱ ص ۵۳۹ باب الامامة په حواله»

د کوم عمر هلک تراویح ورکولای شي

سوال: دخومره عمر هلک په تراویحو کې قران کریم اورولای شي دیوه هلک نژدې شپاړس کاله پوره کیږي دی په تراویح کې قران کریم اورولای شي او کنه؟ د دغه هلک پرمخ پیره او نور هیڅ شی نشته او داسې هلک کوم چې د پنځلسو شپاړسو کالو وي هغه دمخ په صف کې دخلکوسره دریدلای شي او کنه؟ جواب: که کومه بله علامه

د بلوغ مثلاً احتلام او نور په هلك کې موجود نه وي نو شرعاً د پنځلسو كلو نو په پوره كيدو د بلوغ حكم وركول كيږي نو د كوم هلك چې شپاړسم كال پيل شوی وي په هغه پسې تراويح او فرض لمونځونه ټول صحيح دي كه څه هم بې ږيري وي د داسې عمر هلك دمخ په صف کې دريدلای شي او ديارلسم كلن او څورلس كلن امام نشي جوړيدلای خو په تراويحو کې دفتحي وركولو له امله دی دمخ په صف کې دريدلای شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۷»

د ږيري خړيونكي حافظ امامت

سوال: كوم حافظ چې ږيره خړيي په هغه پسې تراويح كول څنگه دي؟
 جواب: ږيره خړيل حرام دي او ږيره خړيونكي د شريعت له مخه فاسق دی ځكه داسې حافظ امام جوړول جائزه دي په داسې امام پسې تراويح كول تحريمي مكره دي «فتاوی رحيميه ج ۱ ص ۳۵۳ د شامي ج ۱ ص ۵۲۳ په حواله»

تر څنگلې پورې د لاس پرې شوي امامت

سوال: د يوه حافظ لاس تر څنگلې پورې پرې شوی په داسې حافظ پسې تراويح صحيح كيږي او كنه؟
 جواب: په داسې حافظ پسې تراويح كول جائز دي مكره نه دي «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۳۸۳»

د فيشنې حافظ امامت

سوال: ځينې حافظان موډيان او فيشنيان وي جامې او نور شيان يې د شريعت مطابق نه وي د سروينستان يې انگرېزي جوړ كړي وي اولوخ سرگرځي نو آيا په داسې حافظانو پسې تراويح كولاى شو او كنه؟
 جواب: كه حافظ دخپلوناوړه عاداتو پرېښودلو عهد وكړي نو دى

د تراویحو امام جو پیدلای شي او کله نو بیا داسې شخص د امامت د منصب وړ نه دی او په دې وجه که لمونځ کونکي له ده خوا بدي او خپه وي نو د هغوی خوا بديا به پر ځای وي په حدیث شریف کې راځي چې که په شرعي سبب سره څه لمونځ کونکي له امامه خوا بدي وي نو په داسې امام پسې لمونځ نه قبلیږي که حافظ دخپل ژوند ډول بدلولو ته چمتو وي نو دی امام جو پیدلای شي او که نه د امامت پاک منصب دې ته سپارل په کار نه دي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۱۷ د درمحتارج ۱ ص ۵۲۲ په خواله»

د بد چلندي میرمنې په زوی پسې تراویح

سوال: یو حافظ صاحب ډیر خوش او ازه دلمانځه او روژې پابند او د ښواخلاقو څښتن دی قران کریم یې ښه یاد دی خو ولد الزنا (هرمونی) دی یعنی دیوې بد چلندي میرمنې زوی دی آیادی امام جو پیدلای شي په ده پسې فرض لمونځ او تراویح کول جائز دي او که نه؟ جواب: که دا حافظ نیک، صالح او د معاشرت په لحاظ خوندي دی نو په ده پسې لمونځ جائز دی ولد الزنا والی په داسې صورت کې د کراهیت باعث نه دی «کفایت المفتي ج ۳ ص ۲۴

که د حافظ ډیره تر یوه مټ کمه وي

سوال: زموږ په ښار کې صرف یو حافظ د قران دی خود هغه ډیره تر یوه مټ کمه ده ځکه چې هغه ډیره لنډوي په ده پسې تراویح کول جائز دي او کله؟ جواب: که ترده غوره بل امام موندل کیدای شي نو دا کس باید امام جوړ نه کړل شي ده ته دې دیوه مټ په اندازه ډیرېږي

پريښودلو وړانديزوشي که يې ومنله نو امامت يې صحي دي «کفايت المفتي ج ۳ ص ۸۷»

په امداد المفتيين کې د پيرې خړونکي يا پريکونکي په اړه ليکل شوي چې داسې شخص فاسق او کلک گنهگاردی دده امام جوړول جائزه دی ځکه چې په ده پسې لمونځ مکروه تحريمي دي او دی داهانت مستحق دی او په امام جوړولو سره دده درناوی دی ځکه نو د داسې شخص امام جوړول جائزه دي «امداد المفتيين ج ۱ ص ۳۱ د شامی ج ۱ ص ۲۲۱ باب الامامة په حواله»

په فتاوی دارالعلوم کې دامسئله داسې ليکل شوي په حديث شريف سره د پيرې پريښودل اوزياتول او د بريتو کمول ثابت دي او د پيرې خړيل يا کمول که پيره له يوه مټ څخه زياته نه وه نو حرام دي کوم شخص چې تريو مټ کمه پيره خړي يايې پريکوي هغه فاسق دی او د فاسق امامت تحريمي مکروه دی په کوم چاکې چې ټول اعمال د شريعت موافق وي ليکن يو کار يې د شريعت خلاف وي هم فاسق دی هغه ته په کار دي چې د دې حرام کار څخه توبه وباسي د پيرې خړيل او پريکول دې پريږدي ځوکه تريو مټ زياته وي نو د هغه وهل فقهاؤ جائز ليکلي «فتاوی دارالعلوم عزيز الفتاوی ج ۱ ص ۱۱۷»

د احتياط کونکي رانده امامت

سوال: آيا د نظر کمزوري د امامت مانع کيدلای شي؟ جواب: فقهاؤ کرامو د داسې رانده امامت کوم چې بې احتياطه اوله پليتي بچ يدونکی نه وي مکروه تنزيهي بللی خود احکم عام نه دی بلکه په نسياط نه کونکي پورې خاص دی ځکه نو کوم وړاندې چې احتياط

ڪونڪي وي اوله بليسي دخان ساتنې پوره اھتمام ڪوي پاڪي
 اومفا اوسري دهغه امامت بيله ڪراھيته روادي دعائشي فنيج بيان
 دي جي رسول اڪرم ﷺ ڏٺوڪ غزوي ته دنگ پرمھال حضرت عبداللہ
 سن ام مڪنوم ﷺ ڪوم چي پوندو و پھ نبوي مسجد ڪي دلموزہ
 وري ڪوئي لبارہ خيل خاي ناسي تاڪلي وو همدارنگه حضرت عبداللہ
 بن عمير ﷺ سره له دي جي پوندو و دبنی حطمه امام وو هغه فرمايې
 جي زه رسول اڪرم ﷺ به مبارڪه زمانه ڪي دبنی حطمه امام وم حال
 دي جي زه پوندوم دفناوي رحيمه ج ۴ ص ۳۲۳.

پاڏونه ديوي سترگي والا امامت جائزدي ڊڪراھيت هيخ لاملن
 لڙي دڪتاب المنفي ج ۳ ص ۸۹.

تراويح وري ڪونڪي ڪه دشريعت پابندنه وي نو...

سوال ۱۰۰ سي عدانو خستن حافظ پسي تراويح ڪول صحيح دي
 او ڪه ۱۰۰ دنن به خلاف پيره درلودونڪي پسي ۲ به دولتي
 مامورين دڪتاب اسڪول ۱ به اسناد پسي ۳ داسي ڊڪاندار جر
 دسودنده ڪوي او به نازوا طرفه نجارت ڪوي نوپه ده پسي تراويح
 ڪول صحيح دي او ڪه ۱۰۰ جواب دنن به خلاف پيره درلودونڪي
 سودي ڪارنار ڪونڪي او به نازوا طرفه نجارت ڪونڪي دامامت وري
 دي به دوي پسي لمويغ مڪروه دي خو ڪه به حاضر بنو ڪي ڪوه
 شخص داسي هه به وي سو دسوازي لمويغ ڪو نوپه خاي به داسي او
 پسي لمويغ ڪول به ڪاردي خڪه جي دجماعت ڊير لوي فضيلت
 او ڪه ڪنڊر اعليٰ دي دفناوي رحيمه ج ۳ ص ۸۴.

که حافظ د لمانځه پابندي کونکې نه وي نوڅه حکم دی
سوال ۱ یو حافظ خو قران کریم صحیح وایي خو د لمانځه پابند نه دی
په داسې حافظ پسې دهغو خلکو تراویح کول کوم چې د لمانځه
پابند وي بيله کراهيته کيږي او که سره له کراهيته؟ ۲ که د یو حافظ
په داسې وي چې سین په شین وایي جیم په ز، یا د سره وایي له
کوښنه سره یې په صحي لوستلو قادر نه دی نو په داسې حافظ پسې
دهغو خلکو تراویح صحیح کيږي او کله کوم چې قران صحیح لولي؟
جواب ۱ په توبه کښلو سره کراهیت ختمیږي ځکه چې د کراهیت علت
فسق دی او په توبه کښلو سره فسق زائلیږي ۲ دا حق په نزد په
فرض او و نورو کې دنه جواز حکم ډیر احتیاط لري او په تراویحو کې
د جواز حکم ښه پراخ دی «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۹۵»

د معذور حافظ امامت

سوال: حافظ که د عذر له کبله په ناسته تراویح ورکوي نو مقتدیان به
څنگه کوي؟ جواب: که چیرې حافظ صاحب د عذر په وجه په ناسته
تراویح ورکوي او مقتدیان ولاروي نو ځینو فقهاؤ ویلي چې د ټولو په
نزد لمانځ صحیح کيږي او ځینو ویلي چې د مقتدیانو کښیناستل
مستحب دي ترڅو د امام پیروي پرځای او د مخالفت صورت پاته
نشي دواړه صورتونه روادي «ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۸۹»

پر دوو حافظانو پسې د تراویح کولو حکم

سوال دوه حافظان په گډه تراویح ورکوي په لسو رکعتو کې یو حافظ
ښو باندې باره او په نورو لسو رکعتو کې بل حافظ پاو باندې
سباره وایي آیا په لمانځه کې خوبه خلل نه راځي؟ جواب: له یوه

قران څخه به زیات نه وایي ترڅو د ځلکو شوق معلوم شوی نه وي
تراویح صحیح کیږي په دې شرط چې مقتدیانو ته گراني نه وي
«مظاهر حق نوی ترتیب»

د غیر مقلدا امامت

سوال: که امام غیر مقلد وي او تراویح د شلور کعتو نو پرځای اته رکعته
ورکوي نو حنفیان به څرنگه پاتې تراویح پوره کوي آیا د امام سره
ترو ترو کولو وروسته به پاتې پوره کوي او که ترو ترو مخکې؟ جواب:
پاتې تراویح ترو ترو وروسته کولای شي او داسې هم کولای شي چې
وترد امام سره ونه کړي تر پاتې تراویح کولو وروسته و ترو کړي
«فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۷۴ هدايه ۱ ص ۱۳۴ باب النوافل،
فصل قیام رمضان په حواله»

چا چې دلماخستن لمونځ نه وي کړی دهغه امامت

سوال: دلماخستن جمع وشوه تردې وروسته چې کله
د تراویحو جماعت پیل کیدی نو حافظ بې دلماخستن له فرض
ادا کولو د تراویحو وړ کولو لپاره ودریدی او دوه رکعته تراویح یې
ورکړې له مقتدیانو څخه ځینو نیو که ورباندې وکړه نو حافظ صاحب
لري کړل شو تردې وروسته د امام په اقتداء پاتې تراویح ادا کړل شوې
د پوښتنې وړ خبره داده چې د مقتدیانو لومړني دوه رکعته صحیح
شول او کنه که چیرې صحیح شوي نه وي نو آیا دهغوی راگرځول
ضروري دي؟ جواب: په مسئله صورت کې د تراویحو دوه رکعتونه
دراگرځولو وړ و ځکه چې تراویح دلماخستن تر لمانځه وروسته دي
نه مخکې په هماغه وخت کې یې اعاده کول مناسب وو که اعاده ونه

کړل شوه نو وروسته د سهار تر سپیدو مخکې یوازې راگرځیدلای شوای اوس وخت تیر شو قضاء یې نښته استغفار وواياست او په دغو دوو رکعتونو کې چې څومره قران ویل شوی وو که مور اکرځولی نه وی نوبله ورځ یې راوگرزوی «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۵ د کبیري مخ ۳۸۵ په حواله»

په نارینه پسې د نسخو اقتداء

سوال: که کوم امام فرض لمونځ یا تراویح ورکوي او میرمنې د کومې پردې یا دیوال شاته پرڅه واټن اقتداء وکړي نو د نسخو لمونځ روادی که ناروا؟ او دامام په لمانځ کې خوبه څه خلل نه راځي؟ جواب: د دغو میرمنو لمونځ صحیح دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۲»

د میرمنو د تراویح جماعت

سوال: یو څو میرمنې د قران حافظانې دي دا غواړي چې په تراویحو کې قران مجید په خپل جماعت سره ختم کړي د دوی د افعال څرنگه دی همداراز د اخترونو لمونځ هم یو څو میرمنې په جمع کولای شی او کنه آیا بنسټه د نسخو امامه جوړیدلای شي او کنه؟ جواب: د میرمنو جماعت په دې ډول چې میرمن یې امامه وي مکروه دی که د تراویحو جماعت وی یا د بل لمانځه په ټولو کې د میرمنو امامت د میرمنو لپاره مکروه دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۲ دردالمحتار ج ۱ ص ۵۲۸ باب الامامة په حواله»

یادونه: د مولانا عبدالحی رحمۃ اللہ علیہ د میرمنو د جماعت په اړه داسې فتوا ده چې په تراویحو کې که بنسټه صرف د نسخو امامت وکړي نو جائز دی که کومه میرمن حافظه وي او د هیریدلو اندیښنه یې وي

نو د مولانا عبدالحی رحمۃ اللہ علیہ دفتوی د عملي کولو گنجائش شته له دې
 ما سواد میرمنې د جماعت لمونځ نه کوی.
 «مرتب محمدرفعت قاسمي»

د حافظ قران کریم چټک ویل

سوال: ځینې حافظان په تراویحو کې دو مره تیز قران کریم وایي چې له
 يعملون او تعلمون پرته نور هیڅ نه فهمیږي او ځینې مقتدیان هم
 همداسې په بیره د قران ویل د تراویح د زرختمیدو له امله خوښوي
 د دې دواړو حکم څه دی؟ جواب: په درمختار کې راغلي چې ویجتنب
 المنکرات یعنی په قران کې دې له منکر اتو څخه ځان وژغوري یعنی
 قران د بیره تلوار نه وایي همداراز دا عوذ بالله او بسم الله اوله
 اطمینان پرېښودو څخه دډډه وکړي له دې څخه معلومه شوه چې
 داسې ویل منکر کار دی کوم چې د ثواب پر ځای د گناه سبب دی
 «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۷ د درمختار ج ۱ ص ۲۲۳ مبحث
 التراویح په حواله»

در کعتونو په شمیر کې دا اختلاف واقع کیدو حکم

سوال: در کعتونو د شمیر په اړه د مقتدیانو ترمنځ اختلاف شو ځینې
 وایي چې اتلس و شول او ځینې وایي شل نو اوس د چا قول معتبر یږي؟
 جواب: د تراویح امام چې پر کوم طرف وي دهغه ډلې قول معتبر یږي
 او که ټول شکمن شي نو دوه رکعت د نور وکړل شي خو په جماعت سره
 نه بلکه جلا جلا «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۵۵»

په فتاوی محمودیه کې راغلي: که چیرې ټول لمونځ کونکي او امام
 شکمن وي چې اتلس رکعت تراویح وشوي او که شل پوره شوي

نودوه رکعتہ د بیلہ جماعت نورو کرل شي که چیرې ټول مقتديان خوشکمن و واما امام ته شک نه و ونوددی په خپل يقين عمل و کړي دمقتديانو ویناته دهیخ اعتبار نه ورکوي او که ځینې وایي: چې شل پوره شول او ځینې وایي نه بلکه اتلس و شول نو کوم طرف ته چې دامام رجحان وي هغه دې عملي کړي «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۲۵۳

په تهجد کې د تراويحود خور کعتونو کولو حکم

سوال: که حافظ شپاړس رکعتہ تراويح ورکړې څلور رکعتہ يې هغه وخت ورنکړي او هغه کوم بل چا ورکړي بيا حافظ څلور رکعتہ په تهجد کې په جماعت سره ورکړې نو جائز دي او کنه؟ همداراز چې حافظ صاحب خو په خپله د تراويح نیت وکړي او نور مقتديان د تهجد يا هغوی هم پاتې څلور رکعتہ د تراويحوپه نیت وکړي نو جائز دي او کنه؟ په تیره بيا چې دراغونډيدو لپاره بلنه ورکوي؟
جواب: تراويح يې که څلور رکعتہ پرېښودې او د شپې په پای کې يې هغه په جماعت وکړې نو صحيح دي ځکه چې د تراويحو وخت له لماخستنه د سهار تر سپیدو پورې وي پرته له تراويحونو نفلونه په تداعي يعنې تردريو څلوروزياتو وگړو جماعت صحيح نه دی همداراز د تهجد جماعت هم مکروه دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۴ د درمختار ج ۱ ص ۲۲۳ باب الوترو والنوافل او ص ۲۵۹ مبحث التراويح په حواله»

که خدای ﷻ مه کره حافظ په تراويحو کې وفات شي

سوال: که چیرې حافظ صاحب په تراويحو کې وفات شي نو مقتديان به څرنگه لمونځ پوره کوي؟ جواب: هغه لمونځ فاسد شوي بابه بل

امام له سره لمونځ ورکوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۷۰ دردالمحتار
توک ۱ مخ ۵۵۳ باب الامامة په حواله»

حافظ په تراویحو کې قران پریرېدي

سوال: که حافظ په تراویحو کې د قران شریف اورول پیل کړي خو په
کومه وجه یې په مینځ کې یوه دوې ورځې ونه وایي مثلاً
ترلسو پارو پورې ووايي او تردې وروسته یې بل حافظ
ترینځلسو پارو پورې ووايي نو اوس به مخکنی حافظ له یوولسمې
سپارې پیل کوي که به له شپاړسمې شروع کوي؟ جواب: کله چې
لومړی حافظ لس پارې ولولي او بیا دوهم ترینځلسو وویلې نو لومړی
حافظ چې کله راشي نو دهغه خوښه ده که له شپاړسمې شروع کوي
او که له یوولسمې خود خپل قران پوره کولو لپاره غوره داده چې له
یوولسمې شروع وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۵»

دلمانځه لپاره دامام دیو خاص سړي انتظار کول

سوال: کوم امام چې داسې وي چې ترڅو مسجد ته یو یادوه خانگري
کسان رانسي که څه هم دلمانځه ټاکلی وخت تیر شي اولمونځ هم
وځنډېږي خودی دخپلې دنیاوي گټې په خاطر یاد اړیکوله کبله
ددغو خلکو انتظار کوي نو په داسې امام پسې لمونځ کول څرنگه دي؟
جواب: که چیرې د دنیا په وجه دکوم دین دار رئیس انتظار کوي
اود حاضرینو مراعت نه ساتي نو امام اومکبر یعنی اقامت کونکی
دواړه گنهگار دي مگر لمونځ پسې کیږي «فتاوی رشیدیة کامل ص

د خپل ځان لپاره د جماعت ځنډول

سوال: که کوم متولی (د مسجد تصرف کونکی) یا خادم د مسجد او نورد او وایي چې تر څو مونږ مسجد ته درنه شو جماعت دنه دریري نو د داسې شخص په اړه شرعي حکم څه دی؟ جواب: داسې متولي چې د ځان لپاره د ځنډیدو تاکید کوي هغه گنهگار دی او داسې وگړو ته انتظار هم صحیح نه دی هو! عامو مسلمانانو ته انتظار صحیح دی په دې شرط چې نور و حاضرینو ته به تکلیف نه رسیري او وخت مکروهه به نه داخلیري خو د رئیس یا شتمنو دنیا دارو انتظار دنه کوي چې ټول پروخت راشي یا زیاتره راشي نو لمونځ دی وکړي «فتاوی رشیدیة کامله مخ ۲۸۷»

د تحریمې صحیح الفاظ څه دي

ځینې امامان په تکبیر ویلو کې له ډیرې بې احتیاطۍ او د الله اکبر ویلو پر ځای الله اکبر وایي یعنی د با اورا تر مینځ الف زیاتوي همدارنگه ځینې امامان د الله د لفظ په شروع کې مد کوي او الله اکبر وایي دا دواړه صورتونه یو مخ غلط دی او په دغو دواړو صورتونو کې لمونځ فاسد یري او که په تکبیر تحریمه کې یې داسې وویل نودلمانځه پیل کول هم نه صحیح کیږي «مسائل سجده سهوه ۷۳ مخ د صغیري په حواله»

امام ته تکبیرات ویل څنگه په کار دي

زیاتره امامان لیدل کیږي چې د لمونځ ورکولو پر مهال انتقالیه تکبیرات د انتقال په حالت کې نه وایي بلکه کله له نقل کیدو وروسته تکبیر وایي او کله بل رکن ته تر رسیندو مخکې تکبیر ختم کړي د مثال

په توگه له ولاړې څخه ركوع ته ځي نو ځينې امامان ترتيتيدو وروسته الله اكبر وايي او ځينې امامان دويمره لندله الله اكبر وايي چې ركوع ته په پوره ډول رسيدو مخكې مخكې د الله اكبر آواز ختم شي همدارنگه سجدې ته د تلو پر مهال اوله سجدې څخه دوهم ركعت ته د ولاړيدو په وخت هم همدا عمل كوي د يادونې وړ ده چې په دغو دواړو صورتونو كې تكبير په سنت طريقه ادا نشو پوره سنت هغه وخت ادا كېږي چې كله له يوه ركن څخه بل ركن ته دنقل كيدو سره سره تكبير پيل كړي او څنگه چې دوهم ركن ته ورشي د تكبير آواز بند شي او ځينې امامان الله اكبر د ډول كشي چې دوهم ركن ته تر رسيدو وروسته هم تر څه وخته د دوی د تكبير او آواز او ريډل كېږي په دويمره اندازه تكبير كښول مكروه دي «مسائل سجده بسره ص ۷۱ د كيري ص ۳۱۳ په حواله»

دوهم باب

تراويح په كور كې فضيلت لري او كه په مسجد كښې

سوال: د تراويحو لمونځ په كور كې ښه دی كه په مسجد كې؟ جواب: دامام ابو حنيفه رحمته الله عليه، امام شافعي رحمته الله عليه او زياتره شوافعو او ځينې مالكي علماؤ اتفاقي مسلك دی چې د تراويحو لمونځ په مسجد كې كول افضل دي لكه چې امير المومنين عمر فاروق رضي الله عنه او تر هغه وروسته نورواصحابو كرامو رضي الله عنهم په مسجد كې تراويح كول مقرر كړي دي او بيا پر دې د ټولو مسلمانانو تل عمل راغلی ځكه چې د تراويحو لمونځ د دين شعار دی او د اجترمانځه ته ورتوالی لري «مظاهر حق نوی ترتيب ۱۴»

ټولې تراویح دا حنا فو په نزد شل رکعته دي او هغه په جماعت سره ادا کول سنت دي که چیرې ټول محلي والیا کلیوال تراویح پرېږدي نو پر ټولو دست د پرېښودلو اوبال شته.

که چیرې زیاتره محلي والیا کلیوال خوپه جماعت سره تراویح وکړي خو اتفاقاً یوه یادوو کسانوپه جماعت ونکړې بلکه په کور کې یې یوازې وکړې بیا هم سنت ادا شول «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۳۵۰ د کبیري ص ۳۸۴ په حواله»

په کوم مسجد کې تراویح فضیلت لري

سوال: د تراویحو لمونځ په کوم مسجد کې کول افضل دي ځکه چې نژدې جامع مسجد هم شته کله چې په جامع مسجد کې لمونځ کول زیات افضل ښودل شوي دي؟ ځواب: په درالمختار کې راغلي چې د محلي مسجد د محلي والا په حق کې د جامع مسجد څخه افضل دی او شامي هم د الیکلي لان له حقا علیه فلیوده» یعنی پر محلي والو د محلي د مسجد حق دی دهغه ادا کول په کار دي «درمختار ج ۱ ص ۲۱۷»

د محلي د مسجد حق

سوال: زموږ د محلي په مسجد کې تراوته رکعته تراویحوپورې لمونځ کونکي وي بیا کمیدل پیل شي نو که موږ د مسجد پرېږدو په بل مسجد کې تراویح ادا کوو نو څنگه دي څه قباحه خوپه نه لري؟ ځواب: د محلي په مسجد کې شل رکعته تراویح په جماعت سره کیدل ضروري دي ځکه نو تا سوته په خپل مسجد کې تراویح کول په کار دی که څه هم لمونځ کونکي لږ وي که د محلي په مسجد کې تراویح ونه

شوی نوتول گنهگار یې «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۴۹ دشامی ج ۱

ص ۲۲۰ په حواله»

آیا خپل مسجد پرینودلای شو

سوال: که چیرې په بل مسجد کې ښه قران ویونکی حافظ وي نو آیا دهغه اوریدو ته ورتلای شو؟ جواب: که دمحلې دمسجد امام قران غلط وایي نو دخپل مسجد پرینودل او په بل مسجد کې تراویح کول هیڅ پروانه لري همدغه حکم په هغه صورت کې دی کله چې دوهم حافظ په قرائت کې نرم او په آواز کې ښه وي او که دده په محله کې ختم نه کیدی نو دده لپاره دخپل مسجد پرینودل او دبل مسجد لته کول په کار دي «ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۸۲، که دخپل مسجد امام دقران کریم ختم نه کوي نو بیا په کوم بل مسجد کې چیرې چې ختم وي تراویح کول هیڅ پروانه لري ځکه چې دختم سنت هلته حاصلیږي» فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۲۵۵»

دمسجد پرېام تراویح کول

سوال: زمونږ په مسجد کې دگرمۍ په موسم کې دلماخستن لمونځ، تراویح او نورد مسجد پرچت کیږي په مسجد کې دننه نه کیږي ددې شرعي حکم څه دی؟ جواب: دگرمۍ له امله دننه مسجد یاغولی دمسجد پرینودل پرېام دلماخستن، تراویح او نورو لمونځونو کول مکروه دي هو اڅوک چې دننه په مسجد او دمسجد په انگر کې ځای ونه مومي که هغوی سریره لمونځ وکړي نو بیله کراسته روادی ځکه چې دامجبوري ده پرکعبه شریفه سریره لمونځ کول دبی ادبی اوسپکاوي له امله مکروه دي هو اکه دودانولو او ترمیم په خاطر

ختل وي نو مکروه نه دي همدارنگه که مسجد وي دهغه پرچت ختل مکروه دي او پر همدې بنسټ د اهم مکروه دي د گرمۍ د سختی له کبله پرچت جماعت مه کوئ مگر که چیرې په مسجد کې خای نه وي نو د دې مجبوریت په وجه پرچت ختل نه مکروه کیږي په هر حال د گرمۍ سختي اړتیا او مجبوریت نه بلل کیږي ځکه چې له گرمی څخه یو څه تکلیف پیدا کیږي او کله چې مشقت او تکلیف زیات شي اجرا و ثواب هم زیاتېږي نو دې ته مجبوریت نشي ویل کیدای په فتاوی عالمگیری پنځم ټوک ص ۳۲۲ کې راغلي چې د ټولو مسجدونو په بامو لمونځ کول مکروه دي که چیرې مسجد تنگ وي او د لمونځ کونکیو لپاره پراخي نه وي نو د اړتیا له کبله پورته ختل مکروه نه دي په گرمۍ کې د مسجد په صحن (غولي) کې په جماعت لمونځ کول بې له څه پروا صحیح دی که کوم خای د مسجد غولی له مسجد څخه وتلی و نو د مسجد بانی که هغه نه وه نو د مسجد خلک دې دهغه په مسجد د گډو لولپاره گامونه پورته کړي ترڅو هغه خای هم په مسجد کې داخل شي بیانو پر هغه هم د مسجد ټول احکام جاري کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۳۱ د کبیري ص ۳۹۲ په حواله او مجموعه فتاوی سعديه ص ۱۴۸»

په دوکانو کې د تراویحو کول

سوال: د بازار خلک صرف د خپلې دندې د زیان له ویرې په دوکانو کې جلا جلا د تراویح جماعت کوي د دوی د افعل څنگه دی؟ جواب: تراویح په مسجد کې کول او د ختم تراویح په مسجدونو کې اوریدل سنت دي بې له عذره مسجد ته نه تلل او په دوکانو کې تراویح کول

د سنتو ترک دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۹ د درالمختار ج ۱ ص

۲۲۰ مبحث التراویح په حواله»

په کور کې تراویح په جماعت کول

سوال: د تراویحو لمونځ په کور کې په جمع او مسجد ته نه تلل څرنگه دي؟ جواب: که څوک داسې جماعت وکړي چې د مسجد جماعت ته ضرور نه رسیږي صحیح دی لیکن داخلک به د مسجد له فضیلت څخه بې برخې وي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۱ د درالمختار ج ۱ ص ۲۲۰ او شامي ج ۱ ص ۵۲۱ په حواله»

دلما خستن لمونځ په مسجد کې او تراویح په کور کې کول

سوال: دلما خستن لمونځ په جماعت سره کونکی که تراویح په کور کې وکړي نو گنهار دی او کنه؟ جواب: تراویح په جماعت سره سنت مؤکد کفانی دي که د محلي یا کلي په مسجد کې تراویح په جماعت سره کیدی او کوم شخص په کور کې یوازې تراویح ادا کړي نو نه گنهار یږي خود جماعت له فضیلته بې برخې کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۴۹ د درمختار مع شامي ج ۱ ص ۲۲۰ په حواله»

دیوه حافظ خوځایه ختم کول

سوال: ځینې حافظان په پنځه اووه ورځې کې په یوه مسجد کې قران کریم په تراویحو کې ختم کړي په بل مسجد کې بل ختم په تراویحو کې کوي دا کار صحیح دی که څنگه؟ او د دوهم مسجد و لور تراویح کیږي او که څنگه؟ حافظان او ځینې عالمان دي نه جواز ورکوي او ځینې وايي چې د حافظ یو ختم کول سنت دي دوهم ختم نفل دی او د مقتدیانو ختم سنت دی نو د سنت کونکیو لمونځ په

نفل کونکي پسې څنگه کيږي جواب: په یوه مسجد کې په پنځه اووه ورځې کې تر ختم کولو وروسته په بل کې د حافظانو ختم کول صحیح دي او د دوهم مسجد والاو تراویح صحیح دي ځکه چې د تراویح لمونځ په ټول رمضان کې مؤکد سنت دی نو په دوهم مسجد کې چې حافظ صاحب کومې تراویح ورکړې هغه هم سنت مؤکده شوې او د مقتدیانو تراویح هم سنت مؤکده شوې ځکه د دواړو لمونځ یو شو پرته له دې په نفل کونکي پسې سنت هم صحیح کيږي او د اشته غلغله ده چې د قران کریم یو ځل څخه سنت مؤکد دي دوهم او دریم ختم نفل دی ځکه چې د امام لمونځ سنت مؤکد دی د ختم له سنت کیدو څخه هغه لمونځ له سنت کیدو خارج نه شو او د مقتدیانو په لمونځو کې هیڅ نقصان رانغلی خوا فضل او غوره په دې زمانه کې دادي چې حافظ امام تریو ختم زیات په تراویحو کې ونه وایي ترڅو مقتدیانو ته په تراویحو کې شرکت کول ستونزمن نه شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۳ د درمختار ج ۱ ص ۲۲۲ په حواله»

د تراویحو دوه جماعتونه کول

سوال: د حافظانو د ډیر نیت له کبله ترڅو د دوی قران په یادوي ددې مقصد لپاره مونږ د رمضان المبارک په میاشت کې د معمول جوړ کړي چې دلما خستن لمونځ مونږ ټول د محلي په مسجد کې په جماعت ادا کوو تر دې وروسته یو څه حافظان د مدرسې په ودانۍ کې تراویح ورکوي چیرې چې لږ لمونځ کونکي نور هم ورسره شاملیږي او پاتې حافظان هم دلته په مسجد کې تراویح ورکوي د پوښتنې ځای داده چې د قران د خوندي کولو په نیت په دې ډول د تراویحو دوه جماعتونه

جوړول څنگه دي؟ جواب: په بیان شوي سوال کې له جماعته پاتیدل او شاته کیدل مقصد نه دي د دې په وجه د صورت جائز دی منع نه دی په مدرسه کې په جماعت سره کولو خوبه د جماعت ثواب و موندل شي اما د مسجد فضیلت نه حاصلیږي د دې جبران د قران د حفاظت په مقصد سره انشا الله پوره کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۱۵»

په یوه مسجد کې د دوو حافظانو تراویح ورکول

سوال: په پانې پټ کرنال کې دا دوو اورواج دی چې دوه حافظان په تراویحو کې قران کریم وایي په لسو رکعتونو کې یو حافظ او په لسو کې بل دارنگه کول څنگه دي؟ جواب: د پانې پټ درواج په رنگه دلته هم په ځینې مسجدونو کې داسې کیږي دا هم جائز دي که دوه حافظان تراویح ورکوي نو مستحب دادی چې هر یو حافظ تر ترویحه پوره کولو وروسته بیل شي که یو حافظ بیله ترویحه پوره کولو سلام وگرزوي مثلاً تر شپږ یا لس رکعتو وروسته راشاته شونو د ائشه نه دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۵» و ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۸۲

د څو حافظانو په گډه تراویح ورکول

سوال: زموږ په مسجد کې څلور حافظان په گډه تراویح ورکوي اول حافظ څلور رکعتو ورکوي دوهم حافظ اته رکعتو ورکوي دریم څلور څلور رکعتو ورکوي داسې کول صحیح دي که څنگه؟ جواب: غوره داده چې یو حافظ یادوه حافظان په گډه تراویح ورکړي که داسې جيد او همتناکه نه وو او څو حافظان تراویح ورکړي نو دا هم

صحیح دي تراویح صحیح کيږي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۹
د عالمگیری ج ۱ ص ۲۴ په حواله»

لس لس رکعت په دوو مسجدونو کې ورکول څنګه دي
سوال: په یوه مسجد کې خطیب امام مقرر دی تراویح په دې ډول
ورکوي چې د لماخستن فرض بل څوک ورکوي او د تراویحو په
لسو رکعتونو کې پاؤباندې سپاره حافظ وایي پاتې تراویح په
نورو سورتونو له جماعت والو څخه یو شخص ورکوي تردې وروسته
حافظ بل مسجد ته لار شي همغه پاؤباندې پاره په لسو رکعتو تراویح
کې وایي دا صورت جائز دی او که څنګه؟ جواب: د عالمگیری له
روایت څخه معلومېږي چې لس لس رکعت تراویح په
دوو مسجدونو کې ورکول صحیح دي خود قران کریم په ختم اجرت
او معاوضه صحیح نه ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۱ د عالمگیری
ج ۱ ص ۲۲۲ فصل فی التراویح په حواله»

په یوه مسجد کې دوهم جماعت

سوال: د تراویحو او ترو جماعت و شو څه خلک وروسته راغلل
نو دوهم جماعت وکړي او که نه؟ جواب: دوهم جماعت دې په دغه
مسجد کښې نه کوي دلیل ددې دادی چې په یوه مسجد کې
د تراویحو په څو جماعتونو کولو هغه حالت را منته خته کيږي له کوم
څخه د بیچ کیدو لپاره چې دوهم خلیفه عمر فاروق رضی الله عنه متفرق لمونځ
کونکي دیوه امام په اقتداء کې راغونډه کړي و په یوه مسجد کې
د متعددو جماعتونو لپاره د عمر فاروق رضی الله عنه دارشاد مطابق له غوري

د تراویحو مسئلې
طریقې خلاف ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۰۰ د کبیري ص ۳۸۳ په

حواله،
په کوم مسجد کې چې یو ځل تراویح وشي نو په همدغه شپه کې هلته
د تراویحو دوهم جماعت کول جائز نه دي خو یوازې یوازې کول صحیح
دي «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۳۵۰»

په یوه مسجد کې دوه ځایه تراویح

سوال: که په یوه مسجد کې دوه حافظان جلا جلا تراویح ورکړي په
مینځ کې دیوال یا کومه بله داسې پرده وي چې ورڅخه دیوبل اواز ته
حرج نه پېښېږي نو دا جائز دي او که نه؟ جواب: په مسجد کې دوه ځایه
تراویح ورکول په دې شرط چې د نفسانیت په وجه نه وي او یوبل ته
حرج نه وي جائز دي مگر افضل همدغه ده چې په یوه امام پسې تړل
لمونځ وکړي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۲۹»

په تراویحو کې تریوه ختم زیات ویل څنگه دي

سوال: په تراویحو کې چې کوم حافظ دوه درې ختمه کوي دا څرنگه
دي؟ سنت مؤکده خو صرف یو ختم دی دنورو به حکم څه وي
همدارنگه که یو حافظ په څو مسجدونو کې ختم کوي نو څه حکم به
وي او نورو مسجدو او لوتو ته د ختم ثواب شته او کنه؟ جواب: په
درمختار کې دي چې یو ځل ختم سنت دی دوهم ځل فضیلت دی
اودری واره غوره دي او په بل مسجد کې دوهم ختم صحیح دی دوهم
مسجد و لوتو ته سنت ختم ثواب ورکول کېږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴
ص ۲۷۴ درمختار ج ۱ ص ۲۲۲ باب الوترو والنوافل مبحث فی
التراویح په حواله»

په تراویحو کې د قران د اوږدو ثواب وړ کول کیږي او کنه؟
 سوال: زید وایی چې په تراویحو کې دوه شیان دي اول قرائت کوم چې
 فرض دی دوهم مؤکد سنک کله چې په تراویحو کې قران کریم وویل
 شونوله دواړو شیانو څخه صرف دیوه شي ثواب حاصل شویعنی که
 یې دستت مؤکده ثواب حاصل کړنو د قرائت له ثوابه بهې برخې
 شو تر تراویحو وروسته دې په همدغه وخت په یو چا قران کریم ولولي
 په خپله دې واورې ترڅو دواړه ثوابه حاصل شي ځواب:
 د زید داوینا غلطه ده په تراویحو کې د قران کریم په
 ویلو ویونکو او اوږدو نکوته هم د قران ثواب وړ کول کیږي «فتاوی
 دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۹»

دیوه شخص په مراعات د تیرې ورځې قران کریم رااگرځول

څنگه دي

سوال: حافظ د کوم چاپه رعایت د قران کریم ترتیب پوره کړی دامعنی
 چې که کوم شخص په تراویحو کې د قران کریم له اوږدو څخه بهې
 برخې شو نو بیا هغه دوهمه ورځ په شل رکعته کې ویل څنگه دي؟ کله
 چې مقتدیانو ته بوج او تکلیف او وخت تنگ وي حافظ د داسې
 چا زیاتره مراعت کوي نو په داسې حافظ پسې لمونځ روادی کنه؟
 جواب: لمونځ خوپه ده پسې روادی اما په خپله دا کار چې دیوه شخص
 رعایت وکړي او نورو ته تکلیف جوړوي تحریمی مکروه دی خو که
 هغه شخص فسادي وي چې له هغه څخه د زیان رسولواند یښنه وي
 نو مکروه نه دي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۸۹»

دریم باب

سمع

د سمع اجرت

سوال: د قران د سماعت (اوریدلو) په اجرت او ویلو په اجرت کې څه فرق دی لومړی ولې روا او دوهم ولې ناروادی؟ جواب: د قران کریم داوړیدو غرض دادی چې چیرې له حافظ څخه هیر شي هلته یې سمع وروښيي نو دا تعلیم دی او په تعلیم دا جرت اخستل جائز دي په خلاف دا ورو لوجې په هغه کې تعلیم مقصد نه دی «وگوري امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۲»

بیله سامع قران کریم ویل

سوال: دروژې په میاشت کې په تراویحو کې بیله سامع د قران شریف ویل جائز دي او کنه؟ جواب: که د حافظ قران کریم ښه پوخ وي نو بیله سامع ویل هم صحیح دي که چیرې هیر یاشک شونو تر سلام گرزولو وروسته د وگوري که کومه غلطی وي نو بیرته یې دراو گرزوي خو غوره داده چې سامع وي ترڅو د ادهمن وي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۴»

حافظ ته فتحه څوک ورکړي

سوال: که حافظ په تراویحو کې غلط شي او سامع یې په ښه ډول نشي وړښودلای نو که له دوهم یا دریم صف څخه کوم بل څوک فتحه ورکړي نو څه پروا لري؟ حافظ صاحب وایي که فتحه را کوي نو په اول صف کې درېره نو که ناوخته راتلونکی حافظ په لومړي صف کې ځای

ونه موند نو آیا هغه دفتحې ورکولو حق لري او کنه؟ جواب: که چیرې
 سامع مقرر وي نو هغه ته په کاردي چې غلطې وروښيي کوم بل چاته
 بیره کول نه دي په کار له دې څخه په لمانځه کې انتشار او کرکيچ
 رامنځته کېږي خو که هغه یې وروښيي بنودلای یایې سم ورونه ښيي
 نو اوس چې یې هر څوک صحیح ورنښودلای شي پر هغه غلطې اصلاح
 کول فرض دي په هر صف کې چې ولاړ وي که لري وي او که نږدې
 پر هغه فرض ده چې د غلطې اصلاح وکړي که اصلاح نه کوي
 نو گنهگار یې خود اضروري ده چې په لمانځه کې له حافظ سره
 شریک وي که په اول صف کې وي او که په کوم بل صف کې او که په
 لمانځه کې شریک نه وي هغه که غلطې وروښودله او امام د هغه په
 بنودلو غلطې اصلاح کړه نو لمونځ فاسد یږي «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص
 ۸۴»

کوچنی سامع به چیرې درېږي

سوال: سامع که کوچنی وي نو آیا هغه په اول صف کې درولای شو؟
 جواب: دیارلس کلن امام نشي جوړیدای که بالغ نه وي خو په
 تراویحو کې د بنودلو لپاره هغه په اول صف کې درولای شي «فتاوی
 دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۷»

آیا سامع د حافظ په برابري درولای شو

سوال: په تراویحو کې که حافظ او سامع په برابري ودرېږي که حافظ
 به د سماع عذروي او کنه وي داسې څنگه دي؟ جواب: که څه
 د تیاوی مثلاً له لیری څخه حافظ صاحب د سامع په بنودلو نه

پوهیږي نو په برابري کې دریدل صحیح دي او بې له اړتیا بڼه نه دي
«فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۵»

قران کریم ته په کتوسماعت کول

سوال: په رمضان المبارک کې حافظ تراویح ورکوي نو یو سړي قران کریم پرانستی ناست وي او نږدې مقتدي ته یې نیولی وي هغه قران ته په کتو فتحه ورکوي او قران شریف نیونکی په جماعت کې شریک نه وي کله چې حافظ صاحب د دوهم رکعت رکوع کوي نو ورسره شریک شي او یو رکعت تر سلام وروسته راوگرزوي په دې ډول لمونځ فاسد یږي او کنه؟ جواب: په درمختار کې راغلي چې په لمانځه کې قران شریف ته په کتو ویل یا اوریدل په دواړه صورتونو کې لمونځ فاسد یږي نو دغه صورت چې په پوښتنه کې ترې یادونه وشوه په دې صورت کې هم د لمانځه د فاسدیدو اندیښنه ده ځکه دارنگه کول نه دي په کار «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸ د درمختار ج ۱ ص ۵۸۳ باب ما یفسد الصلاة وما یکره فیها په حواله»

دهیریدوله امله چوپه خوله فکر او سوچ کول څرنگه دي

سوال: ځینې حافظان چې قران کریم وایي ورځینې هیرشي نو بیا خاموش ولاړ فکر کوي کله په ناسته کې ترالتحیاتو مخته یا وروسته چورت وهي ددې حکم څه دی؟ جواب: که د دريو تسبیحاتو په اندازه چورت وهي چوپه خوله شي نو د سهوي سجده و اجیبېزي او که په ویلو چورت وهي نو سجده سهوه نه و اجیبېزي.

دهیرید و پر مهال یو ځای بل ځای ویل

سوال: له ځینې حافظانو څخه که د ویلو پر مهال قران هیرشي نونه چوپېږي خو کله په دې سورت کې او کله په هغه سورت کې یو ځای بل ځای وایي که ورپه یاد شي نو سم ویل پیل کړي او که چیرې ورپه یاد نه شي نو تر څه پریشانی وروسته رکوع وکړي لمونځ ختموي خو په یاد ورتلو او نه ورتلو د واپار و صورتونو کې سجده سهوه کوي ایاد سهوې سجده کول په کاردی او کنه؟ جواب: په دغه دواړه صورتونو کې د سهوې سجده کول په کاردی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۷»

حافظ د سامع د نبودلو تر وخته چوپ پاته کیدلای شي کنه؟
سوال: حافظ غلط شي او د سامع تر نبودلو خاموش وي آیا په دې سره په تراویحو کې خوبه کوم خلل نه راځي؟ او سجده سهوه وکړي او کنه؟ جواب: تراویح صحیح کیږي در اگرزولو اړتیا یې نشته دفتحي داوړیدو لپاره حافظ د ضرورت په خاطر خاموش پاتې کیدل لمونځ نه فاسدوي سجده سهوې ته هم اړتیا نشته لیکن که له پنځو لمونځونو څخه کوم لمونځ وي نو امام ته په کاردی چې که تردریو ایاتونو کم ویل شوی وي نو دفتحي په انتظار د نه دریرې بلکه کوم ځای چې وریادوي هغه دوو ایی او که درې آیتونه ویل شوي و نو نور رکوع وکړي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۳»

د حافظ د تنگولو حکم

سوال: د ځینو حافظانو عادت وی چې کوم حافظ لومړی ځل تراویح ورکوی د هغه د اوړولو پر مهال د هغه دور خطا کیدو او ورڅخه

دهیرو لویه خاطر پښې په زور په ځمکه ټکوهي، غاړې تازه کوي او یا ټوخي د داسې حافظانو په اړه څه حکم دی؟ جواب: داسې کول جائزه دي په حدیث شریف کې رسول اکرم ﷺ له اغلاطو څخه منع کړې ده یعنی داسې کارونه چې سړی په غلطی کې اچوی له هغوی څخه خان ژغورل ضروري دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۲ بحواله حدیث ابوداؤد مشکوٰۃ کتاب العلم ص ۳۵»

صرف د فتحې وړ کولو په نیت په تراویحو کې برخه اخیستل سوال: کوم شخص چې په دې نیت په تراویحو کې برخه اخلي چې که حافظ غلط شو نو تر ورسېدلو وروسته به جلاشم نو په دغه صورت کې دغه سړی مقتدي بلل کېږي او کنه؟ جواب: په تراویحو کې برخه اخیستونکی مقتدي شو او دلما ټخه پوره کول پرده لازم دي حافظ خوبه فتحه واخلې هغه ته څه معلومه ده چې دی ترېښودلو وروسته جلا کېږي دامام لمونځ صحیح شو په دې نیت شریکیدل بد دي دغه لمونځ دده په ذمه پوره کول لازم دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۸ بحواله هدایه باب النوافل ج ۱ ص ۱۳۱»

په تراویحو کې د غلطې فتحې په وړ کولو حافظ پریشانه کول سوال: ځینې زاړه حافظان نوی حافظ په غلطه فتحه وړ کولو پریشانه کوي ددې څه حکم دی؟ جواب: دا کار هم دهغه اغلاطوله جملې څخه دی د کومو چې په حدیث شریف کې غندنه شوې چې دا حدیث په دې ډول دی «روی ابوداؤد عن معاویه قال ان النبی ﷺ نهی عن الاغلوطات» یعنی کوم کارونه چې یو مسلمان په غلطی کې اچوی له

هغوی خان ژغورل ضروري دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۸
دمشکوة کتاب العلم ص ۳۵ په حواله»

په نیت تر لوفتحة ورکړی یابې اودسه فتحه ورکړي
سوال: ځینې حافظان د بل حافظ قرائت له لمانځه دباندې په ناسته
اورې کله چې دهغه هیرشي نوپه بیره په صف کې یا صف ته نږدې نیت
وتړي هغه وروښی او بیاسمدستی نیت مات کړی کښیني او ځینې له
خدای څخه نه ویریدونکي په داسې صورت کې کله داسې هم
کوي چې بې اودسه یا پراو بود قدرت مند لوسره تیمم ووهي نیت
وتړي بیافتحه ورکوي په دغه دواړه صورتونو کې دفتحې ورکول
او اخیستل څه حکم لري؟ جواب: که چیرې تر نیت تر لوروسته فتحه
ورکړی نو دامام په لمانځه کې هیڅ خلل نه راځي خو پر هغه دنیت
ماتولو گناه شته او قضاء لازمېږي او که بې اودسه فتحه ورکړي
یاد او بویه شتون کې تیمم ووهی فتحه ورکړي او امام فتحه واخلي
نوده لمونځ فاسد شو او د مقتدیانو لمونځ هم فاسد شو «فتاوی
دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۸ دعالمگیری کشوری باب سابع
مایفسد الصلاة ج ۱ ص ۹۰ په حواله»

د تراويجو پروخت شاته خبرې کول

سوال: ځینې مقتدیان داسې کوي چې کله حافظ په تراويجو کې دوي
درې یا زیاتې پارې ووي نو دوی له صفه لیري له لمانځه دباندې
چوپه خوله ناست یا پراته وی او یا وروورو خبرې سره کوي
خود خاموشی په حالت کې هم دقران کریم اوریدل هیڅکله ددوی
مقصدنه وي دوي ته دا وریدو ثواب ورکول کیږي او کنه په شریعت

کې د دغه فعل څه حکم دی؟ جواب: ښکاره خبره ده چې داسې وخت خبرې کول گناه او ثواب ختمونکې دي او چه به خوله کیناستل یا خملاستل که دا وریدونیت یې هم نه وي خود قرائت او ازیې غوږونه رسیرې نو دا وریدو ثواب ورکول کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۹ ددرالمختار ج ۱ ص ۵۰۹ فصل فی القرائت په حواله»

په تراویحو کې درکوع انتظار کول

سوال: د تراویحو پر مهال ځینې خلک ناست وی کله چې حافظ رکوع ته ځي نو په رکوع کې ورشاملیري ددې څه حکم دی؟ جواب: داسې کول منع دي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۵۴ دفتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۱۹ په حواله»

د سامع د نیستی په مهال قران کریم ته په کتو فتحه ورکول

څنگه دي

سوال: دروژې په میاشت کې دیر داسې ځایونه پیدا کیږي چې پرته له تراویح ورکونکي حافظ کوم بل حافظ چې سامع مقرر شي نه وي که په داسې صورت کې کوم مقتدی چې حافظ نه وي قران کریم خلاص کړ او فتحه یې ورکړه او دلمانځه په لومړي رکعت کې په څه وجه ن وو شامل شوی آیا دا کار جائز دی او کنه؟ جواب: کوم څوک چې دامه سره په لمانځه کې شریک نه وي هغه امام ته په قرائت او نورو کې فتحه نه شي ورکولای که یې فتحه ورکړه او امام واخیسته نو دامه او خلکو لمونځ فاسد شو «کفایت المفتی ج ۳ ص ۴۱۲»

شيعه حافظ فتحه ورکولای شی کله

سوال: که چیرې په تراویحو کې حافظ غلطیانې کولې او سامع هم غلطیدي او شيعه حافظ موجودوي که هغه نیت داقتدا، وکړي فتحه ورکړي نو دامام ابوحنيفه په نزد جائز دی او کله؟ جواب: که شيعه داسې وي چې نه تبراگوپه اونه د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه له صحابيت څخه منکروى اونه په بي بي عائشه رضي الله عنها پسې افترا کونکى وي نو په دې صورت کې فتحه ورکول جائز دی او دده په ورېښودلو د فتحه اخیستونکي او د هغه د مقتدیانو لومونځ هم صحیح دی او که دا شيعه غالي وي يعنى لاندې شيان په کې موجودوي تبراگوپه وي د حضرت ابوبکر رضي الله عنه، د صحابيت څخه منکراو په بي بي عائشه رضي الله عنها پسې تهمت ويونکى وي نو داسې شيعه چونکه کافر دی نو دده په فتحه ورکولو او دامام دده په فتحه اخیستلو دامام او د مقتدیانو د ټولو لومونځ باطلیږي «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۹ بحواله درمختار فصل فى المحرمات ج ۱ ص ۳۹۸»

درکوع انتظار کول

چې جماعت دريږي يو کس ناست وي کله چې امام رکوع ته ځي نو سمدستی نیت، وټري اوله امام سره په رکوع کې برخه واخلي دا کار مکروه اوله مناقینو سره مشابهت دی «فتاوى محمودیه دوهم ټوک ص ۳۵۴»

څلورم باب

ترویحه

ترویحه ولې کول کیږي

په تراویحو کې زهر و څلور ور کعتونو وروسته یو څه وخت ناستې ته ترویحه ویل کیږي تراویح د ترویحه جمع ده ددې اصل معنی د استراحت ده کوم چې له راحت څخه اخیستل شوی چونکه په شلور کعتونو کې پنځه ترویحي کیږي ځکه دې لمانځه ته تراویح ویل کیږي او وجه د تسمیه یې هم داده چې په لمانځه کې د شریعت له نظره راحت دی در رسول الله ﷺ ارشاد دی هغه مبارک فرمایي « قره عینی فی الصلاة یعنی زما د سترگو سروالی په لمانځه کې دی او په یو بل حدیث کې دده مبارک ﷺ ارشاد دی دروژاتي لپاره دوی خوشحالی دي یوه دروژ مات پروخت او دوهمه خوشحالی هغه وخت کله چې له خپل رب سره ملاقات کوي په ظاهر له ملاقات څخه مراد تراویح دي په یوه حدیث کې در رسول الله ﷺ ارشاد دی: ارحنا بالصلاة یا بلال! یعنی د لمانځه په تکبیر ویلو مونږ ته آرام را ورسوه په هر حال ددې ډول حدیثونو پر بنسټ ویل کیدای شي چې د څلور ور کعتونو نوم ترویحه ځکه ده چې له دې څخه راحت او روحانی سکون حاصلیږي د ترویحو په مینځ کې دیوې ترویحي په اندازه کیناستل مستحب دي او که حافظ په دې پوهیدی چې د پنځمې ترویحي او و ترو تر منځ کیناستل مقتدیانوته گران تمامیږي نو نه دې کښینی په پنځمه ترویحه کې اختیار دی « اشرف الايضاح شرح نور الايضاح ص ۱۷۰ »

په ترویحه کې څومره ناسته په کازده

سوال: د ترویحه یعنی تر څلور ورځو کعتونو وروسته څومره اندازه کیناستل مراد دي د ترویحه مراد څه ده آیا هغه څلور ورځو کعت په کومو کې چې وشوه یا چې په څومره وخت کې چې څلور ورځو کعت لنډنفل وکړل شي؟ جواب: بعد کله اربعه بقدرها څخه په ظاهره معلومېږي چې هغه څانگري رکعتونه چې په څومره وخت کې شوي هغه مراد دي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۰»

د عالمگیری په ترجمه کې دي چې که لمونځ کونکی وته گرانه او د جماعت لږیدو اندېښنه وي نو تر دې هم لږ کیناستل صحیح دي خو د مقتدیانو د پیري او گران تمامیدوله امله در کوع او سجدي تسبیحات، سبحانک اللهم او درود پریښودل یومخ نه دي صحیح خود دعا یعنی سبحان ذی العک و الملکوت الخ او نور و پریښودل په دې شرط چې د مقتدیانو تلواروي هیڅ پروانلري «ترجمه عالمگیری ص ۱۸۵»

په ترویحه کې په لورا او از درود ویل

سوال: د تراویحو څلور ورځو کعتونو تر ادا کیدو وروسته په ترویحه کې ځینې حضرات تسبیح سوکه ووايي په سردار عالم تر درود وروسته په لورا او از محمد ﷺ نعره پورته کړي شرعاً په کوم کتاب کې ددې اصل شته او کنه؟ جواب: ددې اصل (حقیقت) په شریعت کې هیڅ نشته فقهاؤ د الیکلي چې د تراویحو په ترویحه کې یعنی تر څلور ورځو کعتونو وروسته ورته اختیار دی که تسبیح وایي یا نفل

کوي یاقران کریم وایي یاچوپ کیني «فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۲۴۶
 دردمحتار ج ۱ ص ۲۲۱ مبحث التراویح په حواله»
 په ترویحه کې د دعابوت شته کنه

په تراویحو کې چې ترهرو څلورر کعتونو وروسته کوم ذکر مشهور دی
 هغه په هیڅ روایت او حدیث کې نه موندل کیږي خو علامه شامی
 د قهستانی او نورو په حواله رانقل کړی دی چې تر ترویحه وروسته
 دې دا ذکر وکړل شي: سبحان ذالملك والملكوت سبحان ذی العزة
 والعظمة والهيبة والقدرة والكبيرياء، والجبروت سبحان الملك
 الحی الذی لاینام ولایموت سبح قدوس ربنا ورب الملائكة والروح
 اللهم اجرنا من النار یا مجیر یا مجیر یا مجیر «شامی ج ۱ ص ۲۲۱»

ترهرو څلورر کعتونو وروسته دعا غوښتل

سوال: په تراویحو کې ترهرو څلورر کعتونو د حافظ او مقتدیانو په
 گډه دعا غوښتل رواج دي آیا داسنې طریقې ده؟ حافظ صاحب په
 زوره دعا کوي بل څوک هیڅ نشي ویلای نو آیا په ترویحه کې صرف
 دعا کولای شي؟ جواب: د دعا غوښتلو د دستور له سنت سره اړخ نه
 لگوي داسې دود او رواج دی شریعت مقدسه چې د کوم شي اجازت
 کړې په هغه کې لاسوهنه بې گټې ده اوله نورو کړنو د مثال په ډول له
 تلاوت، تسبیح، نفلو او نورو څخه د منع کولو مترادف ده ځکه نوبیان
 شوې طریقې د ترک وړه ده که د چارې غواړي ویې دې وایي خو په داسې
 ډول چې بل چاته حرج او تکلیف نه وی دی اختیار لري خو په خوله
 کیني یا کلمه، تلاوت، د درود شریف وایي یا نفل لمونځ وکړي خو په

جماعت سره مکروه دي یاد اتسبیح سبحان ذی الملک الخ و وایي
«فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۲۵۲ بحواله شامی مع درمختار ج ۱ ص ۲۲۱»

په هره ترویحه کې په لاس پورته کولو دعا غوښتل

سوال: د تراویحو په هره ترویحه کې تر تسبیح لاله الا الله وروسته
دامام او مقتدیانو په لاس پورته کولو دعا غوښتل یا صرف
دمقتدیانو په لاس پورته کولو دعا غوښتل جائز دي او کنه؟ که چیرته
حافظ په ترویحه کې دعا په دې فکر کوي چې ددې ثبوت نشته خوله
ده څخه دمقتدیانو فرمائش دی چې دعا هرو مرو غواړي داڅه پروا لري
او کنه؟ که حافظ دمقتدیانو وینا ونه مني نو مقتدیان خوا بدي کیږي
نوپه دې صورت کې حافظ ته څه کول په کار دي؟ جواب:
د تراویحو په هره یوه ترویحه کې تسبیح لاله الا الله او نوراود ماثوره
دعا ویل منقول دي او په لاس پورته کولو دعا غوښتل صرف
د شلورر کعتونو پر ختمیدو معمول ده نو همداسې کول په کار دی
حافظ ته په دې صورت کې دمقتدیانو وینا منل ضروري نه دی او نه
مقتدیانو ته په کار دي چې خپل امام ته داسې حکم وکړي ځکه چې
امام متبوع وی نه تابع لکه چې دمشکوة حدیث مفهوم دی امام
ددې لپاره وي چې په هغه پسې اقتدا وکړل شي «فتاوی دارالعلوم ج
۱ ص ۲۷۹ بحواله مشکوة لومړی فصل ص ۱۰۱» په فتاوی رحیمیه
کې راغلي چې دامام او مقتدی په اجتماعي او ټولنیزه ډول دعا کول
ضروري گڼل او پردعا نه کونکي نیوکه او اعتراض کول صحیح نه دي
هوکه انفرادي یوازې یوازې دعا وکړي نو منع نه ده «فتاوی رحیمیه ج
۱ ص ۳۴۷»

په تروويحه کې نصيحت کول

سوال: په عامه توګه به مسجدونو کې د تراويح تر هر وخت لور ور کتونو وروسته تسبیح وویل کیږي خو په یوه مسجد کې ددې په خلاف په تروويح کې و غږ لمر نصيحت کیږي آیا دا دواړه کاره روادي او کنه؟
 جواب: تر هر وخت لور ور کتونو وروسته مستحب دادي چې تسبیح، لا اله الا الله، درود شریف او نور ووايي که ضروري نصيحت کله وشي چې ورته اړتیا وي نوڅه پروانه نلري خوددې التزام چې په هره تروويحه کې نصيحت هر ورووشي د اېشه نه ده لکه چې په ردالمختار کې راغلي چې په چوپه خوله دې کښيني یاد کلمه ووايي یاد تلاوت وکړي یاد درود شریف ووايي یاد یواځې نفلي لمونځ وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۴ بحث صلاة التراويح ج ۱ ص ۲۲۱ بحواله ردالمختار»

په تروويحه کې دغه کلمات ویل څنګه دي

سوال: زمونږ په مسجد کې د تراويح تر پیل مخکې یو سړی په لور او ازدا کلمات وایي: التراويح سنته رحمکم الله لا اله الا الله والله اکبر والله الحمد تردې وروسته تراويح شروع کیږي تردوه رکعته وروسته دغه تسبیح وایي: یا کریم المعروف یا قديم الاخسان، احسن الیناربتنا یا خسانک القديم یا الله یا الله یا الله فضل من الله ونعمته ومغفرته ورخصه لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر والله الحمد تر څلور ورکعته وروسته البدر محمد المصطفى ﷺ لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر والله الحمد تر ویلو وروسته یا کریم المعروف الخ وایي او په دوهمه تروويحه کې خلیفه رسول الله بالتحقیق

امير المؤمنين سيدنا ابوبكر الصديق رضي الله عنه لاله الا الله الخ وايي
 اوياپه دريمه ترويحه كي مُزَيْنِ الْمَسْجِدِ وَالْمُنْبِرِ وَالْمُخْرَابِ
 امير المؤمنين سيدنا عمر بن الخطاب رضي الله عنه لاله الا الله الخ وايي اويپه
 خلورمه ترويحه كي جامع الثران كامل الحياء والايتمان
 امير المؤمنين سيدنا عثمان بن عفان رضي الله عنه لاله الا الله الخ اويپه پنخمه
 ترويحه كي اسد الله الغالب مظهر العجائب والغرائب امام المشارق
 والمغرب امير المؤمنين سيدنا علي بن ابي طالب رضي الله عنه لاله الا الله الخ
 وايي اوسبحان الملك القدوس الخ هم يوسرى وايي اودا ټول اوراد
 په لور او زويل كيږي چې له امله يې نور خلك تسييح او نور هيڅ نشي
 ويلای اوله و ترومخکې الوترو واجب رحمتكم الله لاله الا الله الخ وايي
 آباددغو ټولو کلماتو ويل په حديث ثابت دي اوددوی دويلوڅه حکم
 دی؟ جواب: دا ټولې خبرې د سنت سره اړخ نه لگوي يواځې يو رسم
 اورواج دی ځکه د ترک وړدي پردوور کعتونو ترويحه نشته
 اما تر څلورور کعتونو وروسته ترويحه شته اويپه دومره اندازه
 کښينا ستل لمونځ کونکو ته گران دي اويپه دې کې په اجتماعي
 او ټولنيزه ډول دعا او ذکر نشته يوازي يوازي چې خلک څه غواړي هغه
 دويايي که تلاوت کوي يا نفل کوي ياپه ذکر مشغول شي
 يادور د شريف وايي يا چوپه خوله ناست وی ټول جائز دي ديوه شي
 ټول پابند گرځول د شريعت دور کړي آزادي او خپلواکي په خلاف دي
 «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۳۹۱»

په ترويوحه کې تسبيح بايد په زوره وويل شي او که سوکه سوال: د تراويجو ترهرو څلور ورکتونو وروسته چې کوم تسبيحات ويل کيږي يعنې سبحان ذى المک الخ دغه امام او مقتديان په زور ووايي که کرار او که دامام او مقتديانو په حکم کې څه توپير شته؟
 جواب: بيان شوي تسبيحات سوکه ويل غوره دي په زوره ويل يې نه دي په کار امام يې بايد هم کرار ووايي او مقتديان يې هم بايد کرار ووايي لکه چې دمشقواة په حديث کې راغلي يا ايها الناس اربعوا على انفسکم فانکم لاتدعون اصم ولا غائباً الحديث. خلکو په خپلو خانوله نرمي کولو څخه کار واخلي (دعا په زوره مه غواړئ) ځکه چې تاسو کوم کون يا غائب نه را بولئ، فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۳ بحواله مشکواة شريف ص ۲۰۱ باب ثواب التسبيح فصل اول،

پنځم باب

تراويح له کوم وخت څخه شروع کيږي او تر کومه وخته

صحيح کيږي او څه وخت روادې؟

کوم وخت چې درمضان مياشت وليدل شي له هماغه شېبې څخه تراويح پيل کيږي کوم وخت چې داختر مياشت وليدل شي نو پرې نه بښودل شي ټوله مياشت تراويح کول سنت دي که څه هم پ تراويجو کې قران کریم تر مياشت مخکې ختم کړي مثلاً په پنځل شلو ورځو کې ټول قران کریم وويل شي نو په پاتې ورځو کې د تراويجو کول سنت مؤکد دي د ځينو خلکو خيال وي چې ژر به په کو مسجد کې په اته لس ورځې کې قران کریم واورو بيا به رخصت ش دا په ياد ولرئ چې دا دوه بيل بيل سنتونه دي د ټول قران کریم په

تراویحو کې ویل یا اوریدل یو مستقل سنت دي او د ټولې روژې د میاشتې تراویح خان ته یو جلا سنت دي نو په ختم کولو سره یو سنت عملي شو دوهم سنت پاتې شو کومو خلکو ته چې د سفر او نورو له کبله په رمضان کې یو ځای تراویح کول مشکل وي نو هغوی ته مناسب دي چې لومړی قران کریم چې په څو ورځو کې چیرې ختمیږي هلته واورې تر څو قران کریم نیمگړی نه وي بیا چې چیرې وخت پېدا کړي او موقع وي هلته د تراویح کوی به دې صورت کې به قران کریم په نیمگړي نسي او په خپل کار کې به هم ورته حرج نه وي د تراویحو وخت د لماخستن تر لمانځه وروسته بیل کیږي او د سهار تر سپید وپورې وي که د لماخستن تر لمانځه مخکې تراویح وکړل شي نو د ایه تراویحو کې نه شمیرل کیږي. مظاهرحق نوی ترتیب ۱۴ و فضل
رمضان مولانا زکریا بریلوی ص ۲۷

په تراویحو کې له یوه ختم څخه کوم سنت مراد دي

سوال په تراویحو کې یو ختم کول فقهاؤ سنت لیکلي لاندې څخه مقصد کوم سنت دي مؤکد او که غیر مؤکد؟ جواب: صحیح مذهب اواصح قول دادی چې په تراویحو کې یو ځل قران کریم ختمول مؤکد سنت دي د قوم د کفالت او سنتی له امله دې دانه بریښودل کېږي او د دوه ختمونو په کولو کې فضیلت دی او درې ختمه کول افضل دی او چیرې چې فقهاؤ یو ختم سنت لیکلی دی له هغه څخه ظاهراً سنت مؤکد مراد دی ځینې فقهاؤ لیکلي که د کوم ځای خلک دوهمه سنت زړماتي او ناشوقه وي چې د پوره قران د اوریدو تاپ نه لري نو دوهمه دووایي چې مسجد ونه له خلکو خالي نسي که داسې لویدلی حالت نه

وي نو تر یوه ختم دې کم نه کوي ځکه چې همدغه سنت دی «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۰۲ بحواله بحر الرائق ج ۱ ص ۲۱».

په میاشت کې یو ختم کول سنت دي

په میاشت کې یو ځل په ترتیب سره د قران کریم په تراویحو کې ویل سنت مؤکد دي خو دخلکو دکهالی اوسستی په وجه د دې ترک نه دی په کار اما که دا اندیښنه وه چې که ټول قران کریم وویل شي نو خلک به لمانځه ته نه راځي او جماعت به مات شي یا به دوی ډیر ناخوښ وي نو غوره داده چې څومره اندازه خلکو ته گران نه تمامیري هغومره دې وویل شي او نور دله الم ترکیف څخه ترپایه لس سورتونه وویل شي «مظاهر حق جدید ترتیب ۱۴»

له رسول الله ﷺ څخه د شلور کعتو نو ثبوت

سوال: رسول الله ﷺ دروژې مبارکې په میاشت کې څو رکعته تراویح کړي دي؟ جواب: پر شل رکعته تراویح اجماع او په احادیثو ثابتې دي نو شل رکعته کول په کار دي رسول الله ﷺ هم شل رکعته کړې دي په مصنف ابن ابی شیبه طبراني او بیهقي کې دا احادیث موجود دي «عن ابن عباس ؓ ان النبي ﷺ یصلي فی رمضان عشرين رکعة سوی الوتر» ترجمه: حضرت ابن عباس رضی الله عنهما فرمائي چې رسول الله ﷺ له ورترو پرته شل رکعته تراویح کولې «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۷۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۰ مبحث التراویح

تراویح له نبي کریم ﷺ څخه ثابتې دي

سوال: له رسول الله ﷺ څخه د تراویحو کول ثابت دي او کنه؟ جواب: نبي کریم ﷺ درې شپې تراویح کړې دي بيا صحابه کرامو ﷺ ترده مبارک وروسته ورباندې مواظبت او هميشتوب کړی دی ځکه نو تراویح په جماعت شوې «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۳ بحث صلاة التراویح»

تراویح په جماعت سنت دي کنه

سوال: آیا تراویح په جماعت سره په مسجد کې کول ضروري دي؟ آیا په کور کېنې یې کولای شو کنه؟ جواب: تراویح په مسجد کې په جماعت کول سنت کفایه دي یعنې که په مسجد کې د تراویحو جماعت ونه شي نو محلې والا او کلیوال گنهگار یې اود سنت پرېښودونکي هم گرځي که ځینو په مسجد کې په جماعت ادا کړې او ځینو په کور کې نو د سنت د ترک گناه ورباندې نشته خود جماعت او د مسجد له فضیلت بې برخې کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۵۳ بحواله صغیری ص ۲۰۵»

بیله شرعی عذره تراویح پرېښودل څنگه دي

سوال: بیله عذره قصداً تراویح پرېښودل او دا ویل چې رسول الله ﷺ په خپله پرېښي دي ځکه یې مونږ هم پرېږدو دا جائز دي او کنه؟ جواب: تراویح سنت مؤکد دی بیله عذره ددې پرېښودونکي عاصی او گنهگار دی له راشده خلفاء ټولو صحابه ﷺ او سلفو صالحینو څخه ددې پابندي ثابته ده رسول الله ﷺ په خپله فرمایلي دي چې زما خیال دی چې فرض نشي همدغه یوشی دي چې له وجهې یې رسول الله ﷺ

ورباندې همیشټوب نه دی کړی په حقیقت کې دده مبارک دافرمايل په خپله ددوی داهتمام څرگند دلیل دی دیو شخص دا عذر کول چې رسول الله ﷺ تراویح پریښي دي زه یې هم پرېږدم قطعاً د قبول وړ نه دی او پرناخبر تیا بڼا، دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۱ خلاصه ردالمحتار مبحث التراویح ج ۱ ص ۲۵۹».

د تراویح د پریښودونکي حکم

سوال: کوم خلک چې تراویح نه کوي دهغوی حکم څه دی؟ جواب: تراویح د امام ابوحنیفه رحمۃ اللہ علیہ په نزد مؤکد سنت دي او جماعت هم په تراویحو کې سنت دی ددې پریښودونکی خطا کار او گنهگاردی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۵ بحواله ردالمحتار مبحث التراویح ج ۱ ص ۲۲».

تراویح دروژې تابع نه دي

سوال: زید وایي چې کوم خلک د شرعي عذر له امله روژې نه نیسي هغوی به تراویح هرو مرو کوي دوی ته ضرور ثواب ورکول کیږي بکروایي معذور سړی چې روژه ونه نیسي هغه به تراویح هم نه کوي بلکه څوک چې روژه ونه نیسي دهغه تراویح کول عذاب دي په دوی دواړو کې د چا وینا صحیح ده؟ جواب: د زید وینا صحیح ده بکرو غلط وایي د تراویحو لپاره روژه شرط نه ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۵۹ باب النوافل مبحث فی التراویح»
تراویح دروژې تابع نه دي کوم خلک چې په کومه وجه روژه نه نیسي دهغوی لپاره هم تراویح کول سنت دي که یې ونه کړي نو د سنت د ترک په وجه گنهگار یږي «مظاهر حق جدید ترتیب ۱۴».

دتراویح کونکي اوروژه نه نیونکي حکم

سوال: څوک چې ماښام تراویح وکړي خوشهار روژه ونه نیسي دهغه په اړه شرعي حکم څه دی؟ جواب: که کوم عذروي مثلاً ناروغي یا سفر نوروژه نه نیول مباح او صحیح دي هیڅ گناه ورباندې نشته او بیله عذره درمضان روژه نه نیول کبیره گناه ده چې بدله یې د ټول عمر په روژه هم نشي کیدلای «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۱ مشکوٰۃ ص ۱۷۷»

دوظیفې په وجه دوتروجماعت پریښودل

سوال: یوسړی دماخستن دستواووتروترمخ دیوې وظيفې عادي دی په رمضان کې خووترپه جماعت کيږي نو وظيفه څنگه ویل په کار ده که وظيفه وایي نو دوولس رکعت تراویح ځنې تیريږي او اته موندلای شي آیا اته رکعت تراویح وکړي دوتروپه جماعت کې شریک شي که دوتروجماعت پریږدي او که وظيفه دروژي په میاشت کې پریږدي؟ جواب: دوظیفې په وجه دوتروجماعت پریښودل نه دي په کار او تراویح شل رکعت کول په کار دي وظيفه که وایي نو ترو ترو وروسته یا کوم بل وخت یې دي ووايي لنډه دا چې دوظیفې له امله کوم واجب او سنت نه پریښودل کيږي بلکه وظيفه باید پریږدي یاد وخت وربدل کړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۲ بحواله ردالمحتار ص ۲۲۰»

دتراویحو پروخت که خوب غالبه وی نو...

سوال: که دتراویحو پروخت خوب غالب وی پرمخ داو بواچولوسره سره خوب ورځي نو دلماڼځه په پریښودلو کورته تلای شي او کنه؟

جواب: هوسه ۵-۶-۷ : د خوب تر پوره کیدو وروسته دې پانځم
لمونځ کول مکروه او منعه دي د خوب تر پوره کیدو وروسته دې پانځم
تراویح د سهار تر سپیدو منځکې وکړي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۵۵»
بحواله صغیري ص ۲۱۱.

او د عالمگیری په ترجمه کې دي چې که د خوب غلبه وه نو په جماعت
سره تراویح کول مکروه دي بلکه جلا په بنه بیداری یې دي وکړي
ځکه چې له خوب سره په لمونځ کولو کې سستی او غفلت راځي او په
قران کې غوراو فکر کول ورځینې پاتیرې «ترجمه هندیه فتاوی
عالمگیری ج ۱ ص ۱۹۰ کتاب الصلاة»

مقتدی که په ناسته کې ویده شي نو څه حکم لري
یوه سړی تراویح له امام سره پیل کړې کله چې امام صاحب قعدو وکړ
نودی ویده شو په دغه وخت کې امام صاحب سلام وگرځاوه دوه
رکعته یې نور وکړل او د التحیات لپاره کیناستی نو دغه وخت داسې
راوین شو که ده ته د معلومه شوه چې امام دوه رکعتو نور کړي دي
نو سلام دي وگرځوي او بیاد نیت وکړي له امام سره دې په تشهد کې
برخه واخلې کله چې امام سلام وگرځوي نو ولاړ دې شي دوه رکعتو
دزو کړي چې سلام وگرځوي بیادې له امام سره په دریم دوه
رکعتیز کې شریک شي «ترجمه هندیه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۹۰»
کتاب الصلاة.

په تحریمه کې د مقتدی غلطی
ځینې مقتدیان کله ناکله داسې غلطی هم کوي چې په هغه سره لمونځ
کړي مثلاً د امام تر تکبیر تحریمه یعنی الله اکبر ویلو منځکې

مقتدی الله اکبر وایي یاد امام د الله له لفظ ختمولو مخکې دی د الله لفظ ختم کړي په دې دواړو صورتونو کې د لمانځه شروع صحیح نه شوه دغه مقتدیانو ته په کاردې چې دوی دې دوهم ځل بیا الله اکبر وایي په امام پښې دې نیت و تړي «مسائل سجده سهوه ص ۷۴ بحواله صغیري ص ۱۴۳»

زیاتره مقتدیان لیدل کیږي چې کله امام رکوع ته ولاړ شي نو له هغه سره په رکوع کې د شریکیدو لپاره له نیغ او سیده دریدو پرته الله اکبر وایي رکوع ته ځي چې په دې ډول د دوی د الله اکبر او از رکوع ته په رسیدو پای ته رسیږي دارنگه په لمانځه کې برخه اخیستل صحیح نه دي له تکبیر تحریمه څخه تر فارغیدو ولاړه فرض ده یعنی چې په سیده ولاړه کې د الله اکبر او از ختم شی تر دې وروسته رکوع ته ټیټیدل په کاردې که دولاړې پر مهال تکبیر تحریمه ختم نه شي نو دده په لمانځه کې شاملیدل صحیح نه دي «کفایت المفتی ج ۳ ص ۳۹۱»

د تراویحونیت

د تراویحود لمانځه د نیت هماغه طریقه ده کومه چې دنورولمونځونوډه او د دې نیت په دې طریقه دی چې زه دې دوه رکعته تراویحونیت کیوم کیوم چې درسول الله ﷺ سنت دي الله اکبر وایاست نیت و تړئ «مظا هر حق جدید ترتیب ۱۴»

د تکبیر تحریمه پر مهال د لاسونو نیولو طریقه

سوال: د تکبیر تحریمه په وخت کې دواړه لاسونه تر غوږو پورته کړي بیا سلاسي لاسونه و تړي او که یو وار لاسونه پر بږدي بیا یې و تړي صحیح کومه طریقه ده؟ جواب: تر تکبیر تحریمه وروسته او په

وتروکې تر قنوت مخکې دغه رنگه داختر د لمانځه په لومړي رکعت کې له دريم تکبير سره دې لاسونه پورته کړي بيا يې دوتري د لاسونو ايله کولو او بيا تر لوطر يقه ثابته نه ده «فتاوی رحيميه ج ۳ ص ۳۷»

بيله ثناء قرائت پيل کول

سوال: علماء د دين او مفتيان د شرعي متين په لاندې مسئله کې چې حافظ صاحب په رمضان المبارک کې په تراويحو کې تر تکبير تحریمه سعدستي وروسته بيله ثناء ويلو سورة فاتحه شروع کړي څه فرمايي؟ جواب: د ثناء نه ويلو عادت جوړول خويوناوړه حرکت دی خو په لمانځه کوم کراهيت نه راځي ځکه چې د ثناء ويل صرف مستحب دي او د مستحب په ترک په لمانځه کې کوم قباحته نه راځي «فقط والله اعلم ليکونکی نظام دين د دارالعلوم ديوبند مفتی ۱۴۰۲/۱۲/۲۲ هج

په تراويحو کې د شلور کعتونو په يو ځل نيت کول

سوال: د تراويحو د شلور کعتونو لپاره په شروع کې په يو ځل نيت کول کفايت کوي که به له هر دوه رکعتونو سره جلا نيت کوي؟ جواب: د تراويحو لپاره په پيل کې د شلور کعتونو نيت کول کفايت کوي پر هر دوه رکعتو نيت کول شرط نه دي مگر غوره دي «فتاوی رحيميه ج ۱ ص ۳۵۴»

دوه دوه رکعتو تراويح کول

سوال: تراويح دوه دوه رکعتو کول په کار دي که څلور څلور؟ جواب: په تراويحو کې پر دوه دوه رکعتو سلام گرځول بهتر دي تراويح که څه

هم سنت مؤکد دي خو څلور رکعت په یوه سلام کول سنت مؤکد نه دي ددې په خلاف دلما سپښین سنت څلور رکعت په یوه سلام کول سنت مؤکد دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۷ بحواله ردالمحتار مبحث التراویح ص ۲۲۰»

په تراویحو کې د سنت قرائت اندازه

سوال: دروژې په لومړۍ شپه حافظ تراویح ورکولو ته چمتو شو یوه مقتدي انکار وکړ چې مونږ قران کریم نه اورو امام او نورو مقتديانو ورته وویل چې که یې ته نه اوري نو مونږ خويې اورو داشخص په داسې حال کې چې په تن روغ او توان لرونکی دی بیا هم ټینگار کوي چې په لنډو سورتونو باید تراویح وکړو په دې صورت کې شرعاً څه حکم دی؟ جواب: فقهاؤ لیکلي چې افضل په دې زمانه کې دومره قران ویل په کار دي چې مقتديانو ته د تراویح کول گران نه شي نو ددې شخص وینا هم پر همدغه معمول ده چې د مقتديانو نه حال سره سم تراویح کول په کار دي دده مطلب له قران څخه انکار نه بلکه دده مطلب دادی چې په تراویحو کې قران کریم مه ختموئ بلکه په لنډو سورتونو تراویح وکړئ په دې کې کوم قباحت نشته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۱ بحواله ردالمحتار باب الوتر والنوافل مبحث التراویح ج ۱ ص ۲۲۲»

آیا په تراویحو کې اوږده سورتونه ویل په کار دي که لنډ

سوال: په تراویحو کې ټول قران کریم افضل دی که له سورت فیل څخه ویل غوره دي؟ جواب: د ردالمختار مبحث التراویح لومړۍ ټوک ص ۲۲۲ لنډیز داسې دی چې یو ځل په تراویحو کې د قران کریم

ختم سنت دی اود نوم ۲ - امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۰۰

په تراویحو کې د شلور کعتونو عقیده لرونکي
کیمبو داو زیادت

سوال: که کوم شخص د شلور کعتونو تراویحو د سنت والي اعتقاد لري
خو کله یو ولس کله د یارلس او کله د یو څلو یښت رکعتونو نیت کوي
نو آیا گنهگار یې؟ جواب: شل رکعته تراویح کول سنت مؤکدې
دې په خلاف کونکي دا حنا فو په نزد سنتو پریښودونکي دی
او سنت په خلاف کول بد دي؟ که څه هم بیان شوې شمیره په
احادیثو کې راغلې خود احنافو په نزد پر ټولو احادیثو په پوره بصیرت
سره له غور کولو وروسته همدغه شل رکعته راجح بلل شوې
او د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه له تحریک څخه پر همدې د صحابه کرام
اجماع شوې ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۷ بحواله رد المحتار ج
ص ۲۲

په تراویحو او نورو لمونځو کې امام باید قرائت په څومره

اندازه په زوره ووايي

سوال: په تراویحو او نورو جهري لمونځونو کې امام باید په څومره
اندازه په زوره قرائت ووايي؟ جواب: افضل او غوره داده چې امام په
جهري لمونځو کې بېله تکلیفه دومره په زوره ووايي چې مقتدیان
قرائت اوریدلای شی له دې څخه زیات په تکلف ویل مکروه او منعه
دي لکه چې الله تعالى فرمایي: ولا تجهر بصلاتک الایة اوته په زوره

والی مه کوه په لمانځه خپل کې او مه سو کوالی کوه او خوښه کړه
د مینځ لاره.

مفسرین فرمایي چې په لمانځه کې په درميانه او ازقرائت کول په
کار دي له دې څخه پر زړه اغيز کيږي نه يې د دو مړه په زوره وایي چې
قاری او سامع دواړه تکلیف وي چې په دې سره د پزه په حضور کې
خلل راشي «خلاصة التفاسیر ج ۳ ص ۲۷ تفسیر فتح العنان ج ۵ ص
۹۲، فقهاء کرام په زوره ویلو کې دوي خبرې ضروري بولي لومړی
دا چې ویونکی پر خپل ځان دعادت په خلاف زور رانه ولي داسې کول
مکروه دي دوهم دا چې نورو ته تکلیف نه وي مثلاً د تهجد پروخت
څوک ویده دي یا څه خلک په خپل کار بوخت دي تاسوله هغوی سره
نژدې ودریږئ په دو مړه لور او ازقرائت پیل کړئ چې دهغوی په
کار کې خلل راشي نو داهم مکروه دی تردغودوه خبرو وروسته دریمه
خبره داده چې د جماعت دکمښت او زیاتوب په لحاظ ساتلو سره
قرائت وویل شي مثلاً دمقتدیا نودرې صفة وي تاسو په دو مړه
لور او ازو وایاست چې تردریم صف پورې او ازور سیرې یایې تردې په
زوره و وایاست چې تر بهره او ازورسي د فقیه ابو جعفر رضی الله عنه قول
داسې دی چې څومره په لور او ازو ویل شي بهتره دی خو په دې شرط
چې ویونکي ته به سترپانه وي او څوک په تکلیف نشي
خو دنورو فقهاؤ د اویناده اوراجح هم همدغه ده چې دارتیا په اندازه
دې آواز اوچت کړي یعنی صرف دو مړه دې او از لور کړي چې تردریم
صف پورې ورسیرې اما که صفونه زیات وي نو تردې یې هم لور ولای
شي په دې شرط چې پر ځان زیات زور رانه ولي «فتاوی رحیمیه ج ۱

ص ۳۵۱ بحوالہ -
واجب الصلاة در مختار ص ۴۹۷ مجمع الانهر ص ۱۰۳ ج ۱ عالمگیری
ج ۱ ص ۷۲

یوازی پہ تراویح کو کئی قرائت خنکہ و وایی

سوال: نارینه تراویح پہ جماعت سرہ و کھری کہ جلا جلا؟ کہ یوازی پہ
و کھری نو قرائت بہ پہ لورا و از وایی او کہ پہ یتیم؟ جواب: نارینه دی پہ
جماعت سرہ تراویح کوی کہ لہ کوم چاخخہ جماعت تیرشی او یوازی
تراویح کوی نو کہ یی سو کہ وایی او کہ پہ زورہ دوارہ صورتونہ
جائز دی خوبہ زورہ ویل اولی او غورہ دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص
۲۹۹ بحوالہ رد محتار ج ۱ ص ۵۵۲ باب التراویح»

آیات تراویح دارنگہ ہم کیدای شی

سوال: تراویح دارنگہ کول مثلاً پہ لومہری رکعت کی سورہ
التکواثر او پہ دو ہم رکعت کی سورہ اخلاص یا پہ اول کی سورہ
العصر او پہ دو ہم کی سورہ اخلاص خنکہ دی؟ جواب: تراویح
دارنگہ ہم صحیح کی پی خود لازم بلل او دیرہ پابندی کول نہ دی پہ
کار بلکی پہ ترتیب سہ دسہ رتونو و یا ۱۰، ۱۲، ۱۴، «فتاوی دارالعلوم»
ج ۴ ص ۲۵۱

داسہ

فرض لمونځ وکړي دامام سره دې د تراویحو په جماعت کې شریک شي او تردې له امام سره په جماعت ادا کړي که څه هم دوی فرض لمونځ په جماعت ونه موندی په درمختار کې داسې راغلي چې فرض یوازې کونکی تراویح په جماعت سره کولای شي ځکه چې د دواړو حکم برابر دی لکه چې تراویح په جماعت سره نه کونکی و ترپه جماعت سره کولای شي همدارنگه فرض یوازې کونکی هم و ترپه جماعت سره کولای شي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۴۸ بحاشیه استاذی حضرت مولانا مفتی سعید احمد صاحب پالنپوري»

د تراویحو تیر شوي رکعتونه کله راگرځول په کار دي

سوال: یو سړی مسجد ته هغه وخت داخل شو کله چې دلماخوستن فرض شوي و و دی په تراویحو کې تردو و یا څلور رکعتونو وروسته شریک شو اوس تیرې شوې تراویح څرنگه راوگرزوي؟ آیا و ترپه جماعت سره ادا کړي او که ترتیرو شو یو تراویحو وروسته و ترو کړي؟
 ځواب: که په مینځ کې یې موقع وموندله نو دامام د ترویحې په وخت کې دې تیر شوي رکعتونه راوگرزوي او کنه نو چې کله و ترپه جماعت سره ادا کړي تر هغه وروسته دې تیرې شوې تراویح راوگرزوي په درمختار کې راغلي چې د تراویحو وخت دلماخوستن تر لمانځه وروسته او د سهار تر سپید و پورې دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۰ بحواله ردالمحتار مبحث التراویح ج ۱ ص ۲۵۹»

او تر مخکې او وروسته دواړه رنگه کولای شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۰ بحواله ردالمحتار مبحث التراویح»

په تراویحو کې پاته شوي ایتونه به چیرې راگزوي

سوال: زمونږ په مسجدونو کې حافظان په عامه توګه له مسائلو ناخبروي هغوی په تراویحو کې قران کریم وايي او د سهوې په وجه په مینځ کې دوه درې ایتونه ورځینې پاته شي یا زبر، زیر او پینښ ځینې غلط شی نو په دوهم رکعت کې دغه پاته شوي ایتونه بیا وایي خو په کومه دوه رکعتیز کې چې ایتونه ورځینې پاتې شوي وي هغه نه راګرځوي د پوښتنې وړ خبره داده چې د آیت په پاتیدو د معنی په سبب لمونځ فاسد یږي نو دلمانځه راګرزول ضروري دي او کنه؟ که د معنی په بدلون د نه خبریدوله امله راګرزول ضروري نه دي؟ جواب:

که د قرائت غلطی په کوم دوه رکعتیز کې پر داسې هوقع راغله چې دلمانځه فاسدولو باعث وي نو د دغو دوو رکعتو راګرزول ضروري دي او که داسې غلطی وه چې لمونځ فاسد ونکي نه وه نو دلمانځه راګرزولو ته اړتیا نشته بلکه لمونځ صحیح کیږي په مینځ کې د ایتونو په پاتیدو یا د زبر، زیر او پینښ په غلطی کولو کې هم همدغه حکم دی مثلاً د څو ایتونو په مینځ کې د پاتیدو په وجه د معنی بدلون رانغلی نو لمونځ صحیح شو صرف د قران ختمولو لپاره په نور دوه رکعتیزو کې د دغو ایتونو راګرزونه کفایت کوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۸ د عالمگیری مصری ج ۱ ص ۱۰۱ په حواله»

پاته شوی ایتونه په راتلونکي ورځ ویل څنګه دي

سوال: په تراویحو کې سهواله حافظ صاحب څخه د ځینو ایتونو پاتیدل او دوهمه یا دریمه ورځ دغه ایتونه په متفرق ډول یوپه بل پسې ویل جائز دي او کنه؟ او د پوره ختم ثواب به سره له

کراهيته وي که بې له کراهيته؟ جواب: صرف د قران د ختم لپاره که په نور و دوه رکعتيزو کې دغه دوه آيتونه راوگرزول شي نو کافي دي د پوره ختم ثواب ورکول کېږي او کله چې په هيره داسې وشول نو په دې کې هيڅ گناه نشته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۴ دعا لکيري مصري ج ۱ ص ۱۰۱ په حواله»

له تراویحو سره تړلې يو ځای د يرش مسئلې

۱ د تراویحو جماعت دلما خوستن د جماعت تابع دی ځکه نو دلما خوستن تر لمانځه مخکې جائز نه دي او په کوم مسجد کې چې دلما خوستن لمانځنه وي شوی هلته تراویح هم په جماعت سره کول صحيح نه دي «کبيري ص ۳۹۱»

۲ مسئله: يوه سړي د امام يا مقتدي په حيث تراویح وکړې او س په همدغه شپه دده لپاره د امام په حيث تراویح کول صحيح نه دي خو که په بل مسجد کې د تراویحو جماعت کيدی نو هلته د نفلو په نيت شريکيدل بيله کراهيته جائز دي «کبيري ص ۳۸۹»

۳ دوه رکعته په يوه سلام کول افضل دي او څلور هم څه پروانلري انه رکعته هم په يوه سلام مکروه نه دي «خوپرهره ترويه به د استراحت د جلسې فضيلت نشي حاصل» البته تردې زيات خلاف اولی او مکروه دی «کبيري»

۴ مسئله: يوسړی مسجد ته داسې وخت راوړسید چې جماعت شروع شوی وو نو ده ته په کار دي چې لومړی فرض او سنتونه وکړي تردې وروسته په تراویحو کې برخه واخلي او پاتې شوې تراویح دې دوو ترويو په مينځ کې پوره کوي که موقع نه وه نو ترو ترو وروست

یې دې وکړي داسې دې نه کوي چې دو ترویاتراویحو جماعت پرېږدي یوازې یې کوي «کبیري»

۵ مسئله: په یوه امام پسې فرض په بل پسې تراویح او وتر کول هم جائز دي ۷ مسئله: که وروسته معلومه شوه چې په کومه وجه دلماختن لمونځ نه شو صحیح مثلاً دامام اودس نه وویاکوم رکن ځینې پاتې شونوله فرضوسره د تراویحو رااگرځول هم په کار دي که څه هم دلته هغه وجه موجوده نه وي «کبیري»

۷ مسئله: درمضان د شپې د قیام یا تراویحو، یادوخت دستویل دامام دلماخه په نیت تراویح ادا کبیري «خانیه»

۸ مسئله: که امام دوهمه یا دریمه شفعه (دوه رکعته) کوي او کوم مقتدی په ده پسې دلومړي شفعی نیت وکړي نوپه دې کې څه حرج نشته «خانیه»

۹ مسئله: که چیرې ورپه یاد شوه چې تیره شپه د تراویحو کوم دوه رکعته پاتې شوي یا فاسد شوي نودهغه په جماعت سره د تراویحو په نیت رااگرزول مکروه دي ۱۰ مسئله: که چیرې ترو ترو کولو وروسته ورپه یاد شوه چې دوه رکعته پاتې شول نوهغه هم په جماعت سره کول په کار دي ۱۱ مسئله: که وروسته ورپه یاد شول چې یو کرت یو رکعت شوی شفعه نه ده پوره شوې یعنی تراویح ۱۹ رکعته شوې نودوه رکعته دې نور وکړي یعنی یوازې فاسده شفعه دې راوگرزوي ترهغه وروسته ټولې تراویح نه رااگرزول کبیري ۱۲ مسئله: کله چې فاسد شفعه رااگرزول کبیري نوپه هغه کې چې څومره قران کریم ویل شوی وي دې هغه هم رااگرزول په کار دي ترڅو ټول قران په لمانځه کې

ختم شي ۱۳ مسئله: که ترا تلس رکعتہ کولو وروسته ورپه یاد شول چې د تراویحو دوه رکعتہ پاته دي نو د وترو پر دوهم رکعت یې سلام وگرزو لولو دغه دوه رکعتہ په تراویحو کې نه شمیرل کیږي

۱۴ مسئله: که امام پر دوه رکعتہ ناسته نه بلکه پر څلور رکعتہ وکړه نو دا څرني دوه رکعتہ شمیرل کیږي ۱۵ مسئله: بيله عذره په ناسته تراویح ادا کیږي اما ثواب نیم ورکول کیږي ۱۶ مسئله: که امام دکوم عذره وجه په ناسته تراویح ورکوي بیا هم مقتدیانو ته په ولاړه کول مستحب دي ۱۷ مسئله: تراویح شمیرل مکروه دي ځکه چې دادناشوقی نښه ده ۱۸ مسئله: مستحب داده چې د شپې زیاتره برخه په تراویحو کې تیره شي ۱۹ مسئله: یو ځل قران کریم ختمول (په ویلویا اوریدلو) سنت دی دوهم ځل فضیلت دی او درې ځلې افضل دی ځکه نو که په هر رکعت کې نژدې لس آیتونه وویل شي نو یو ځل په هوسایي ختمیږي او مقتدیانو ته به هم مشکل نه وي ۲۰ مسئله: کوم خلک چې حافظان دي دهغوی لپاره فضیلت دادی چې کله له مسجد څخه راشي نو شل رکعتہ نور وکړي ترڅو د دوه ځله ختمولو ثواب ورته حاصل شي ۲۱ مسئله: په هره عشره (لسیزه) کې یو ختم کول افضل دي ۲۲ مسئله: که چیرې مقتدیان دوهمه ضعیف او کماله وي چې یو ځل هم ټول قران نشي اوریدلی بلکه د دې په وجه جماعت پر پردي نو په څومره اوریدو چې دوی راضی وي هغومره دې وویل شي یادې په الم ترکیف سره تراویح وکړای شي خو په دې صورت کې د ختم دست له ثوابه بې برخې کیږي ۲۳ مسئله: که کوم آیت پاته شو او مخته تر څه برخې ویلو وروسته ورپه یاد شو چې فلانی

آیت پاته شوی دی نو د دې تر ویلو وروسته پرمخ ویل شوې برخې راگرزول هم مستحب دي ۲۴ مسئله: په کوم پاته شوی سورت د دوو رکعتونو په مینځ کې فصل کول په فرضو کې مکروه دي په تراویحو کې مکروه نه دي ۲۵ مسئله: که مقتدیان ضعیف او کهاله وي چې دا ورپه لمانځه زغم نه لري نو پر دوه دوه رکعتونو د دعا پرینودل پروانه لري خو در د و پرینودل نه دي په کار ۲۶ مسئله: یوسړی داسې وخت په جماعت کې شریک شو چې امام قرائت پیل کړی و نو ثنا (سبحانک اللهم) ویل نه دي په کار ۲۷ مسئله: مسبوق دې دخپل لمانځه یوازې پوره کولو لپاره تر هغه نه ولاړیږي ترڅو چې د امام د لمانځه دختمولو یقین نه شي «محیط» ځکه چې کله ناکله امام د سجده سهوي لپاره سلام گرزوي او د مسبوق دا خیال شي چې د لمانځه ختمیدو و سلام دی نو دخپل لمانځه پوره کولو لپاره ولاړ شي په داسې صورت کې سمدستي له امام سره بیرته شریکیدل په کار دي ۲۸ مسئله: که چیرې یوسړی داسې وخت راغلی چې امام په رکوع کې وده سمدستي تکبیر تحریمه وویل په رکوع کې شریک شو خوا امام له رکوع سرراپورته کړ نو که په سیده ولاړه ده تکبیر تحریمه ویلې وه رکوع ته تللی وو او رکوع ته ترتیتیدوله مخه یې الله اکبر ویلی وو او ملایې په رکوع کې برابرې کړې وه تردې وروسته امام له رکوع سرراپورته کړ نو بیا خوده رکعت و موندی که څه هم یو ځل یې تسبیحات نه وي ویلې او که د امام تر سرراپورته کولو مخکې یې په رکوع کې ملا نه وه برابرې کړې نور رکعت یې نه دی موندلی او که په سیده ولاړه کښې یې

تکبير نه وي ختم کړی بلکه د تیتید وپروخت يې ووايي او په رکوع کې يې پوره کړي نو دا شروع کول هم نه صحيح کيږي (محيط) ۲۹ مسئله: که چيرې په رکوع کې له امام سره شريک شو او صرف يو تکبير يې ووايه بيا هم لمونځ صحيح شو که څه هم له دې تکبير څخه يې درکوع د تکبير نيت کړی وي د تکبير تحریمه نيت يې نه وي کړی دهغه نيت اعتبار نشته په دې شرط چې تکبير يې په ولاړه ويلی وي په رکوع کې يې نه وي ويلی ۳۰ مسئله: په يوه امام پسې فرض او په بل پسې تراويح او ترکول هم جائز دي «کيږي» ماخوذاز فتاوی محموديه مجموعه فتاوی استاذي مولانا مفتی محمود حسن گنگوهی ج ۲ ص ۳۵۰ تر ۳۵۷،

شپږم باب

د بسم الله په بيان کې

آيا په تراويحو کې په زوره بسم الله ويل ثابت دي

سوال: آيا له عبد الله بن مسعود رضي الله عنه څخه داسې کوم روايت شته چې بسم الله له هر سورت سره نازله شوې ځکه نو احتياطاً په تراويحو کې بايد په جهر سره وويله شي؟ که چيرې بسم الله په زوره ونه وايي آيا گنهگاري يې که څنگه؟ جواب: په زياتره رواياتو کې راغلي چې رسول الله صلى الله عليه وآله به قرائت له الحمد لله څخه شروع کاوه له دې څخه څرگند يږي چې بسم الله به يې په زوره نه ويله چې همدا د ابو حنيفه رضي الله عنه مذهب دی نوله هر سورت سره په تراويحو کې د بسم الله جهر کول نه دي په کار په ټول قران کریم کې دې د کوم سورت سره

یوځل په زوره وویل شي (فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۸ بحواله درمختاراً ص ۴۵۷ باب صفة الصلاة)

د بسم الله په زوره ویل په تراویحو کې څنګه دي

سوال: په پینوراو نورو ولسوالیو کې په ټول قران کریم کې له یوه سورت سره هم بسم الله الرحمن الرحیم په تراویحو کې په زوره نه وایي دوی وایي چې له رسول الله ﷺ څخه ددې ثبوت نشته او په زوره ویلو سره بسم الله د قران شریف جز کیدل نه لازمیږي؟ حال دادی چې دهندوستان علماء یوځل جهر کوي او مولانا عبدالحی رحمة الله علیه په فتاوی کې یوځل په جهزویل مسنون لیکلي ددې د جهر څه وجه ده؟ جواب: د بسم الله الرحمن الرحیم یوځل په زوره ویل ځکه ضرور دي چې داد ټول قران کریم جزء ده په یوځای کې هم په جهر نه کولو د سامعینو قران اوریدل نه پوره کیږي همدغه وجه د جهر معلومیږي ګنه ظاهراً د قران جزئیت و جهرت ته لازم نه دی مګر چونکه د ټول قران شریف ختم په تراویحو کې مسنون دی ځکه د بسم الله یوځل په زوره ویلو ته سنت ویل شوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۳ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۴۵۸ باب صفة الصلاة»

د قرائت د امامانو پیروي په تلاوت کې ده په لمانځه کې نه ده سوال: یو مولوي صاحب چې حافظ د قران او قاري هم دی هغه په تراویحو کې تر سورت فاتحه وروسته له هریو سورت مخکې بسم الله په زوره وایي دی وایي چې په دې کې نه کوم قباحت شته نه کراهیت دپه زوره ویلو په ثبوت کې دافرمايي چې په تراویحو کې لکه څنګه چې د قران پوره کول د قرائت او ویلو په اعتبار مقصد او سنت مؤکد دی

همدارنگه د قران بشپړول د اوریدو په اعتبار د مقتدیانو په هکله هم مقصدی ځکه نو ترڅو چې په تراویحو کې د هر سورت مخته بسم الله ونه ویل شي د مقتدیانو په هکله اختلاف نه ایسته کيږي او اختلاف هم دائمه مجتهدینو نه بلکه د قرائت د امامانو دى نو تر فاتحه وروسته د هر سورت مخته په تراویحو کې بسم الله په زوره ویل څنگه دي؟ او دا حنفو لپاره بسم الله دخپلو مجتهدینو په اتباع سوکه ویل په کار دي او که د قرائت د امامانو په اتباع په زوره ویل په کار دي؟ جواب له درمختار باب صفة الصلاة ج ۱ ص ۴۵۷ څخه معلومیږي چې په لمانځه کې دا حنفو په نژدېه اتفاق سره بسم الله سوکه ویل په کار دي په دې کسبې دا حنفو په نژدېه هیچا اختلاف نشته او مطلقاً هر لمانځه ته شامله ده که فرض لمونځ وي که نفل که تراویح او نور له دې عبارتته د اهرم څرگند یږي چې د قرائت د امامانو اتباع په تلاوت کې ده په لمانځه کې نه ده پر همدې مونځ خپل استاذان او دا حنفو علماء لیدلي دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۵»

له سورة اخلاص سره بسم الله ویل

بسم الله د امام ابوحنیفه رحمته علیه په نژدېه قران کریم یو آیت ده د کوم سورت جزء نه ده د ابوخل که هر ځای وي ویې دې وایي د قل هو الله خانګړ تیا نشته چیرې چې وغواړئ ویې وایاست لکن دا عقیده ساتل چې له قل هو الله پرته له کوم بل سورت سره صحیح نه ده بدعت ګرځي ګنه هیڅ پروانه لري «فتاوی رشیدیة کامله ص ۲۲۵»

د بسم الله په اړه د مولانا تهاڼوي رحمۃ اللہ علیہ فتوی

سوال: په تراويحو کې چې حافظ صاحب قران کریم اوروي نو دی به له هر سورت سره بسم الله په زوره وایي که به یې په کوم یوځای کې وایي؟ جواب: د سورتونو په مینځ کې کیدو په وجه د بسم الله جزئیت والی خونه لازم یږي خود مذهب په کتابونو کې هر گندونه شته چې بسم الله د مطلق قران جزء ده د کوم سورت یا هر سورت جزء نه ده نو د دې تقاضا داده چې یوځای هر ورسره په زوره وویل شي کنه د مقتدیانو قران به بشپړنه شي د قاري اخفاء په بسم الله کې هم کیږي ځکه چې د ځینو اجزاؤ د جهر او د ځینو سوکه ویل جائز دي د قرائت له فن سره خود امسئله صرف دو سره تړون لري وروسته له فقهي سره اړینه ده او په هغه کې د بسم الله اخفاء ده «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۵»
په تراويحو کې تر هر سورت مخکې بسم الله ویونکی حنفي

د خپل مذهب خلاف کوي

په فتاوی رحیمیه کې د بسم الله په اړه هر گندونه ده چې له لمانځه دباندې د قران په تلاوت کې د قرائت د امام د مسلک پیروي کیږي او په لمانځه کې د امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ د مسلک اتباع کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۵»

له تکبیر تحریمه څخه تر سلام گرزولو تپول لمونځ دې د امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ له مسلک سره سم وشي او که په بسم الله کې مخالفت وشي دابه مناسب نه وي.

د بسم الله په اړه دامام اعظم رحمته الله عليه مسلک

پر دې ټول اهل اسلام اتفاق دي چې په قران کې بسم الله الرحمن الرحيم د سورة نمل جزده او په دې هم اتفاق دی چې له سورة توبه پرته د هر سورت په پيل کې بسم الله ليکل کيږي خو په دې کې د مجتهدينو امامانو اختلاف دی چې بسم الله د سورة فاتحه يا ټول سورتونو جزده او کله؟ دامام اعظم رحمته الله عليه مذهب دادی چې له سورة نمل پرته بسم الله د کوم بل سورة جزه نه ده بلکه خان ته يو آيت دی کوم چې د هر سورت په شروع کې د دوو سورتونو تر مينځ د جلاوالي او امتياز څرگندولو لپاره نازل شوې ددې احترام اودرناوې د قران کریم په رنگه واجب دی دې ته په بې اودسه لاس وروړل جائز نه دي «معارف القرآن ج ۱ ص ۱۷»

مسئله: په لمانځه کې تر سورت فاتحه وروسته له سورت پيل کولو څخه مخکې بسم الله ويل نه دي په کار که جهري لمونځ وي او که سري ځکه له رسول الله اوله راشده خلفاؤ څخه ثابته نه ده «معارف القرآن ج ۱ ص ۲۰ بحواله شرح منيه»

د خبرې لنډيز

له رواياتو معلومېږي چې بسم الله د قران کریم جزه ده د هر سورت جزه نه ده ځکه په تراويحو کې يو ځل په زوره ويل او دهغه اوريدل ضروري دي او که په زوره بسم الله ونه ويل شي نو ديوه ايت کمی راځي اوس دا خبره چې بسم الله په کوم ځای او کوم سورة کې ووايو نو په دې کې خبرې اختيار دی چې موخوبه وي ويې وایاست ځينې حافظان د قران د ختم په ورځ بسم الله په ځانگړې توگه له سورة اخلاص سره

وايي دبسم الله وييل خوبه صحيح شي خود كوم خاص سورة التزام مه كوي ترڅو مقتديان دا (بسم الله) ددې سورة جز، ونه گهي غوره داده چې كله له يوه سورة سره كله له بل سورة سره وويل شي دا حقرايه داده چې په لومړي ورځ دقران په شروع كې د سورة بقره په پيل كې وويل شي ترڅو په هغه حديث هم عمل وشي چې هر كار له بسم الله څخه شروع كوي خود اهم ضروري مه بولي اختيار دي چېرې چې غواړئ هلته يې ويلاي شئ په لمانځه كې خود بسم الله په اړه دامام اعظم عليه السلام پيروي په كارده اوله لمانځه څخه بهر كله چې دقران تلاوت كيږي نو په دې كې دقرائت دامامانو اتباع وي يعني دهر سورة په سر كې دې په زوره وويله شي «مرتب محمد رفعت قاسمي»

اووم باب

سجده سهوه

د سجده سهوي اصول

سجده سهوه په لاندنيو وجهو واجبېږي

- ۱ د لمانځه له واجباتو څخه كوم واجب په هيره پريښودل
- ۲ د كوم واجب له خپله ځايه ځنډول ۳ د يوه ركن په اندازه كوم واجب ځنډول ۴ يو واجب دوه ځله كول ۵ كوم واجب بدلول لكه په جهري لمانځه كې سوكه او په سري لمانځه كې په زوره قرائت ويل ۶ د لمانځه له فرضو څخه يو فرض له خپله ځايه ځنډول ۷ كوم فرض له خپله ځايه مخكې كول ۸ كوم فرض مكررول يعني دوه ځله په هيره ادا كول «مسائل سجده سهوه ص ۲۲»

د سجده سهوي کولو طريقه

موال: په سجده سهوه کې يو اړخ ته سلام گرزول په کار دي که دواړو لورو ته او تر نيمې التحياتو ويلو وروسته به سلام اړه وي بيا به سجده سهوه کوي که تر پور: التحيات وروسته او تر سجده سهوي وروسته پوره التحيات به ووايي سلام وگرځوي که څنگه؟ جواب: تر پوره التحيات ويلو وروسته به يو اړخ ته سلام گرزوي چې د سهوي دوې سجده وکړي بيا به ټوله التحيات، دردو شريف او نور ووايي سلام به گرځوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۹۸ بحواله عالمگيري مصري ج ۱ ص ۱۱۷»

که دواړو لورو ته سلام وگرزوي نو څه حکم دی

سوال: يرازې لمونځ کونکی که دکوم رکن دهيريدو پر مهال د سجده سهوي لپاره پردواړه طرفه سلام وگرزوي نو څه حکم دی؟ جواب: صرف يوې خواته دې سلام اړوي خو که پردواړو لورو سلام وگرزوي نو هيڅ پروانه لري بيا دې هم سجده سهوه وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۸۷ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۹۱ باب سجود السهو»

سجده سهوه يې وکړه خو سلام يې ونه گرځاوی

که کوم چاد سجده سهوي کولو پر مهال پر نسی اړخ سلام ونه گرزاوی مخامخ يې سلام ووايي سجده سهوه يې وکړه بيا هم سجده سهوه صحيح شوه «مسائل سجده سهوه ص ۲۴۹ بحواله شامی ج ۱ ص ۵۴۲»

که يې په سجده سهوه کې يوه سجده وکړه

سوال: امام په لمانځه کې سهوه شو وروسته امام له اصولو سره سم سجده سهوه وکړه خود سهوي يوه سجده يې وکړه تر التحيات،

د رود شریف او دعا ویلو وروسته یې سلام وگرز او ایالمونځ صحیح شو کله؟ جواب: د سجده سهوې لپاره دوي سجده و واجب دي یوه سجده کفایت نه کوي ځکه نولمونځ در اکرزولو وړدی «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۳۶ بحواله نورالایضاح ص ۱۱۰ وهدایه ج ۱ ص ۱۳۶»

د واجب په ځنډولو سجده سهوه

سوال: د واجب د ځنډولو له امله په سجده سهوه کې اختلاف دی شرعاً څه حکم دی؟ جواب: په اصل کې سجده سهوه د واجب په پرېښودلو لازمیږي خو چونکه د واجب په ځنډولو هم ترک د واجب لازمیږي ځکه په ځنډو د واجب سجده سهوه لازمیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۷۵ بحواله عالمگیری مصری ج ۱ ص ۱۱۸ باب سجود السهو»

په ډیرو غلطیانو څو سجده سهوې کیږي

له یو چا څخه په لمانځه کې ډیرې داسې غلطیانې وشوې چې په هره غلطی سجده سهوه واجبېږي نو په دې صورت کې یو ځل سجده سهوه کول د ټولو د جبران لپاره کفایت کوي «مسائل سجده سهوه مخ ۵۰»

په سجده کې درکوع تسبیح ویل

سوال: په رکوع کې سهواً د سجده تسبیح ویل یا په سجده کې درکوع تسبیح ویل په دې سره خوبه لمانځه ته څه زیان نه رسیږي؟ جواب: نه هیڅ زیان نه رسیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۸۵ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۴۶۱»

همدارنگه در کوع د تسبیحاتو ویلو په ځای په بسم الله ویلو سجده سهوه نه لازمېږي ځکه چې در کوع تسبیحات واجب نه دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۹۵»

خو تنزیهي مکروه دي که ورپه یادي شي نو در کوع یا سجده تسبیحات دي و وایي تر څو له سنت سره سم شي «مسائل سجده سهوه ۴۲ مخ»
د سجده سهوي په وجوب کې ټول لمونځونه برابر دي

سوال: په تراویحو کې حافظ صاحب پر دوه رکعتو نو د ناستې پر ځای ولاړ شوی یا په فتحه ور کولو کې نیناستی خو سجده سهوه یې ونکړه د پوښتنې په ځواب کې حافظ صاحب وویل چې تراویح خو سنت دی په دې کې و سجده سهوي کولو یا د لمانځه راگرځولو ته اړتیا نشته نو آیا په تراویحو کې چې له امام څخه داسې غلطی وشي او سجده سهوه ونکړي نو د لمانځه راگرځولو ته ضرورت شته او کنه؟ جواب: دامام داوینا چې تراویح سنت دي په دې کې سجده سهوه کولو ته یا لمانځه راگرځولو ته اړتیا نشته صحیح نه ده لمونځ که فرض وي که واجب، سنت یا نفل وي په ټولو لمونځونو کې د سجده سهوي حکم یو رنگه دی اما دا ختراو جمعې په لمانځه کې کله چې ډیره زیاته گڼه گونډه وي او په سجده سهوه کولو کې په مقتدیانو کې دا انتشار را منځته کیدو او د تشویش له امله د لمانځه دخرابیدو خطر وي نو په داسې صورت کې سجده سهوه معافېږي همدارنگه که کوم ځای په تراویحو کې هم خلک ډیروي او په سجده سهوه کولو په خلکو کې د گډوډی او د لمانځه د فساد قوي انديښنه وي نو سجده

سهوه ساقطیږي او دلمانځه راگرزولو ته به هم اړتیا نه وي «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۲۲ بحواله شامی ج ۱ ص ۷۰۵»

په کومه غلطې لمونځ فاسد یږي

په غلط ویلو چې کوم لفظ پیداشي دهغه په اړه امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ او امام محمد رحمۃ اللہ علیہ دا بحث نه کوي چې هغه لفظ په قران کې شته او که نشته دهغوی په نزد قاعده داده چې په ویلو کې په کومه کلمه کې دزیاتوب یا کمښت له امله په دې شرط چې معنی یو مخ بدله شي لمونځ فاسد یږي کنه نه فاسد یږي لکه **قَمَالَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ** کې لا یریرږي یاد «وَعَمِلَ صَالِحًا قَلْبُهُمْ أَجْرُهُمْ پَرَحَى يَبِي وَعَمِلَ صَالِحًا وَكُفِرَ قَلْبُهُمْ أَجْرُهُمْ» ووايي نولمونځ فاسد یږي - او د کونو حروفو ترمنځ چې توپیر په مشکل سره کیږي هغه که یو دبل پرځای وویل شي نولمونځ نه فاسد یږي لکه سین، صاد، ضاد، ظ، ذال او نور او د کومو ترمنځ چې فرق آسان دی هغه که یو دبل پرځای وویل شي او معنی یو مخ بدله شي نولمونځ فاسد یږي لکه دصالحات پرځای طالحات وویل شونو لمونځ فاسد یږي او که چیرې دالفاظو په بدلون معنی یو مخ بدله شي نو په لمانځه کې فساد یقیني دی او کنه نه دی لکه دعلیم پرځای خیر، حفیظ او نور وویل شي نولمونځ صحیح دی او د وعدا علینا انا کنافعلین پرځای په غافلین ویلو لمونځ فاسد یږي او که چیرې ددو وجملو الفاظ بدل کړل شي او معنی هم بدله شي نولمونځ فاسد دی لکه په ان الابرار لقی نعیم وان الفجار لقی جحیم کې د جحیم پرځای نعیم او د نعیم پرځای په جحیم ویلو لمونځ فاسد یږي او که چیرې معنی نشي بدله لکه لهم فیها زفیرو شهیق .. شهیق وزفیرو ووايي

نولمونځ صحیح دی « فضائل ایام والشهور مؤلف خلیفه مولانا تهانوي رحمۃ اللہ علیہ ص ۱۴۷ اشرف الایضاح شرح نور الایضاح ص ۱۳۲ و امداد المفتیین ص ۲۸۵ »

په لمانځه کې پر کوم لیکل شوي شي دنظر لگیدل

دلمونځ کونکی نظر که په کوم لیک ولگي او په هغه پوه شي نو په دې صورت کې دده لومونځ نه فاسد یږي ځکه چې دا دلمونځ کونکي فعل نه دی بلکه یې اختیاره دده په فهم کې راځي ځکه چې په عامه توګه پردې نظر لگي او کتونکی په دې پوهیږي له همدې امله علما فرمایي چې دلمونځ کونکي مخ ته دداسې شي نه ایښودل په کار دي ځکه چې په لمانځه کې له شبهاتو ځان ژغورل ضروري دي اوله صحیح مذهب سره سم لومونځ صحیح کیږي په خلاف دامام محمد رحمۃ اللہ علیہ «بحواله اشرف الایضاح شرح نور الایضاح ص ۱۳۷»

یوه سجده کول څنګه دي

سوال: حافظ صاحب په یوه رکعت کې یوه سجده وکړه کښیناستی دوهمه سجده مقتدیان څنګه ورپه یاد کړي که مقتدي الله اکبر یا سبحان الله وایي نو حافظ صاحب ولاړیږي؟ ځواب: دورپه یادولو مطلب دا وي چې د سبحان الله او نوروپه ویلو امام ته خبر ورکول کیږي چې څه کمښت اوزیاتوب په لمانځه کې راغلی دی هغه به پخپله فکر کوي ورپه یادوي به یې چې کوم فعل پاته شونه دا چې خاص هغه فعل وروښودل شي کوم چې پاته شوی دی ځکه نو دخبر ورکولو لپاره د سبحان الله ویل کافي دی که چیرې ده ته ورپه

یادشوه نوسمه ده کنه ترلمانځه وروسته په معلومیدو دې لمونځ راوگرزوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۷۲»

د حافظ یو آیت څو ځله ویل

سوال: د تراویحو په لمانځه کې کوم چې سنت مؤکد دی که کوم حافظ یو آیت درې څلور ځله ووايي نو سجده سهوه ضروري ده او کنه؟ ځکه چې داردو په رساله مفتاح الصلاة کې لیکل شوی چې دیوه آیت په دوه ځله ویلو سجده سهوه لازمه ده صحیح څرنگه ده؟ جواب: څو څو ځله دیوه آیت په ویلو سجده سهوه نه راځي او په مفتاح الصلاة کې چې څه لیکل شوی دي په هغه پوه نه شوم شاید هغه هغه وخت وي چې صرف یو آیت څو ځله ووايي نورڅه ونه وایي یا یوازې سورة فاتحه ووايي سورت ونه وایي نو دواجب په ترک کیدو سره سجده سهوه لازمېږي خو په تراویحو کې داسې نه کیږي چې نورڅه یې نه وي ویلي په تراویحو کې زیاتره داپنښېږي چې دوروستني آیت په یادنه ورتلوه کبله یو آیت څو ځله ویل کیږي په دې کښې دسجده دلزامیدو هېڅ وجه نشته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۰۷»

دمتشابه (سره ورته) حکم

سوال: د لمانځه ورکولو پر مهال که د حافظ صاحب هیرشي یا د متشابه په وجه د بل ځای آیتونه ویل پیل کړي بیا ورپه یادیدو سره د هیریدولو امله له سره قرائت شروع کړي نو لمونځ فاسدېږي او کنه؟ جواب: په دې صورت کې لمونځ صحیح دی او سجده سهوه واجب نه ده او که په غلطی سره یې سجده سهوه وکړه بیا هم لمونځ صحیح شو

«فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۹۳ بحواله ردالمحتار لومړی ټوک ص ۵۲۰ باب الاستخلاف»

د تراویحوپه لومړي رکعت کې ترکیناستلو وروسته ولاړیدل سوال: د تراویحوپه لومړي رکعت کې امام دو لاړیدو پرځای د کیناستلو اراده وکړه له شاخه اشاره ورته وشوه نو سیده ودریدی د دوو رکعتونو ترپوره کولو وروسته یې سلام وگرزاوی سجده سهوه یې ونه کړه نو لمونځ صحیح شو او کنه؟ که نه دی صحیح شوی نو ترخبریدو وروسته په جماعت لمونځ وکړو که یوازې؟ جواب: په دې صورت کې لمونځ صحیح شو در اگرزولو ضرورت نشته او سجده سهوه لازمه نشوه ځکه چې تر یوه رکعت وروسته که څه اندازه کینیني بیا ولاړشي نو د اہم فقهاؤ جائز لیکلي چیرته چې بیا یوازې د کیناستلو اراده وکړي او په پوره توګه کیناستلی هم نه وي چې ولاړشي په دې صورت کې نه سجده سهوه لازمه ده نه دلمانځه در اگرزولو اړتیا شته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۷ بحواله ردالمحتار باب صفة لصلاة ج ۱ ص ۴۳۸»

په لومړي او دریم رکعت کې په څومره اندازه کیناستو سجده سهوه لازمیري

سوال: که په لومړي یا دریم رکعت کې سهوا کیني بیا ولاړشي نو په څومره اندازه څنډ کولو سجده سهوه لازمیري؟ جواب: په اوږد ناسته سجده سهوه لازمیري د التحیات ویلو په اندازه او یادي ته نږدې تردې په لږ ناسته سجده سهوه نه لازمیري «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۷ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۴۳۸ باب صفة الصلاة»

درې رکعت کول څنگه دي

سوال: حافظ صاحب پر دوهم رکعت کیناستی پر دریم رکعت یې ترناستی کولو وروسته سلام و گرز اوی نو په دې صورت کې تراویح صحیح کیږي او کنه؟ جواب: په داسې صورت کې دلمانځه راگزول ضروري دي ځکه درې رکعت نفلونو ته اعتبار نشته او کوم قران کریم چې وویل شوه هغه هم راگزول ضروري دي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۲۰ بحواله شامي ج ۱ ص ۲۵۲».

امداد الفتاوی پر حاشیه استاذ محترم ددې مسئلې تشریح لیکلې ده چې که پر دوهم رکعت یې ناسته هیڅه شوه ولاړ شو او په دریم رکعت کې ترناسته کولو وروسته یې سجده سهوه وکړه سلام یې وگرز اوی نو درې سره رکعتونه بې کاره شول لومړی شفعه فاسده شوه د فاسدیدو په وجه په درې سره رکعتونو کې ویل شوی قران کریم راگزول ضروري دي «حاشیه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۸».

حافظ و دریم رکعت ته ولاړ شو

سوال: که چیرې په تراویحو کې په غلطی سره حافظ و دریم رکعت ته ولاړ شو او په دریم رکعت کې ورپه یادیدو وروسته څلورم رکعت هم ادا کړي نو دا څلور رکعت بلل کیږي که دوه؟ که دوه شمیرل کیږي نو په هغه نور دوو کې چې کوم قران وویل شوه هغه درازولو ضرورت شته او کنه؟ جواب: د څلورم رکعتونو کولو په صورت کې کوم قران په اخرنی دوو رکعتونو کې وویل شو هغه درازولو اړتیا نشته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۵ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۱۱۷».

ددې تفصیل دامداد الفتاوی پر حاشییه استاذ محترم حضرت مولانا مفتی سعید احمد صاحب پالنپوری مدظلہ د الیکلی دی چې که یې پردوهم رکعت د تشهد په اندازه ناسته وکړه ولاړ شو او تر څلور ورکعتونو کولو وروسته یې سلام وگړزوی نو څلور سره رکعت صحیح کیږي ټول په تراویحو کې شمیرل کیږي او د سجده سهوې اړتیا نشته «حاشییه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۸»

څلور رکعت تراویح چې په کې اوله ناسته ونکړي

سوال: په تراویحو کې امام دریم رکعت ته ولاړ شو د هغه له وجه یې څلور رکعت پوره کړل خو پردوهم رکعت یې ناسته ونه کړه په داسې صورت کې په سجده سهوه کولو دوه رکعت گړزي که څلور؟ جواب: په درمختار او شامي کې د تراویحو په بیان کې ددې تشریح راغلي ده چې په داسې صورت کې دوه رکعت تراویح بلل کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۲۲۲ بخواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۰ و ۲۲۱»

په دوهم رکعت کې په هیږه ولاړ شو

سوال: که چیرې د تراویحو تر دوهم رکعت وروسته د ناستې پرځای ولاړ شو وروسته ورپه یاد شو نو څه به کوي؟ جواب: له سجده څخه مخکې مخکې که ورپه یاد شو نو کښینی دې او سجده سهوه دې وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۷۵ بخواله ردالمحتار باب سجود السهو ج ۱ ص ۲۹۲» ددې مسئلې تشریح دامداد الفتاوی پر حاشییه استاذ محترم مدظلہ داډول کړې ده چې که چیرې په تراویحو کې تر دوهم رکعت وروسته یې ناسته هیږه شوه ولاړ شو نو تر څو چې د دریم رکعت سجده یې نه وي کړې کښینی به

اوسجده سهوه دې وکړي لمونځ دې پوره کړي او که د دریم رکعت سجده بې وکړه نو څلورم رکعت دې ورسره یو ځای کړي سجده سهوه دې وکړي سلام دې وگرزوي خودغه څلور رکعتونه صرف دوه شمیرل کیږي او په اوله شفعه کې چې کوم قران ویل شو هغه به راگرزوي ځکه چې لومړی شفعه دا ولې ناستې په پرینودلو فاسده شوه ځکه نو په تراویحو کې نه شمیرل کیږي او په دې کې ویل شوی قران راگرزول ضروري کیږي او چونکه تکبیر تحریمه باقی ده ځکه دوهمه شفعه صحیح کیږي او په هغه کې ویل شوی قران هم معتبر دی «حاشیه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۷»

د تراویحو پر دوهم رکعت د ناستې په هیریدو پر څلورم رکعت د ناسته کولو څه حکم دی

سوال: په تراویحو کې ناسته هیره شوه ولاړ شو (بې له ناستې) که څلور رکعت پوره کړي سجده سهوه وکړي نو صرف دوه رکعته گرځي آیا دغه دوه رکعت په تراویحو کې شمیرل کیږي او کنه؟ آیا په سنتو او نفلو کې آخري ناسته فرض ده او کنه؟ په دې صورت کې د فرض په ادا کولو کې آیا صرف ځنډ راځي که فرض فوت کیږي؟ جواب: په نفلو کې تر هر دوه رکعتو وروسته ناسته کول ضروري دي ځکه نو په نفلو کې که پر دوه رکعتو ناسته ونکړله شوه نو لمونځ فاسد یږي خو څلور رکعتو او تر څلور زیات شپږ، اته، لس، دوولس، خورلس، شپاړس او اتلس یا شل رکعتو که وشي او په مینځ کې ناسته ونه شي نو د سجده سهوې په کولو ځینې فقهاء، د دوو رکعتو تراویح قائل دي او د دغو بناغلیو په نزد ناسته پای ته

رانقلیږي نو صرف د فرضو په اداینه کې ځنډ راځي چې جبران یې په سجده سهوه کېږي تراویح مؤکد سنت په جماعت سره کېږي ځکه ددې درجه فرض او واجب ته نژدې ده محض نفل نه ده ځکه په تراویحو کې ځینې فقهاء د دوو رکعتونو اداينې وینا کوي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۲۱ بحواله شامي ج ۱ ص ۲۵۲ باب الوتر والنوافل، که تر څلور رکعتو کولو وروسته سجده سهوه ونکړي نو...

سوال: حافظ د تراویحو د دوو رکعتونو کولو پر ځای په یوه سلام څلور وکړي حافظ چې دریم رکعت ته ولاړیدی فتحه ورکول شوه خوره وانه خيستې او په پایې کې یې سجده سهوه هم ونه کړه په دې صورت کې څو رکعتو تراویح ادا شوې که نه دي صحیح شوي نو د قرائت راگرزولو ضرورت شته او کنه؟ جواب: دریم رکعت ته دولاړیدو پر مهال چې فتحه ورکول کیده نو حافظ صاحب ته کیناستل په کارو څو کله چې نه کیناستی او څلور رکعتونه یې پوره کړل نو په سجده سهوه کولو سره سلام گرزول په کارو په دې صورت کې به دوه رکعتو تراویح شوې وای او دوه نفل خو چې سجده سهوه یې ونه کړله نو غلطي یې وکړه په دې صورت کې دوه رکعتو تراویح شوې خو هغه هم واجب الاعاده دي په وخت کې دننه دننه یې راگرزول په کار دي دوخت تروتلو وروسته ددې قضاء نشته خو په دغو څلورو رکعتونو کې چې څومره قرآن ویل شوی دهغه راگرزول ضروري دي که پر دوه رکعتو یې ناسته وکړه نو څلور رکعتو تراویح ادا شوې او د قرائت راگرزولو ته اړتیا نشته «فتاوی رحیمیه ج ۲ ص ۴۱۴»

بې له ناستې د څلور وركعتو نوپه اړه د مولانا تهاڼوی رحمۃ اللہ علیہ

رایه

سوال: په تراویحو کې که چیرې د دوو رکعتو نوپرځای امام څلور رکعت وکړي په مینځ کې ناسته ونه کړي او په پای کې سجده سهوه وکړي نو لومونځ صحیح کیږي او کنه؟ او که صحیح کیږي نو دوه رکعت صحیح کیږي که څلور؟ او که دوه صحیح کیږي نو اولني دوه که اخري؟ او د کومو رکعتو نو د قران کریم دراکرزونې ضرورت به وي؟ جواب: له عالمگیری لومړی ټوک ص ۷۵ څخه معلومیږي چې په ناسته نه کولو لومړی شفعه هم نه فاسد یږي خو ټول هم نه شمیرل کیږي بلکه چې دواړې شفعی سره یوځای شي یوه شفعه بلل کیږي او کله چې ټول نه شمیرل کیږي نو یوه شفعه به بله کوي - پاته شوه دا خبره چې د کومې شفعی ویل شوی قران کریم معتبر دی او د کومې قران باید راوگرزول شي نو د پردې موقوف دی چې دا معلوم شي چې کومه شفعه تراویح ده چې په هغه کې ویل شوی قران معتبر شوی دی او کومه نفل چې په هغه کې ویل شوی قران دا عادي وړدی نو په دې کښې ماته شک دی له نورو علماؤ څخه د تحقیق و شي زما په فکر که صرف د قران دراکرزولو په هکله د آسانی لپاره دوهم قول عملي کړل شي کوم چې دوی شفعی معتبرې بولي نو گنجائش شته نو شفعه خودې یوه بله وکړي اما قران دې نه راگرزوي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۸»

که په تراویحو کې پر دوهم رکعت ناسته هیڅ شوه ولاړ شونو ترڅو چې دویم رکعت سجده یې نه وي کړې کښي دې او سجده سهوه دې

و کړي لمونځ دې پوره کړي او که د دریم رکعت سجده یې کړې وه نو څلورم رکعت دې ورسره یوځای کړي ترسجده سهوه کولو وروسته دې سلام وگرزوي خودا څلور رکعته صرف دوه شمیرل کيږي او په اوله شفعه کې چې څومره قران ویل شوی دی هغه به راگرزوي ځکه چې لومړی شفعه دناستی پریښودو په وجه فاسده شوه ځکه نو په تراویحو کې نه شمیرل کيږي او په دې کې د ویل شوي قران اعاده ضروري کيږي البته تحریمه خوپاته ده ځکه دوهمه شفعه صحیح کيږي او په هغه کې ویل شوی قران هم معتبريږي «حاشیه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۷»

په دوهم رکعت کې تر تشهد وروسته ولاړیدل او بیرته

کیناستل

سوال: که په دوه رکعته کې تر تشهد یعنی التحیات وروسته ولاړ شو او بیرته کښیناستی نو بیا التحیاته ووايي سلام وگزوي که تر تشهد ویلو وروسته سجده سهوه وکړي او بیا سلام وگرزوي؟
 بودا چې تر پوره ولاړیدو وروسته سمدستي کښیني دوهم څه ووايي دریم نرسورت ختلولو وروسته کیناستی د دریسره حالتونو یو حکم دی که بیل بیل؟ جواب: په درې سره صورتونو کې دې کښیني التحیات دې ووايي او سجده سهوه دې وکړي بیا دې التحیات اونورو وایي سلام دې وگرزوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۸۳ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۰۰»

که یو سورت شروع کړي بیا هغه پرېږدي بل ووايي
 سوال: امام د تراويحو د اخروي دوه رکعتیزو په لومړي رکعت کې
 تر سورة فاتحه وروسته قل اعوذ وويل سمدستی يې تبت یدا شروع
 کړه یوه مقتدي دښودلو په توگه قل اعوذ برب الفلق پوره ووايي امام
 دوهم رکعت هم پوره کړ اما سجده سهوه يې ونکړه نو په دې صورت
 کې لمونځ صحيح کيږي که به ددغودو رکعتونو اعاده ضروري وي
 اودا چې سجده سهوه ضروري ده اوکنه؟ جواب: په دې صورت کې
 لمونځ صحيح دی او سجده سهوه واجب نه ده لکه چې په ردالمحتار
 لومړي ټوک ص ۵۱۰ کې څرگندونه شته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص
 ۳۷۵»

ځينې حافظان په رکوع او سجده کې قران کریم يادوي
 امسئله: د پوښتنې وړ مسئله داده چې ځينې کچه حافظان
 د تراويحو په رکوع، سجده التحيات او نورو کې د تسبيحاتو پرځای
 په خپل زړه کې مخته آيتونه وایي ۲ يا يې په ژبه سوکه وایي ۳
 يا خويې په ژبه نه وایي تسبيحات هم وایي خوزره اودماغ يې
 راتلونکو آيتونو ته متوجه وي ددغودر يوسره صورتونو تفصیلي اوله
 دليل سره شرعي حکم بيان کړی جواب: درکوع او سجده په حالت
 کې قران کریم وويل صحيح نه دي ځکه چې په رکوع او سجده کې له
 قرائت ويلو څخه په حديث کې منعه راغلي ده بيا که د التحيات
 پرځای قران وويل شي نو سجده سهوه کول لازميږي ځکه چې
 تشهد وويل واجب دي اودهغه په ترک سره سجده سهوه لازميږي که
 سجده سهوه ونه کړي نو لمونځ به نیمگړی وي راگرزول یې واجب دی

وقال في البحر باب السجود السهو يجب سجود السهو بتركه (اي بترك التشهد) ولو قليلا في ظاهر الرواية فانه ذكر واحد منظوم فترك بعضه كترك كله «شامي ج ۱ ص ۳۱۳» څرنگه چې په رکوع او سجده کې تسبیحات سنت دي نو د دوی په پرېښودو لمونځ له تنزیهي کراهیت سره ادا کیږي ۳ په دې صورت کې که څه هم لمونځ خوبه اداسي اماداسې کول غوره نه دي فقط والله اعلم «حبيب الرحمن خير ابادي عفا الله عنه مفتی دارالعلوم دیوبند ۱۴۰۲/۷/۷»

دضاد لفظ باید څرنگه اداسي

سوال: په لمانځه کې دضاد لفظ باید څنګه وویل شي؟ جواب: ضاده خپل مخرج څخه ویل په کار دي که نشي ادا کیدای نو هر څنګه چې اداسي لمونځ صحیح کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۹۱ باب زلّة القاری بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۵۹۱»

ضالین په دالین ویلو باندې لمونځ صحیح کیږي ګنه

سوال: ضالین په دالین ویلو باندې لمونځ صحیح کیږي او ګنه؟ جواب: که چیرې ضاد د مخم دال (دک دال) په صورت ویلوسره د لمانځه نه صحیح کیدو حکم ورکول شي نو د ټول عرب قاریانو، علماؤ او امامانو څخه به دهیچاهم لمونځ صحیح نه شي اونه به دمقتدیانو لمونځ صحیح شي ځکه چې هغوی ټول یې دالین وایي نو معلومه شوه چې دغه حکم ورباندې لګول غلط دي او په کې حرج دی خو غوره همدغه ده چې په مخرج کې یې دادا کولو هڅې کوئ «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۹۲»

دضاد دلفظ په اړه دمولانا رشيد احمد گنگوہي رحمۃ اللہ علیہ فتویٰ د، ظ، ض دحروفو په بيلوالي او دمخارجو په بيلوالي کې خوشک نشته او په دې کې هم شک نشته چې قصداً کوم حرف دبل په مخرج کې ادا کول سخته بې ادبي ده او زياتره لمونځ هم ورباندې فاسد يږي خو کوم خلک چې معذوري او دوی دغه لفظ په مخرج کې نشي ادا کولای هغوی دې ترخپله وسه کوښښ کوي ددوی لمونځ هم صحيح دی او ډک دال ښکاره ده چې په خپله کوم حرف نه دی بلکه ضاد دی په خپل مخرج کې په پوره توگه ادا نشو نو کوم خلک چې خالص دال يا خالص خاء قصداً ووايي په هغوی پسې لمونځ مه کوئ خو کوم خلک چې ډک دال په اواز کې وایي په هغه پسې لمونځ کوئ کوم څوک چې سره له قدرت درلودلو ضاد دضاد په مخرج کې نه ادا کوي هغه گنهگار هم دي او که دبل لفظ په بدلون معنی بدله شوه نو لمونځ به هم نشي صحيح او که سره له هڅو او کوښښه ضاد په خپل مخرج کې نشي ادا کولای نو داسې سړی معذوري دده لمونځ صحيح کيږي او څوک چې په خپله پرويلو قادروي نو په داسې معذور پسې لمونځ کولای شي خو کوم څوک چې قصداً خالص «دياظ» وایي په هغه پسې لمونځ نه صحيح کيږي «فتاویٰ رشيديه کامل ص ۲۷۴ و ۲۸۴»

دضاد دلفظ په اړه دپاکستان دمفتي اعظم محمد شفيع

صاحب رحمۃ اللہ علیہ فتویٰ

دعوامو لمونځونه خوبيله تفصيل او تنقيح په هر حال صحيح کيږي که ظاء ووايي او که دال يا زاء ځکه چې هغوی قادر هم نه دي او کيږي چې

همدغه بې اصلي حرف ادا کړې او د قاريانو او علماؤ په لمانځه کې بیان شوی تفصیل شته چې که غلطې قصد یا په بې پروايي سره وي لمونځ فاسد دی او که د ژبې داوښتو یا تمیز نه کولو په وجه وده نوجانزدي « جواهر الفقه ج ۱ ص ۳۳۸ »

یا دونه: خوله جوازونه فاسدید وڅخه دانه ثابتیږي چې سپری د افکرو کړي چې د تل لپاره غلط روا شول او ویونکی به گنهگار هم نه وي بلکه دخپل وس او قدرت سره سم د صحیح ویلومشقی کول او کوشش جاري ساتل ضروري دي کنه گنهگار به شي که څه هم لمونځ فاسد نه وي لکه چې په عالمگیری لومړي ټوک ص ۴ څلورم باب کې څرگندونه شته « احقر محمد شفیع الدیوبندي غفر له خادم دارالافتاء: از العلوم دیوبند ۲۰ / ۵ / ۱۳۵۱ هج »

په سلام کې که د علیکم پرځای «علیتم» له خولې ووزي سوال: که چیرې په السلام علیکم کې د علیکم پرځای علیتم له خولې ووزي نو لمونځ صحیح کیږي کنه؟ جواب: لمونځ صحیح شو «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۵ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۴۱۸ باب صفة الصلاة»

په لمانځه کې د «سلام علیکم» ویلو حکم سوال: که چیرې امام د السلام علیکم ورحمة الله پرځای صرف «سلام علیکم ورحمة الله ووايي نوڅه حکم دی؟ جواب: داد سنت خلاف دی په دې سره لمونځ مکروه کیږي دا هغه وخت کله چې امام په تلفظ کې سلام علیکم ووايي کله داسې هم کیږي چې الف خلک وانه وري امام

خو السلام علیکم ووايي خلک سلام واورې نو د امکروه نه ده
«کفایت المفتی ج ۳ ص ۴۳۹»

په سلام کې باید مخ خو مرده وگرزول شي

عن سعد بن ابی وقاص قال کنت اری رسول الله ﷺ یسلم عن یمینه
وعن یساره حتی اری بیاض خده «رواه مسلم» ژباړه: له حضرت
سعد بن ابی وقاص څخه روایت دی چې ما په خپله رسول الله ﷺ
لیدلی ؤ چې د سلام کولو پرمهال به ده مبارک ښی او کین اړخ ته مخ
مبارک گرزوای او مخ مبارک به یې ښی او کین طرفته دو مرده اړوای
چې مونږ به دهغه د بارخو مبارک سپین والی لیدی «معارف الحدیث
ج ۳ ص ۳۱۰»

اتم باب

د تلاوت سجده

د تلاوت د سجده ثبوت او فضائل

په صحیحین (بخاری او مسلم) کې روایت راځي حضرت ابن عمر څخه
وايي: رسول ﷺ به د قران کریم تلاوت کاوه کله چې به یې د سجده
سوره ووايه نو ده مبارک به سجده کوله او مونږ به هم ورسره سجده
کوله تردې چې په مونږ کې به ځینې حضراتو د تندي لگولو ځای نه
موندی رسول الله فرمایلي چې ابن ادم چې کله د سجده آیت وایي
او سجده کوي نو شیطان یو طرفته شي ژاړي او وایي های غضبه!
د آدم اولادې ته د سجده حکم وشو هغوی سجده وکړه د دوی لپاره
جنت دی او ماته د سجده حکم وشو خو ما حکم ونه مانی نو زما لپاره
دوزخ دی.

دامت په دې اجماع ده چې په قران کریم کې ځینې ځانگړي ځایونه داسې دي چې دهغوی په ویلو شرعې د سجدې کولو حکم کړی «کتاب الفقه علی المذاهب الاربعه ج ۱ ص ۷۴۴»

د تلاوت سجده فرض ده که واجب او ددې دادا کیدو طریقو

څه ده

سوال: د تلاوت سجده فرض او که واجب ده څرنگه باید ادا شي؟ یعنی په سجده کې اوله سجدې پیل کولو مخکې یا تر سجده وروسته څه باید وویل شی؟ او کله چې څوک د قران کریم په تلاوت مشغول وی د سجدې آیت ووايي نودی پر څنگنوشي په ناسته سجده وکړي که جگ شي بیاد ولاړې څخه سجدې ته ولاړ شي؟ جواب: د تلاوت سجده واجب ده طریقو یې داسې ده چې الله اکبر ووايي سجدې ته لاړ شي او درې ځله یا زیات نه زیات ۰۰۰ پنځه یا اووه ځله «سبحان ربی الاعلی ووايي بی الله اکبر ووايي پورته شي سجده ادا کړي که په ناسته سجدې ته ولاړی او تر سجدې وروسته بیاناست و بیا هم څه پروانلري غوره داده چې جگ شي سجدې ته ولاړ شي او تر سجدې وروسته جگ شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۳»

د تلاوت د سجدې نیت

مستحب داده چې کله د سجدې اراده وکړي نو ولاړ شي سجده وکړي او تر سجده کولو وروسته ولاړ شی یا کبشینی دواړه صورتونه جائز دي کله چې د سجدې اراده وکړي نو په زړه کې دنیت وکړي یا دې په خوله ووايي چې د الله ﷻ لپاره د تلاوت سجده کوم د الله اکبر په ویلو دې سجده ادا کړي «ترجمه عالمگیری ج ۱ ص ۲۱۷»

د تلاوت د سجدي دادا کولو طريقه

دا حنا فوپه نزد د تلاوت د سجدي طريقه ياد هغه پيژندنه داده چې سړی په دوه تکبيرو نويوه سجده وکړي يو تکبير خود سجدي لپاره پر ځمکه د تندي ايسنودلو پر مهال او دوهم ځل له سجدي څخه دراپورته کيدو پروخت د تلاوت په سجده کې تشهد او سلام نشته دادواړه تکبيرونه سنت دي ځکه نو که بيله تکبير ويلو تندي پر ځمکه باندي کيږدي هم سجده ادا کيږي خو مکروه ده «کتاب الفقه على المذاهب الاربعة ج ۱ ص ۷۳۵»

په تراویحو کې د تلاوت د سجدي اعلان کول څنگه دي سوال: په تراویحو کې د سجدي اعلان کيږي چې په فلاني رکعت کې سجده ده شرعاً د دې څه حکم دی؟ جواب: په خير القرون يعني غوره پيړيو کې په عربو او عجمو کې د گڼ شمير ناپوهانو او نوي مسلمانانو له وجود سره سره له سلفو صالحينو څخه دا اعلان ثابت نه دی حال دا چې هغوی دا اسلامي اعمالو په تبليغ کې ډير پياوړي او د عبادت د سمون ډير حريص و او فقهاؤ هم د دې ډول اعلان لارښوونه نه ده کړې که اړتيا وای نو هر ورو به تا کيدو ر باندې شوی و لکه چې د مسافر امام لپاره په ځانگړي توگه تا کيد فرمايل شوی چې لمونځ کونکيو ته دې دخپل مسافر والي خبر ورکړي که تر لمانځه مخکې وي که وروسته چې زه مسافر يم ځکه چې دلته ضرورت دی خود تلاوت په سجده کې په عامه توگه اړتيا نه وي که بيله اړتيا د طريقه جاري وه نو دا قوی انديښنه شته چې لکه څنگه چې په ځينې ښارونو کې رواج او دود دی چې د جمعې د لمانځه پروخت

داسې اعلان کيږي الصلاة سنة قبل الجمعة یاد او ییل کيږي الصلاة
 رحمکم الله اودا اعلان سنت یا فعل حسن گڼل کيږي همدارنگه
 د تلاوت د سجدې دغه اعلان هم ضروري او ډیر مسکن او شونى ده چې
 سنت وگڼل شي حضرت شادولى الله رحمته علیه یادونه کړې چې د مباح
 شيانو په ضروري گڼلو کې له نورو ناوړتیاو پرته د دې خبرې هم احتمال
 دى چې مباح سنت وبلل شي او نامسنون مسنون بلل د دین تحریف
 (بدلول) دى خو که زیاته گڼه گوڼه وه لکه په غټه بناړونو کې چې وي
 چې تر لیرې صفونه ولاړوي او څه صفونه په پورتنیو
 پوریزو او منزلونو کې وي اود غلطیدو قوي احتمال وي چې خلک به
 د تلاوت په سجده خبرنشي اود سجدې پر ځای به رکوع کول پیل کړي
 نو په داسې ځایونو کې «الضرورات تبیح المحظورات تر قاعده
 لاندې دا اعلان اجازه ورکول کیدای شي خو هر ځای دغه حکم نه دى
 «فتاوى رحيميه ج ۴ ص ۲۴۵»

که د سجدې آیت د سورت په پای کې راشي

سوال: که په تراویحو کې د سجدې آیت درکوع یا سورت په پای کې
 راشي نو څرنگه کول په کار دي؟ جواب: که درکوع یا سورت
 پر ختمیدو د سجدې آیت راشي نو د سجدې دادا کیدو د دوی طریقې دي
 یوه دا چې سمدستي د تلاوت سجده وکړي ولاړ شي بیا پر مخ
 ځو آیتونه ووايي رکوع وکړي دوهمه دا چې په رکوع کې د تلاوت
 د سجدې په نیت کولو سجده ادا کيږي خو سمدستي به رکوع کوي
 دوهم صورت مناسب نه دى ځکه چې یوازې دامام نیت کافي نه دى
 د مقتدیانو سجده تلاوت به پاتې شي او تر سلام وروسته به یې

ادا کوي سمدستی جلا سجده باید و کړي که د سورت په پای کې سجده وي نو کله چې د تلاوت له سجده راپورته شي د دوهم سورت دوه درې آیتونه دې ووايي بیادې رکوع و کړي او که در کوع په پای کې سجده وه نو تر سجده وروسته دې د دوهمې رکوع څه برخه ولولي دلمانځه رکوع دې وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۷ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۳»

په فتاوی محمودیه کې لیکل شوي چې که د سورت په پای کې د سجده آیت و نو چې سجده وکړي راولاړ شي سمدستی دې رکوع نه کوي (په دې فکر چې سورت پای ته ورسید) بلکه باید د دريو آیتونو په اندازه قرائت ووايي رکوع وکړي «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۳۵۸»

د تلاوت سجده دلمانځه له سجده سره ادا کړي او کنه؟
سوال: که چیرې حافظ په تراویحو کې د تلاوت سجده دلمانځه له سجده سره ادا کړه یعنی درې سجده یې وکړي نو لمونځ څنګه شو؟
جواب: په لمانځه کې چې کله د سجده آیت تلاوت کړي باید هم هغه وخت سجده وکړي او که یې وځنډوله دلمانځه له سجده سره یې ادا کړه نو سجده سهوه لازمه ده تر سجده سهوې وروسته دلمانځه دراکړولو ضرورت نشته قصداً د تلاوت سجده ځنډول صحیح نه دي د سجده تر آیت سمدستی وروسته یا زیات نه زیات تردوه آیته وروسته د تلاوت سجده کول ضروري دي کنه گنهگار به شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۵ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۲ باب سجده التلاوت»

که د تلاوت د سجدي یوڅه برخه ووايي

سوال: د سجدي د آيت د پای الفاظ يې ونه ويل نو سجده تلاوت واجب ده او کله؟ جواب: که چيرې هغه کلمه يې ولوسته په کومه کې چې د سجدي لفظ دی نو د تلاوت سجده واجب يې «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۹ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۱۵ باب سجود التلاوت»

په رکوع او سجده کې د تلاوت د سجدي نیت کول څنگه دي سوال: حافظ صاحب په تراویحو کې د سورة الاعراف د سجدي آيت ولوستی رکوع ته ولاړی سجده تلاوت يې ونکړه تر لمانځه وروسته د پوښتنې په جواب کې حافظ صاحب وويل چې که په رکوع یا سجده کې د تلاوت د سجدي نیت وکړل شي نو د تلاوت سجده ادا کيږي آیا دا خبره صحيح ده؟ جواب: په لمانځه کې د تلاوت د سجدي دادا کولو طريقه دا هم ده چې د سجدي ترايت ويلو وروسته سمدستي د لمانځه رکوع وکړي (لکه په پوښتل شوي صورت کې چې شوي دي) يادوه درې کوچني آيتونه ووايي د لمانځه رکوع وکړي او په هغه کې د تلاوت د سجدي نیت وکړي نو د تلاوت سجده ادا کيږي که يې په رکوع کې نیت ونکړ نو د لمانځه په سجده کې د تلاوت سجده ادا کيږي که يې د سجدي نیت کړی وي. کله خو که امام په رکوع کې د تلاوت د سجدي نیت وکړ او مقتديانو ونکړی نو د هغوی سجده نه ادا کيږي ځکه نو په داسې صورت کې امام ته په کار دي چې په رکوع کې دې د تلاوت د سجدي نیت نه کوي د لمانځه په سجده کې به د ټولو د تلاوت سجده ادا شي «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۳۹۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۳ و ۷۲۴»

په بیان شوي صورت کې که له امام سره مقتديانو هم په رکوع کې د تلاوت د سجدې نیت کړی وي نو د ټولو د تلاوت سجده ادا کيږي او که مقتديانو نیت نه وي کړی او امام کړی وي نو د مقتديانو د تلاوت سجده نه ادا کيږي او که امام په رکوع کې نیت نه وي کړی نو د لمانځه په سجده کې که څوک نیت وکړي که یې ونه کړي د ټولو د تلاوت سجده ادا کيږي «په دې شرط چې تردری آیه کم یې ویلي وي»

یادونه: له مسئلې څخه خلک خبر نه وي ځکه غوره داده چې د تلاوت سجده ځان ته ادا کړله شي د لمانځه په رکوع کې یا سجده کې په ادا کولو خلک په اندیښنو کې مه اچوئ.

مسئله: که عملي کول غواړئ نو لومړی مقتديان په مسئله پوه کړئ بیا عمل وکړئ.

که مقتدي له امام سره د تلاوت سجده ونکړای شوه نو... سوال: که چیرې په غلطی سره مقتدي د تلاوت سجده ونکړي نو لمونځ صحیح کيږي او کنه؟ جواب: په لمانځه کې چې کومه د تلاوت سجده واجب شي هغه تر لمانځه وروسته نه ادا کيږي او ساقطیږي له شامی څخه معلومیږي چې هغه سجده ساقطه شوه او د لمانځه دراکړزولو هم اړتیا نشته خو که قصد یې پرینښي ده نو توبه دې اوباسي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۵۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۲»

د تلاوت د سجده تر ادا کولو وروسته بیا په کومه وجه لمونځ راگرزونکي به څه کوي

سوال: حافظ د سجده آیت ولوستی بیا یې سجده ونه کړه او بیا په کومه وجه دلمانځه راگرزولو او تیا پېښه شوه بیا یې هم هغه آیت ووايي نو دوهم ځل سجده کول په کار دي که لومړی کافي ده؟ جواب: بیا سجده کول په کار دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۸ بحواله عالمگیری مصري ج ۱ ص ۱۲۵ باب سجدة التلاوة»

د سجده تر آیت وپیلو به څومره وروسته سجده کوي

سوال: په لمانځه کې د تلاوت سجده وویله شوه سمدستی یې سجده ونکړه تردې ایته یې وروسته وکړه نو ادا شوه او کنه؟ که لمونځ راگرزول غواړي؟ جواب: په لمانځه کې د سجده د آیت تر تلاوت وروسته سمدستی سجده واجب ده که تردې ایته ویلو وروسته وکړل شوه نو قضا شمیرل کیږي او د ځنډ له امله سجده سهوه واجبېږي که سجده سهوه یې ونکړه نو دلمانځه اعاده واجب ده کومه د تلاوت سجده چې په لمانځه کې واجب شوه هغه تر سلام گرزولو مخکې بلکه تر سلام گرزولو وروسته هم تر څو چې یې دلمانځه ضد کوم حرکت نه وي کړی سجده کول په کار دي تردې وروسته له استغفار او توبې پرته د معافی کوم بل صورت نشته «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۴»

د سجده تلاوت په اوريدو ځينې مقتديان سجده ته ولاړل

او ځينې ركوع ته

سوال: امام د سجده آيت ولوستی او د تلاوت د سجده پر ځای ركوع ته ولاړی كوم مقتديان چې امام ته نژدې ؤ هغوی ركوع ته ولاړل او كوم چې له امامه لرې ؤ او هغوی ته دا معلومه وه چې دلته د تلاوت سجده ده هغوی سجده ته ولاړل كله چې امام سمع الله لمن حمده وويله نوهغه وخت دوی ته معلومه شوه چې امام په ركوع كې ؤ له دوی څخه څه خلك له سجده څخه كښينا ستل بيا له امام سره سجده ته ولاړل اوس پوښتنه داده چې كومو خلكو د امام تر ركوع وروسته ركوع وكړه له امام سره په سجده كې شريك شول دهغوی لمونځونه صحيح شول او كنه؟ جواب: كوم خلك چې له امام سره په ركوع كې شريك نه شول دهغوی دغه ركعت ځينې فوت شو بيا چې كله هغوی ركوع وكړه له امام سره په سجده كې شامل شول نو د دوی لمونځ صحيح شو او كوم خلك چې بې له ركوع كولو په سجده كې وروسته شريك شول دهغوی يو ركعت فوت شو كه چيرې هغوی د امام تر سلام وروسته خپل ركعت راگرزولی وای نو لمونځ صحيح كیدی خو كله چې دوی سلام وگرزوی نو لمونځ صحيح نه شو» كفايت المفتی ج ۴ ص ۳۸۷

په لمانځه كې د تلاوت د سجده آيت ويونكي سجده هيره

شوه

سوال: په تراویحو كې حافظ صاحب د تلاوت د سجده آيت ووايي نو سجده څه وخت بايد وكړي؟ جواب: غوره داده چې هماغه مهال

سجده وکړي کوم وخت چې یې د سجده آیت ولوست او فقهاؤ لیکلي چې که وروسته ورپه یاد شوه او هغه وخت یې ونکره نو سجده سهواً لازمه ده خو د خنډیدو گنجائش هغه وخت دی کله چې په لمانځه کې نه وي په لمانځه کې به یې سمدستي ادا کوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۴ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۳، ۷۵۱»

که د حافظ د سجده آیت هیرشي

سوال: د حافظ صاحب د سجده آیت هیرشو مقتدي یا سامع فتحه ورکړه نو حافظ صاحب د سجده آیت ووايو نو یوه سجده د تلاوت به وي که دوي؟ جواب: دامام د سجده آیت هیرشو مقتدي فتحه ورکړه امام دهغه آیت تر ویلو وروسته سجده وکړه نو دغه سجده کافي ده په دې صورت کې دوي سجده نه و اجیبري «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۳۹»

د تیر شوي رکعت دادا کولو پر مهال که له امام څخه د سجده

آیت واورې نو ...

سوال: حافظ او مقتدیان تر څلور ورکعتو نو وروسته په ترویجه کې کیناستل زه هغه وخت د تیر شوي رکعت دادا کیدو لپاره ولاړ شوم تراوسه لازمالمونیخ پوره شوی نه ؤ چې امام تراویح شروع کړي او د سجده آیت یې ولوستی ماهره واوریدی نو پرماد تلاوت سجده واجب ده او کته؟ جواب: په بیان شوي صورت کې د تلاوت سجده لازمه شوه هو که دامام تر سجده کولو مخکې یا تر سجده کولو وروسته د همدې رکعت په پای کې دې په امام پسې نیت وتری او په لمانځه کې شریک شوي نو دامام سجده ستاسو لپاره کافي ده جلا سجده

کول نشته «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۵۱ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۱۳۳»

که دسجدې دآیت په اوریدو دسجدې پرځای رکوع ته ولاړی سوال: دتر اویحو په لمانځه کې حافظ صاحب دسجدې آیت ولوست او سجدې ته ولاړی خو مقتدی رکوع و فهموله رکوع ته ولاړی نو دده لمونځ او سجده ادا شول او کنه؟ جواب: مقتدی ته په کار دي چې رکوع پریرې سجدې ته ولاړ شي که رکوع یې وکړه بیا سجدې ته ولاړی نو لمونځ صحیح کیږي او د تلاوت سجده هم ادا کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۲۴۴ بحواله شامی درمختار ج ۱ ص ۷۲۷»

په لمانځه کې تر سجده تلاوت وروسته دوهم ځل بیا هغه

آیت ویل

سوال: په تر اویحو کې حافظ صاحب تر سجده تلاوت ادا کولو وروسته ولاړ شو دراتلونکي آیت پرځای یې بیا دوهم ځل هغه دسجدې آیت ولوستی نو اوس دتلاوت دسجدې دراگرزولو اړتیا شته او کنه؟ جواب: په مسئله صورت کې لومړی سجده کافي ده دراگرزولو ضرورت نشته او سجده سهوه هم نشته «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۲۴۴ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۱۳۵»

تر سجده تلاوت ادا کولو وروسته د حافظ راتلونکی آیت

هیر شو

سوال: زید حافظ دی مونږ لمونځ کاوه په مینځ کې دسجدې آیت راغلی نو سمدستي یې دتلاوت سجده ادا کړه تر سجده وروسته

بیا ولاړ شو خو پر مخ قران په یاد نه ورتلی زید د تلاوت له سجده کې کولو پر مهال د ناپوهی یا بهیریدو له امله رکوع هم ونکړه آیا زید چې د تلاوت له سجده راپورته شي رکوع وکړي که څه وکړي؟ جواب: په داسې حالت کې چې په لمانځه کې یې د سجده آیت تلاوت کړ او پر مخ څه نه ولولي نو په رکوع کې هم د سجده د نیت په کولو د تلاوت سجده ادا کيږي او که ده د تلاوت سجده وکړه نو غوره داده چې ودریږي څو آیتونه ولولي بیا رکوع وکړي او که پورته شي ولاړ شي سمدستي رکوع وکړی نو د احم څه پروانه لري لمونځ صحیح دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۲ باب سجدة التلاوت»

تر سجده تلاوت وروسته سورة فاتحه دوهم ځل ویل څنگه

دې

سوال: په تراویحو کې تر سجده تلاوت کولو وروسته دراتلونکي آیت پرځای که سورة فاتحه ووايي هغه شروع کړي نو سجده سهوه شته او کنه؟ ځکه سورة فاتحه تکرار شوه؟ جواب: تر سورت شروع کولو مخکې یې که سورة فاتحه مکرره کړه بیا خو سجده سهوه ورباندې راځي ځکه چې تر فاتحه وروسته بیله ځنډیدو سورت پیل کول واجب و په هغه کې ځنډ راغلی او د واجب په ځنډیدو سجده سهوه لازمېږي خو په پوښتل شوي صورت کې کله چې یې تر سورة فاتحه وروسته قرائت پیل کړی و نو په سورت یعنی قرائت شروع کولو کې څو ځنډونه راغلي تر فاتحه وروسته یې سمدستي شروع کړی چې راتلونکي فرض درکوع دی دهغه ادا کیدل تر قرائت وروسته په

کارده خود قرائت کوم حد معلوم نه دی څومره چې وغواړي قرائت دې ووايي او کوم سورت چې وغواړي هغه دې ولولي تر رکوع مخکې ده ته دلندا او اوږد قرائت ویلو اختیار دی په دې کې او په اوږد او ځنډ سجده سهوه نه لازمیږي لهدا په دې صورت کې سجده سهوه نشته «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۴۸ بحواله شامی ج ۱ ص ۴۲۹ و عالمگیری ج ۱ ص ۱۲۲»

دوه رکعته یې پوره کړل په نور و دوه رکعتونو کې یې بیاد سجدي آیت تلاوت کړ

سوال: په تراویحو کې حافظ صاحب د دوو رکعتونو نیت و تاپی په لومړي یادوهم رکعت کې یې د سجدي آیت ولوست او سجده یې وکړه دوه رکعته پوره شول بیایې دنور و دوو رکعتونو نیت وکړ او سهوا یې بیاهم هغه د سجدي آیت ولوست خو سجده یې ونکړه تر لمانځه وروسته حافظ و فرمایل چې دلومړي لمانځه د تلاوت سجده د دوهم لمانځه لپاره کافي ده آیا د اصحیح دي؟ جواب: په دې صورت کې به بله سجده کوي د تکبیر تحریمه په ویلو او د بل لمانځه په شروع کولو حکماً مجلس بد لیږي همدارنگه به مراقی الفلاح کې راغلي چې که یې په لمانځه کې د سجدي آیت تلاوت کړ، سجده یې وکړه بیایې هم هغه آیت تر سلام گرزو لو وروسته دوهم ځل ولوست نو د ظاهر روایت سره سم به بله سجده کوي په لمانځه کې یې چې کومه سجده کړي وه هغه حکماً باقی نه شوه پاته «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۴۲۸ بحواله مراقی الفلاح ص ۲۸۲»

که يې په تراويحو کې سجده تلاوت هيره شي
 يوسړی په يوه رکعت کې د سجدي آيت ولوست خو په هغه کې سجده
 کول ورځينې هير شول نو په دوهم رکعت کې چې کله ورپه ياد شي
 سجده تلاوت دې ادا کړي او بيا په پای کې دې سجده سهوه وکړي که
 کوم شخص په لمانځه کې د سجدي آيت ولولي نو سمدستي سجده
 کول واجب دي که تردريو کوچنی آيتونو يا يوه اوږده آيت وروسته يې
 د تلاوت سجده وکړه نو سجده سهوه کول واجب ده او که
 تردريو آيتونو کم ويلو وروسته يې سجده تلاوت وکړه نو بيا سجده
 سهوه واجب نه ده «مسائل سجده سهوه ص ۵۴ در مختار بر حاشيه
 شامی ج ۱ ص ۷۲۱»

د تلاوت د يوې سجدي کولو پرځای يې دوې سجدي وکړي
 سوال: په تراويحو کې حافظ صاحب د سجدي آيت تلاوت کړ د يوې
 سجدي کولو پرځای يې دوې سجدي وکړي آیا په دې صورت کې
 د دوو سجده کولو له امله چې په ولاړه کې ځنډ راغلی سجده سهوه
 لازم يږي او کنه؟ که لازم يږي او ده ونکړه نو آیا د دوو رکعتونو راگرزول
 واجب دي په جماعت سره يې راوگرزوو که يوازې يوازې؟ جواب: په
 تراويحو کې د يوې سجدي د زياتوب په وجه ځنډ راغلی سجده سهوه
 کول يې غوښتل خو ونه شوه ځکه په وخت کې دننه در او گرزول شي
 که چيرته خلک موجود وي کنه يوازې يوازې دادا کړل شي «فتاوی
 رحيميه ج ۴ ص ۳۸۸»

د سورة حج آخري سجده او دهغه حکم

سوال: د سورة حج آخري سجده (۱۸ پاره) دامام شافعي رحمۃ اللہ علیہ په اند واجب ده د شافعي امام په اقتدا کې حنفي مقتدي دغه سجده ادا کړي او کله؟ او کله چې امام حنفي وي او مقتدي شافعي نو د مقتدي دغه سجده به څنگه ادا کيږي؟ جواب: په شامي کې راغلي چې د شافعي المذهب امام د پيروي له امله د حنفي مقتدي هم د سورة حج آخري سجده ادا کړي او کله چې امام حنفي وي نو دغه سجده دې نه کوي اوله مقتديانو څخه هم دا حنا فوله قواعدوسره سم دغه سجده ساقطه ده خو که دشوافعوپه نزديکي د لمانځه ترسجده وروسته کول جائزوي هغوی يې کولای شي دا حنا فوپه نزدخو چې سجده په لمانځه کې لازمه شي او هغه مهال ونکړله شي نو هغه نشي ادا کيدلای «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۳ بحوال ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۱ باب سجده التلاوة»

په سورة ص کې د تلاوت د سجده آيت کوم دی

سوال: په سورة ص (۲۳ پاره) کې د تلاوت سجده پراناب ده که پر حسن ماب؟ جواب: د محقق قول په اساس اولی داده چې پر حسن ماب د تلاوت سجده وکړله شي پراناب سجده کول دا احتياط پر خلاف دي که چيرې پراناب سجده وکړله شي نو دا احتياط خلاف کار و شو خود راگرزولو ضرورت نشته «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۳۸۲ ، ۴۱۹ بحواله شامي ج ۱ ص ۷۱۲»

نهم باب

د تهجد او شېني په بيان کې

د تهجد د جماعت حکم

سوال: دروژې په مبارکه میاشت کې چې کوم خلک سره له دې چې حنفی المذهب دي د تهجد د لمانځه په جماعت سره اهتمام کوي او د الوی فضیلت گڼي د دې په اړه شرعي حکم څه دی؟ جواب: د تهجد د لمانځه په جماعت سره اهتمام په رمضان او نارمضان کې له رسول الله ﷺ او دده مبارک له اصحابو ﷺ څخه منقول نه دی دروژې مبارکې په میاشت کې در رسول الله ﷺ معمول د اعتکاف و خوله رسول الله ﷺ څخه د اصحابو ﷺ په ملگری د تهجد لمونځ په جماعت سره ثابت نه دی ځکه نونفها و لیکلي چې تهجد او نور نفل لمونځونه په جماعت کول مکروه دي خو بې له بلنې له یوه دوه مقتدیانو سره مکروه نه دي دا په حدیث ثابت دي ځکه نونفها و لیکلي چې له امام سره په دريو مقتدیانو کې اختلاف دی او که څلور مقتدیان وي نو په اجماع سره مکروه دی «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۲۳ بحواله ردالمحتار مع شامی ج ۱ ص ۲۲۴»

د تهجد جماعت او د شاه صاحب رایه

د بخاري په شرح انوار الباري کې د علامه انور شاه کشمیري قدس سره شاگرد مولانا سید احمد رضا صاحب بجنورنی د امت فیوضهم لیکي چې فقها و لیکلي چې د نفلو جماعت مکروه دی پرته له رمضان اوله دې څخه مراد سنت تراویح دي حضرت شاه کشمیري صاحب رحمته الله علیه وفرمایيل چې د فقها و له دغه عبارت څخه چې کوم چادر رمضان

مطلق نوافل فهمولي دي هغوی غلطې کړې ده ځکه
نو تر درو زیاتو څخه د تهجد جماعت دروژې په میاشت کې مکروه
کېږي «انوار الباري»

په مبسوط سرخسي کې یې لیکلي که نفلونه په جماعت سره
مستحب وای نو د شپې قیام کونکي ټولو تهجد گزارو مجتهدینو په
دې عمل کړی وای هغه لمونځ کوم چې یوازې او په جماعت
دواړو طریقو سره کول جائز دي دهغه په جماعت ادا کول افضل دي
حال دا چې د نفلونو تهجد او نورو په جماعت ادا کول نه خود رسول
الله ﷺ په مبارکه زمانه کې منقول دي او نه د صحابه کرام ؓ او نه
د تابعینو او نورو په زمانه کې لهذا دا قول چې د تراویحو په رنگه
تهجد او نور نفلونه دروژې په میاشت کې بيله کراهيته جایز دي دا قول
د ټولو فقهاؤ په خلاف او باطل دی «مبسوط سرخسي کتاب التراویح
فی بحث رکعات التراویح ج ۲ ص ۱۴۴ فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۲۴»

په روژه کې د تهجد جماعت

سوال: دروژې په میاشت کې د تهجد لمونځ په جماعت سره کول او په
هغه کې قرآن شریف اوریدل په کار دي کنه؟ جواب: په تداعي
(تر دوو کسانو زیاتو سره) د تهجد لمونځ په جماعت کول مکروه دي
رسول الله ﷺ چې دروژې دمياشتې په دريو شپو کې په جماعت کوم
لمونځ کړی هغه د تراویحو لمونځ و د علامه شامي رحمۃ اللہ علیہ له تحقیق
څخه هم همد اړخ گندېږي او مولانا رشید احمد گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ په خپله
رساله تراویح کې دا تحقیق کړی چې دواړه لمونځونه جلادي اور رسول
الله ﷺ تهجد تل یوازې کاوه هیڅکله یې هم په تداعي سره جماعت نه

دی فرمایلی (د جماعت لپاره یې چاته بلنه نه ده ورکړې) اودا چې د تهجد په لمانځه کې جماعت نشته همدغه له زیاتره احادیثو ثابتېږي او حنفی فقهاؤ او علماؤ هم همدغه تحقیق فرمایلی. دروژې مبارکې په میاشت کې په تداعي دوترو او تراویحو جماعت جائز مشروع او مسنون دی نور نفلونه پرته له تراویحو په رمضان کې هم په تداعي سره مکروه دي اود تداعي معنی صاحب ددرمختار داسې بیان کړې یعنی څلور مقتدیان په یوه امام پسې لمونځ ادا کړي «د تهجد جماعت بې له تداعي جائزوله تداعي سره تحریمی مکروه دی» فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۱، ۲۲۳ بحواله ردالمحتار باب الوترو والنوافل مبحث التراویح ج ۱ ص ۲۲۳»

دروژې په میاشت کې په تهجد کې دوه یا څلور کسه سره

یوځای شي نو ۰۰۰

سوال: که چیرې یو سړی په روژه کې تهجد شروع کړي اوله ده سره صرف دوه یا څلور وگړي اقتداء وکړي نوڅه حکم دی؟ جواب: دیو یادو و اقتداء بیله کراهیته جائزه او په دریو کې اختلاف دی تردې زیات مکروه دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۳»

د تهجد جماعت حکم

سوال: تهجد لمونځ په جماعت سره وکړو که یوازې؟ د کتابونو په حواله جواب راته ولیکي؟ جواب: که چیرې کله ناکله دوه یا درې کسان کوم چې بیله بلنی او بیله کوم اهتمام راغونډ شي که یې هغوی په جماعت سره وکړي نو مکروه نه دی له امام پرته که دوه مقتدیان

وي نو په اتفاق سره بیا مکروه نه دی که درې وی نو اختلاف دی او که
 څلوروي نو په اتفاق سره مکروه دی «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۱۷۷»
 د نفلو نو جماعت او د دیو بند اکابر علما،

په دې اړه د سید الفقها، رئیس المحدثین فقیه النفس حضرت مولانا
 رشید احمد گنگوهی قدس سره فتوی په فتاوی رشیدیہ کې د اہول
 ده د نفلو نو جماعت که تہجدوي او کہ غیرد تہجدوي پرته له
 تراویحو، کسوف او استسقاء، کہ څلور مقتدیان وي نو دا حنفاو په
 نزد تحریمی مکروه دي کہ په خپله راغونډ شوي وي او کہ په بلنه
 راغلي وي او په دریو کې اختلاف دی او په دوو کې کراہیت نشته
 «فتاوی رشیدیہ ص ۲۹۹»

حضرت تہانوی رحمۃ اللہ علیہ په امداد الفتاوی کې فرمایلي کہ چیرې
 مقتدیان یو یا دوه وي نو مکروه والی نشته او کہ څلوروي نو مکروه
 او کہ درې وي نو اختلاف دی «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۷۷»

حضرت تہانوی رحمۃ اللہ علیہ د هغه خلکو په رد کې چې د فقہاؤ له
 ځینو اقوالو څخه د افہموي چې دا کراہیت دروژې د میاشتي نه په
 ماسیوا کې دی او په روژہ کې جائز دی داسې ویلي: چې د فی غیر
 شہر رمضان له قید څخه صرف د تراویحو نفل ایستل مقصد دي
 «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۳۲۸» ځکه نو معلومہ شوه چې د نفلو جماعت
 په رمضان او نارمضان ټولو کې مکروه دی حضرت شیخ الہند رحمۃ اللہ علیہ
 ته دروژې په میاشت کې په نفلو نو کې د قران د اوریدلو د یرزیات شوق
 وکله چې خلکو په جماعت کې د برخې اخیستلو خواہش څرگند کړ
 اجازہ یې ورنکړه او د کور دروازہ یې وتړله د ننه د حافظ کفایت اللہ په

اقتدا کې یې قران کریم اوریدی بیا چې دخلکو تینگار زیات شونو دامعمول یې جوړ کړ چې تر فرض لمانځه وروسته به له مسجد بهر راوتی ترڅه وخت آرام کولو وروسته به یې ټوله شپه په تراویحو کې قران کریم اوریدی چې څلویښتو پنځوسو کسانو په کې برخه اخیسته او په کور کې جماعت کیدی لیکن دنفلو جماعت یې منظور نکر د حضرت علامه انور شاه کشمیري رحمۃ اللہ علیہ همدغه رایه ده په انوار الباري دوهم ټوک ص ۸۸ کې په پوره تفصیل سره څیړنه وجود لري حضرت شیخ المشائخ مولانا خلیل احمد صاحب د قران حافظ ؤ او په تهجد کې به یې د قران تلاوت کاوو دوو حافظانو به دده شاته قران کریم اوریدی د حضرت مولانا سعد الله صاحب ویناده چې یوه شپه زه سم مقتدی شوم نو حضرت تر لمانځه وروسته زه تر غوږو نیولم جلا یې کړم ۱۲ «انوار الباري ج ۲ ص ۸۷»

مولانا مدني د دیوبند د اکابرو په خلاف ولې عمل خپل کړ د حضرت شیخ العرب والعجم مرجع الخلائق حضرت شیخ الاسلام مولانا حسین احمد مدني رحمۃ اللہ علیہ په جماعت سره د تهجد معمول د دیوبند له ټولو اکابرو جلا ؤ سوال دارا منخته کیږي چې حضرت مدني رحمۃ اللہ علیہ دخپل وخت ستر عالم او په تقوی او تصوف کې یې لوړ مقام درلود هغوی د دیوبند د اکابرو او فقهاؤ په خلاف ولې عمل خپل کړ؟ ددې په ځواب کې دوې خبرې زموږ په فهم کې راځي: ۱ کومو بختورو بزرگانو ته چې الله تعالی په علم کې پوره ژورتیا ورکړې ده هغوی لپاره په ځینې جزئي مسئلو کې دانفرادي رائي قائم ولو حق وي خو هغه عمل دنورولپاره د حجت وړ نه وي یوازې دهغه ترذات

پورې محدودوي لکه چې د علامه جماالدين ابن همام رحمۃ اللہ علیہ د تفرقاتو په اړه مشهوره ده چې دهغه خانگري شاگرد علامه قاسم بن قطلوبغا، فرمایلي چې زموږ د استاذ هغه تفرقات کوم چې د امت د اجماع په خلاف دي هغه د عمل قابل نه دي ځکه ځینو بسا غلیو ورته وویل: چې ستاسو دغه عمل (د تهجد جماعت) به خلک سند جوړوي حضرت مدني رحمۃ اللہ علیہ ورته وفرمایل: چې زه خويې په خپله کوم اما نور ورته خونه وایم «انوار الباري شرح بخاري»

۲ یو باب احکام وی او یو باب تربیت وي او په باب تربیت کې د داسې خبرو گنجائش شته کومې چې په ظاهره له باب احکام مخالفې وي نو زموږ حسن ظن هم د مولانا مدني رحمۃ اللہ علیہ په اړه همدغه دی چې د سالکینو (مریدانو) د تهجد د عادي جوړولو لپاره د تربیت په توگه یې د تهجد لمونځ په جماعت کاوو او دا عمل د کوم بل چالپاره باعث د حجت نشي کیدای په هر حال مسئله پر خپل ځای ده چې که یو مقتدي وي نو جائز په دوو کې هم جواز شته او که چیرې درې مقتديان وو نو په دې کښې د ځینې فقهاؤ خیال دنه مکروهیت دی او د ځینو خیال د کراهیت دی «شامي چاپ ماجدیه پاکستانی ج ۱ ص ۵۲۴»

او که چیرته مقتديان څلور شي نو په اتفاق سره مکروه تحریمی دي «طحاوي علی مراقی الفلاح ص ۲۱۱»

په تهجد کې که ځينې خلک دامام اقتداء وکړي نو د کراهيت
ذمه وارڅوک دی

سوال: امام دقران کریم حافظ دی په اعتکاف کې کښينې په اوسر
وخت په تهجد کې درې سپارې وايي او نور دوه معتکفان يې مقتديان
وي خو کله ناکله نور خلک هم ورسره شريکان شي آیا څه پرواخوبه نه
لري؟ که لري يې نو ددې ذمه وارڅوک دی؟ جواب: که چيرې دامام
دصراحتاً يا کنایتاً يا اشارهً اجازې پرته خلک ورشريک شول
نوهغوی د کراهيت ذمه واردي څو امام ته په کاردي چې مسئله
ورونښي اوله شريکيدويې منعه کړي کنه د کراهيت له ذمه واري
څخه دامام اورې نه سپکيري په شامی کې راغلي چې د نفل کونکېر
يو يادوه کسانو اقتداء وکړه بيانور خلک راغلل نو علامه رحمته الله عليه
فرمايي چې د کراهيت ذمه وار وروسته راتلونکي دي «فتاوی
رحيميه ج ۴ ص ۳۲۵ بحواله شامي ج ۱ ص ۲۲۴»

شبينه يعني په يوه شپه کې قران ختمول څنگه دي

سوال: د شينې څه طريقه ده يعني قران کریم په يوه شپه کې بايد ختم
کړل شي که په دريو شپو کې او په څومره رکعتونو کې ختم کړل شي پ
شلو کې که له دې څخه په زياتو کې؟ جواب: په اوس زمانه کې دغا
رواجي شيننه له کراهيت او ناورتيا پا که نه ده يوه ناورتيا داده چې
د نفلو جماعت کيرې حال دا چې که د نفلو په جماعت کې تر دوو درې
زيات مقتديان وي نو تحريمي مکروه دي اما په تراويحو کې صحيح
دي په دې شرط چې قران کریم صفا صحيح وويل شي رياکاري اونور
مقصد نه وي او مقتديان سست نه وي او که څه خلک ناست وي خبره

کوي دخوزاک څښاک په نظم بوخت وي چې په نتیجه کې تراویح ورځینې فوت شي نو جائزه دي په اوس زمانه کې به داسې حافظان چیرې وي چې ټول قران صفا او په صحیح اداینه په یوه شپه کې ختم کړي له یعملون تعلمون پرته هیڅ نه فهمیږي په دې ډول حافظانو تر دریو ورځو په کم کې دقران کریم ختمول له کراهیت خلاص نه دي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۷»

شپینه جائزه کنه ؟

سوال: په یوه ورځ دڅو حافظانو په شپینه کې دقران کریم ختمول صحیح دي او کنه ؟ جواب: قران کریم داسې چټک او په بیړه ویل چې حروف نه فهمیږي او په مخارجو کې اداینه نه وي نا جائز دی نو که په شپینه کې داسې بیړه وي نو هغه هم نا جائزه لکه چې په درمختار کې دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۳ غوره داده چې یو یادوه حافظان په گډه تراویح ورکړي که چیرې جید او همتي حافظان نه و نو بیا که څو حافظان په گډه تراویح ورکړي نو داهم صحیح دي تراویح صحیح کیږي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۹»

دنفلو په جماعت کې شپینه کول څنگه دي

سوال: که چیرې د شپینې ختم دنفلو په جماعت کې وشي نو جائز دي او کنه ؟ جواب: که شپینه یعنی ختم دقران دنفلو په جماعت کې وي نو داکروه دي یعنی نا جائز دي ځکه چې دنفلو جماعت په تداعی سره مکروه دی اوله مکروه څخه مراد تحریمی مکروه دي کوم چې حرامو ته نږدې دي نو دې ته نا جائز ویل صحیح شو او تداعی

تفسیر دادی چې څلور مقتدیان وي او په دریسو کې اختلاف دی
«فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۸۴ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۳»

د شینې قاعده کلیه

سوال: په شینې کې یو حافظ ختم وکړي او که څو حافظان په گډه ختم وکړي؟ جواب: که په شینې کې قران کریم صاف وویل شي، د حافظ مقصد ریا نه وي چې فلاني دو مره ووايو او فلاني دو مره ووايو، په جماعت کې کهالتیا نه وي، ترار تیا زیات درنا کولو تکلف نه وي او مقصد صرف د ثواب حاصل وي نو جائز دي او که قرائت دو مره په بیره وایي چې په حروفو هم سرې نه پوهیږي نه په زیر خبر نه په زبر، نه غلطي ته فکر او نه متشابه ته فقط ریا او نوم مقصد وي او جماعت هم شیندلی وي یا ترار تیا زیاته رنډاوي یا تر تراویحو کولو وروسته دنفلو جماعت کوي نوبې شکه چې دامکروه دي لقلوله تعالی ورتل القرآن ترتیلا لقلوله تعالی اذا قاموا الى الصلاة قاموا کسالی یرأون الناس لقلوله تعالی ان الله لا یحب المسرفین ولقول الفقهاء ان جماعه النوافل مکروهه.

شینې په دریو شرطونو رواده: ترتیل به نه پاتیري ۲ په تراویحو کې به یې وایي ۳ د جماعت تر وخت به وروسته والی نه کوي (امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۸۷، ۴۸۹)

د شینې په اړه د مولانا رشید احمد گنگوھی فتوی

د قران کریم په یوه شپه کې ختمول د صحیح الفاظو ویلو او نورو په صورت کې جائز دي اوله حضرت عمان رضی الله عنه په یوه شپه کې ختمول ثابت دي او که چیرې قران په ترتیل سه و نه لوستل شي خو الفاظ

صحيح وويل شي نوپه دارنگه ويلو ثواب كميري او كه دشهرت اونوم په نيت يې ووايي نورياخوپه فرضو كې هم منع ده پرتراويحو كې به څه موقوفه وي او كه مقتديانوته دارنگه كول گران وي نونه يې دې كوي «فتاوى رشيديه كامل ص ۲۹۹»

لسم باب

د ختم په ورځ ديلايلور و اجونوپه بيان كښي

په كومه ورځ ختم وكړو

له صحيح مذهب سره سم دروژي په مياشت كې يو ځل ختم كول سنت دي همدا رنگه د ۲۷ م په شپه ختم كول مستحب دي «اشرف الايضاح شرح نور الايضاح ص ۱۱۲»

د ختم په ورځ درې ځله قل هو الله وويل څنگه دي

سوال: ځينې حافظان د ختم په ورځ سورة اخلاص درې ځله وايي ايا دا جائز دي؟ كه نه دى جائز نو د كراهيت لامل څه دى د سورت تكرارول كه رواج؟ جواب: درې ځله قل هو الله وويل مكروه نه دي خود لازم گنهل مكروه دي پردې التزام بايد ونه شي دغه التزام او تينگار چې كوم خلكو خپل كړي دا د كراهيت يو ځانگړى دليل دى ځكه عوامو د لازم ختم بللى دى لكه له طرز څخه چې څرگند يږي ځكه نو مكروه دى نه دا چې د سورة تكرارول فى نفسه مكروه دي د سورة تكرارول فى نفسه كه جائز شي او كه مكروه خودغه رسم اورواج دترك وړدى «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۹۰ وحاشيه امداد الفتاوى ج ۱ ص ۲۹۲»

د سورة اخلاص په اړه د مولانا تها نوي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا فتوى

سوال: په اخريو تراویحو کې د سورة اخلاص درې ځله ویل څنگه دي؟ د کراهیت څه لامل دی یعنې د مکررو ویلو په وجه کراهت دی که درواج په وجه؟ جواب: د عالمگیری له روایت څخه معلومېږي چې د سورة او آیت د تکرار یو حکم دی او په نفلو کې د آیت مکررو ویل مکروه والی نه لري په الذی یُصَلِّي وَخَذَهُ سِرَّهُ د مقید کیدو څخه څرگندېږي چې په نفلو کې په مکررو ویلو له کراهت نه راتلو څخه هم هغه نفل مراد دي کوم چې یوازې ادا کړل شي او د تراویحو لومونځ کوم چې د فرضو په څېر په جماعت سره کېږي هغه د فرضو په حکم دی ځکه نو د فرضو په رنگه په تراویحو کې هم د سورت تکرار مکروه کېږي پرته له دې دغه ډول التزام او ټینګار کوم چې خلکو خپل کړي داهم د کراهت مستقل دلیل دی دلومړي دلیل تقاضا د تنزیهي کراهت ده او د دوهم د تحريمي کراهت ده «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۴»

له ځینو سورتونو وروسته له قران پرته نور الفاظ ویل څنگه

دي

سوال: په تراویحو کې حافظ صاحب د ځینو سورتونو په پای کې په لمانځه کې دننه له قران پرته ځینې الفاظ په عربي کې وایي د مثال په ډول د سورة مرسلات تراخري آیت قَبَائِحِ خَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ وروسته اَمَّا بِاللَّهِ وایي په دې لومونځ فاسدېږي او کنه؟ جواب: احناف په دې ډول دعاگانې په لمانځه کې ویل منعه کوي خو که په نفلو کې داسې وکړل شي نو لومونځ نه فاسدېږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۸ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۵۰۹ باب صفة الصلاة»

د ختم په ورځ نور آیتونه ویل څنګه دي

سوال: دروژې په میاشت کې حافظ صاحب په ۱۹ رکعتو نوکې قران کریم ختموي او په شلم رکعت کې له آلم څخه تر مفلحون پورې یې ووايي بیا په همدغه رکعت کې دغه آیتونه ان رَحْمَةً اللّٰهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ اَوْ دَعَاؤُهُمْ فِيْهَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلَّمَ اَلْحِ ووايي بیا رکوع ته څي دا جائز دي که بدعت؟ جواب: دا خو په ځینې روایاتو کې راغلي دي چې د قران تر ختمیدو وروسته له آلم څخه تر مفلحون پورې دې وویل شي او فقهاؤ هم ددې اجازه کړې او دایې مستحب بللي دي اوله دې پرته نور آیتونه ویل منقول نه دي ځکه دهغوی پر یسبندل مناسب دي د فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۵ پر حاشیه باندې د درمختار په حواله یې دغه صورت ته مکروه ویلي اولیکلي یې دي چې پر شلم رکعت دې تر سورة فاتحه وروسته د سورة بقره څه برخه تر مفلحون پورې ووايي ځکه چې در رسول الله ﷺ فرمان دی «خَيْرُ النَّاسِ الْحَالُ الْمُرْتَجِلُ اَيِ الْخَاتِمُ الْمُفْتَتِحُ» په خلکو کې تر ټولو غوره هغه دی چې ودریږي بیا مخته روان شي یعنی قران کریم ختم کړي بیا یې شروع کړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۵»

د ختم په ورځ تر مفلحون پورې ویل څنګه دي

سوال: حضرت مولانا عبدالحی صاحب په تراویحو کې تر مفلحون پورې ختمول جائز لیکلي دي یعنې چې کله قران کریم ختم کړي نو په آخري رکعت کې له آلم څخه تر مفلحون پورې یې ووايي او په فتاوی عالمگیری کې هم د ختم ترتیب تر مفلحون پورې لیکل شوې صحیح په دې اړه څه دي اوله یو آیت څخه بل آیت نه او بسترل څنګه دي

ځينو خلکو تر مفلحون پورې ويلو ته مکروه وييلي دي؟ جواب: کوم څه چې مولانا عبدالحی صاحب په دې لړ کې ليکلې دي هم هغه صحيح دي دا حنا فو قهاؤ هم په ختم کې صرف دغه مستحب ليکلې دي چې د سورة بقره پر لومړنيو آيتونو يې ختم کړی ځکه چې دا په حديث ثابت دي له دې پرته له بيلا بيلو ځايونو څخه ويلو ته يې مکروه وييلي دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۰ بحواله شرح منيه کبيرې وردالمحتار ج ۱ ص ۵۱۰ باب صفة الصلاة»

د ختم په ورځ يې بايد څرنگه ووايو

سوال: په تراویحو کې د قرآن د ختم پر موقع له آخريو دوو رکعتونو څخه په لومړي رکعت کې سورة فلق او په دوهم رکعت کې سورة الناس اوله آلم څخه تر مفلحون پورې که فاتحه ووايي آيا دا ثبوت لري؟ جواب: په تراویحو کې د قرآن کریم د ختم پر مهال په نولسم رکعت کې سورة فاتحه او معوذتین «سورة الفلق او سورة الناس» ويل او په شلم رکعت کې سورة فاتحه او د سورة بقره څه برخه «تر مفلحون پورې» ويل مستحب دي دا په حديث هم ثابت دي د رسول الله ﷺ ارشاد دی خير الناس الحال المرتحل ای الخاتم المفتتح، ژباړه: په خلکو کې تر ټولو غوره هغه څوک دی چې ودرېږي بيا مخته روان شي يعنې قرآن کریم ختم کړي بيا يې شروع کړي دا چې ځينې ځايونه رواج دی چې په شلم رکعت کې درې ځله سورة اخلاص، سورة الناس او سورة بقره تر مفلحون پورې او نورې دعاگانې وايي دا په صحيح طريقه ثابت نه دي «فتاوی رحيميه ج ۴ ص ۳۸۴»

د حضرت مولانا مفتي كفايت الله صاحب فتوى

د قران كريم تر ختم وروسته د سورة بقره اولني آيتونه لوستل مسنون دي بيا كه په شلم ركعت كې تر سورة الناس وروسته يې وايي او كه په نولسم ركعت كې تر ناس پورې يې وايي په شلم كې يې له اخر څخه ووايي - خو په شلم ركعت كې تر الحمد لله او معوذتين ويلو وروسته بيا سورة فاتحه او د آلم آيتونه ويل ندي په كار يعني د الحمد لله تكرار هيڅ معنى نه لري» كفايت المفتي ج ۳ ص ۳۴۸،

تر سنتو او نفلو وروسته دعا په انفرادي توگه كه په اجتهاعي سوال: تر سنتو او نفلو وروسته دعا كول په كار ده او كنه؟ كه تر سلام گرزو لو وروسته تلل په كار دي كه كوم شخص تر سنتو او نفلو وروسته دعا ونكړي او همدغسې ولاړ شي نو د ملا متولو وپورې كنه؟ جواب: تر فرضو وروسته په دعا كولو بيليدل په كار دي د سنتو او نفلو وروسته په ټول نيزه ډول دعا كولو لپاره بايد مقتدي پابند نكړل شي تر فرضو وروسته مثلاً يوسړى كورته ځي هلته سنت كول غواړي نو هغه دولې پابند كړل شي لنډه دا چې څوك داسې وكړي هغه د ملا متيا ورنه دى تر سنتو او نفلو وروسته هر سړى چې فارغ شي دعا يې كوي ځي دې يادې تر فرضو وروسته كورته لاړ شي هم هلته دې سنت وكړي په دې كې هيڅ تنگي نه ده په كار «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۱۲»

د قران له ختميدو وروسته دعا

سوال: په جماعت سره د قران د ختميدو پر مهال دعا كول مكروه دي ځكه چې دارنگه دعا كول له رسول الله ﷺ څخه منقول نه دي

ایا د اصحیح ده؟ جواب: صحیح داده چې د قران تر ختم وروسته همیشه د تراویحو برلمانځه وروسته دعا سنت او مستحب ده او په حدیث کې راغلي دي چې دغه وخت د دعا قبلیدو دی ځکه زموږ د اکابر او مشائخو تر تراویح او ختم قران وروسته د دعا معمول دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۷۱ بحواله مشکوٰۃ ص ۸۸»

له حضرت عرباض بن ساریه رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمایل: کوم بنده چې فرض لمونځ وکړي او تر هغه وروسته له زړه دعا وکړي نو د هغه دعا هم قبلېږي همدارنگه کوم څوک چې قران ختم کړي او دعا وکړي نو د هغه دعا هم قبلېږي «معارف الحدیث ج ۵ ص ۱۳۸»

تر تراویح او ترو وروسته دعا کول څنگه دي

سوال: تر تراویحو وروسته دعا کول جائز دي او کنه؟ او ذروژې په میاشت کې ترو ترو وروسته دعا غوښتل ثابت دي او کنه؟ جواب: د تراویحو پر ختمیدو دعا غوښتل صحیح او مستحب دي او د سلفو او خلفو معمول دی بیا ترو ترو وروسته دعا ضروري نه ده یو ځل کفایت کوي یعنی د تراویحو تر ختمیدو وروسته «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۵۳»

له سلام وروسته بيله دعا مقتدي تللاي شي

سوال: مقتدي باید له امام سره په دعا کې برخه واخلي او که دوخت لحاظ وکړي؟ جواب: که مقتدي ته کوم ضرورت دی او کوم ضروري کار ورپېښ دی نو تر سلام سمدستی وروسته تلل هیڅ گناه نه لري ته به بد ویل نه دي په کار او که د دعا ختمیدو انتظار وکړي او دامام

سره په دعا کې شریک شي نو د انسه دي او په کښې زیات ثواب دی
«فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۰۳ بحواله درمختار ج ۱ ص ۴۹۵ باب
صفة الصلاة»

تر لمانځه وروسته دعاسو که وغواړي که په زوره

سوال: د فرض لمانځه تر جماعت وروسته دعاسو که غوښتل کیږي که
په زوره که د سو که والي حکم دی نو په څومره اندازه او که په زوره
غوښتلو حکم دی نو په څومره اندازه په دواړو کې کومه طریقه غوره
ده؟ جواب: سو که دعاکول غوره دي که لمونځ کونکیو ته حرج نه وي
نو که کله ناکله یې په زوره وکړي جائز دي همیشه په زوره دعا غوښتل
عادت جوړول مکروه دي د دعاگانو له روایتونو هم جهر «په زور والی»
ثابت نه دی «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۱۸۳»

امام که په زوره دعاکوي نو د ځان لپاره د الفاظ نه خاصوي
امام دې دعا الفاظ له ځان سره نه خاصوي که هغه په زوره دعاکوي
لکه ای الله ابرما او پر نبی کریم ﷺ رحم وکړه اوز ما پر ملگرو رحم مه
کوه په دې ډول دعاکول خیانت دی په احادیثو کې چې کوم منفردا
الفاظ راغلي دی هغه په دې کښې داخل نه دي ځکه چې په لمانځه
کې له امام څخه کومه گټه رسي په هغه کې مقتدیانو ته هم برخه
ورکول کیږي ځکه چې امام د مقتدیانو نمائنده وي او که سو که
دعاکوي نو امام ته اجازه ده چې د ځان لپاره خاص دعا وکړي (نور و ته
دې د ښیرانه کوي) ځکه چې مقتدیان هم دخپلو ځانو لپاره دعاکوي
په دې ډول به په نفس دعا کې ټول شریک شي «معارف مدینه ج ۲ ص
۱۰۰»

آیاد عادلمانځه جزء ده

سوال: امام دعا سوکه و کړي که په زوره او همدارنگه دعا د عادلمانځه جز ده او کنه؟ جواب: دعاء سوکه غوښتل افضل دي که مقصد دعا تعلیم وي نو په لور او ازهم پروانه لري خو په دغه لور او ازبه دنور و لمونځ کونکیو په لمانځه کې خلل نه وي لمونځ په سلام سره پای ته رسیږي تردې وروسته دعا د عادلمانځه جزء نه ده «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۱۷۳»

په دعا کې چیرې کتل په کار دي

د دعا غوښتلو پروخت د آسمان پر لور کتل د دعا هغه ناخوښه صورت ده چې رسول الله ﷺ ورڅخه منعه کړیده ځکه چې دغه صورت د الله ﷻ د ادب او درناوي او د دعا غوښتونکي لپاره وړنه ده کیدلای شي دغه حرکت بې ادبي او سپکاوی وگرځي او د دعا له قبلیدو څخه بې برخې شي نو ځکه له دې څخه باید ځان وژغورو «حصن حصین ۲۷»

دعا په یقین سره کول په کار ده

له حضرت ابوهریره ؓ څخه روایت دی چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: چې کله له الله ﷻ څخه غواړئ او دعا کوئ نو په دې یقین سره یې غواړئ چې هغه به ضرور قبلوي یوه شی او په یاد ساتی چې الله ﷻ دهغه چادعانه قبلوي چې دهغه زړه د دعا په مهال له الله ﷻ څخه غافل اوبې پروای «معارف الحدیث ج ۵ ص ۱۲۳ بحواله جامع ترمذی و صحیح بخاری و مسلم»

رسول الله ﷺ وفرمایل: زموږ دعا گانې تر هغو قبلیري ترڅو له تلوار څخه کار وانه خستل شي تلوار او بیره داده چې بنده دا ویل پیل

کړې چې مادعا کړې وه خو قبوله هم نه شوه «معارف الحدیث ج ۵ ص ۱۲۵»

ددعا طریقه

حضرت عبداللہ بن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہما درسول اللہ ﷺ فرمان نقلوي چې ده مبارک ﷺ وفرمايل: له الله ﷻ څخه په داسې ډول لاس پورته کولو د دعا غواړئ چې دوړغو و مخ مو مخ طرف ته وي لاسونه چپه مه نیسي او کله چې دعا ختمه کړی نو لاسونه پورته کړئ او پر مخ بې راتیر کړئ درسول اللہ ﷺ طریقه وه چې کله به ده مبارک ﷺ په لاس ته کولو د دعا غوښته نو په پای کې به یې خپل مبارک لاسونه پر خپل مبارک مخ راتیروول «معارف الحدیث ج ۵ ص ۱۳۱»

په دعا کې لاسونه تر کومې اندازې پورته کیږي

یوه کس په دعا کې تر سینې پورته لاسونه نیولي وو حضرت ابن عمر ؓ چې ولید نو بدعت والي فتوی یې ورکړه په دلیل کې یې وفرمايل: چې رسول اللہ ﷺ مې د دعا پر مهال (پرتله کومې ځانگړې موقع) تر سینې لوړ په لاس پورته کولو نه دی لیدلی له دې څخه معلومه شوه کوم کسان چې بې له کومې وجهې لاسونه تر سینې لوړ نیسي دادسنت خلاف دی «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۰۶ بحواله مشکوٰۃ شریف ص ۱۹۶»

له دعا وروسته آمین ویل

له حضرت ابوهریره ؓ څخه روایت دی چې یوه شپه مونږ درسول اللہ ﷺ سره بهرته وو تو مونږ د الله ﷻ دیوه نیک بنده سره تیر شوو چې په ډیروزار یو او عاجزی یې له الله ﷻ څخه دعا غوښتله رسول اللہ ﷺ

دده د دعاد الله ﷻ له حضور څخه د غوښتنې او دده د ژر ادا او رید و لپاره ودرید بیا رسول الله ﷺ مونږ ته وفرمایل: که ده دعا په صحیح ډول ختمه کړه او تپا په یې سمه ورباندې وو هله نو کوم څه چې ده غوښتل دهغه پرېکړه یې ورباندې وکړه له مونږ څخه یوه پوښتنه وکړه چې اې د الله رسوله! د صحیح ختمولو او تپا په ورباندې لگولو څه طریقه ده؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: په پای کې دې په آمین ویلو دعا ختمه کړي نو که چیرې ده داسې وکړل نو بس په الله ﷻ یې فیصله وکړه «معارف الحدیث ج ۵ ص ۱۳۳»

له دعا وروسته پرمخ لاسونه تیرول څنگه دي

سوال: تر دعا ختمولو وروسته لاسونه پرمخ تیروي پرمخ د لاسونو تیرولو څه لامل دی؟ جواب: دعا په پای کې پرمخ لاسونه را تیرول صحیح او ثابت دي او د برکت حاصلولو لپاره دا فعل کول کیږي «فتاوی رشیدیة کامل ص ۲۱۰»

د روژې په میاشت کې مسجد بنائسته کول

سوال: د روژې مبارکې په میاشت کې تر اړتیا زیات څراغونه ډیوي او رڼا وې کیږي او د اکار یو لوی ثواب گنهل کیږي د دې حکم څه دی؟
جواب: د روژې په میاشت کې په تراویحو کې همیشه لمونځ کونکي زیات وي که دهغوی دراحت او هوسایي لپاره دارتیا سره سم په رڼا کې څه زیاتوب وکړل شي نو جائز او مستحب دي هو صرف د مسجد بنائسته کولو لپاره تر حد زیاته رڼا کول نا جائز او کلک منعه دي چې په دې کې له اسراف سره سره د دیوالي (د هندوانو دود او رواج) سره مشابهت دی او د مجوسیانو

(داور عبادت کونکیو) دشعار څرگندونه او تائید لاسمیري او مسجد د تماشې ځای ګرځي د شرعې په خلاف کارونو سره د مسجد ښکلانه زیاتیري بلکه سپکاوی یې راځي د مسجد زینت او ښایست دده په پناک ساتلو، خوشبویه کولو همدارنگه د لمونځ کونکیو په زیاتوب، په ښو جامو اغوستلو، په خوشبویی لگولو، په خشوع او عاجزی سره لمونځ کولو او په ادب سره کیناستلو کې دی «فتاوی رحیمیه ج ۲ ص ۱۲۰»

د قران کریم د ختم په ورځ حافظ ته امیل ورپه غاړه کول سوال: زموږ په مسجد کې چې په کومه شپه تراویح ختمیږي په هغه شپه د حافظ دعزت او درناوي لپاره حافظ ته د گلونو امیل ورپه غاړه کوي دا کار څنګه دی؟ آیا د دې ثبوت په کوم کتاب کې شته؟ زه حافظ یم او سربکال ماتراویح ورکړې او اعتکاف مې هم وکړ زما دا خوښه نه ده آیا زه ورته ووايم چې د امیل په غاړه کولو سره زما اعتکاف فاسدیږي د داسې دروغو په ویلو سره د امیل له په غاړه کولو څخه انکار کولای شم او کنه؟ جواب: د قران د ختم په شپه حافظ ته د گلونو غاړگی ورپه غاړه کول بد رواج او د پریښودلو وړ دی او په دې کېښې اسراف هم دی که د حافظ درناوی او عزت مقصد وي نو هغه ته عربي دستمال یا شال ولې نه ورپه سر کوي؟ تاسو چې امیل په غاړه کول نه غواړئ د دروغو ویلو اجازه نشته بکله صفا دې ورته وویل شي چې زما د رواج خوښ نه دی او دا د شریعت په خلاف دی «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۲۲»

د تراویحو پر ختمیدو شیرني ویشل

سوال: په روژه کې د تراویحو پر ختمیدو شیرني ویشل څنګه دي؟
 آیا شیرني صرف د یو کس له طرفه په کارده؟ او شیرني په مسجد کې
 دننه ویشلای شي؟ جواب: شیرني ویشل ضروري نه دي
 خلکو دا ضروري ګڼلې ده او په ډیره په پابندی سره دا عمل ترسره
 کیږي خلک پر چنده ور کولو مجبوره کیږي په مسجدونو کې
 د ماشومانو غونډه غال مغال او دنورو لاندو را منځته کیدو له امله دغه
 رواج ختمول غوره دي که د تراویحو امام او یا کوم بل څوک د قرآن
 د ختم په خوشحالي کې کله ناکله شیرني وویشي او د مسجد درناوی
 په پام کې ونیول شي چې د مسجد فرش پلټ نشي وچ شي وي
 او د مسجد بې حرمتي لازمه نه شي نو صحیح دي غوره داده چې
 پردروازه وویشل شي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۸۹»

یوولسم باب

دلما خوستن دلما نڅه مسئلې

که چا دلما خوستن لمونځ بې اودسه وکړ

که چا دلما خوستن لمونځ بې اودسه کړی ؤ او تراویح او وتر یې په
 اوداسه وکړل نوله لما خوستن سره د تراویح او وگړزوي او وتر دې نه
 را وگړزوي ځکه چې تراویح د امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ په نزد دلما خوستن تابع
 دی او وتر په خپل وخت کې دلما خوستن تابع نه دي او دلما خوستن
 دلما نڅه پر هغه مخته کول د ترتیب په وجه واجب دي او د هیریدو په
 عذر ترتیب ساقطیږي نو که په هیرولو وتر دلما خوستن تر لمانځه
 مخکې وکړي صحیح کیږي او تراویح که دلما خوستن تر لمانځه

مخکې وکړې نونه صحیح کیږي ځکه چې د تراویحو وخت د لماخستن د لمانځه تر ادا کولو وروسته دی نو کومې یې چې تر لماخستن مخکې وکړې هغه ته اعتبار نشته «ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۸۵»

آیا د لماخستن فرض بې اودسه او وترپه اوداسه کونکې به

سنت راگزوي

سوال: که په هیره یې د لماخستن فرض بې اودسه سنت او وترپې په اوداسه وکړل او په وخت کې دننه ورپه یاد شول نوله فرضوسره باید سنت راوگزوي او وتر دې نه راگزوي دادامام صاحب مذهب دی اود صاحبینو (امام ابویوسف او امام محمد صاحب) په نزد به وتر هم راگزوي د دې وجه څه ده؟ جواب: دامسئله په وخت کې دننه ده دامام ابوحنیفه رحمۃ اللہ علیہ په نزد سنتو در اگزولو او ورونه راگزولو وجه داده چې د لماخستن فرض ونه شول نوله فرضوسره به سنتونه هم راگزوي ځکه چې سنت د فرضو تابع دي او ترڅو نکه مستقل او ځان ته واجب دي او هغه په اوداسه ادا شول ځکه د هغه راگزولو ته اړتیا نشته او صاحبین خو وتر هم سنت بولي ځکه نوله فرضوسره دو تر ودر اگزولو حکم کوي د مسئلې صورت په دې ډول دی چې تر لمانځه وروسته په وخت کې دننه ورپه یاد شي او که چیرې تر وخت تیریدو وروسته ورپه یاد شول نو صرف د لماخستن فرض دې ادا کړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴ بحواله هدایه باب قضاء الفوائت ج ۱ ص ۱۳۹»

بیله اړتیا فتحه ورکول

سوال: امام تردیم رکعت وروسته څلورم رکعت ته ولاړ شو یوه مقتدي په دې فکر چې څلور رکعت پوره شول د امام د کښینولو لپاره سبحان الله وویل خو د امام یقین وځکه هغه د مقتدي فتحې ته توجه ونه کړه او څلورم رکعت یې وکړ لمونځ یې پوره کړی په دې صورت کې د دغه بې ضرورت ته فتحه ورکونکي مقتدي لمونځ صحیح شواو کنه؟ جواب په پوښتل شوي صورت کې سبحان الله ویل امام ته دښودلو په وجه ده اوله کلام الناس څخه نه ده ځکه نو د امام او مقتدي دواړو لمونځونه صحیح شول «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۲»

دلما خستن دلما نڅه تر ادا کولو وروسته د نفلو په نیت په

جماعت کې برخه اخیستل

سوال: که چا دلما خستن لمونځ ادا کړ بیا چې یې کله جماعت ولیده چې شریک شو او س به دی سنت او وتر راگزوي او کنه؟ جواب: سنت او وتر دې نه کوي هغه خومخکې ادا کړي او د نفلو په حکم دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۲۰»

دلما خستن دلما نڅه یو رکعت نیونکی به پاته لمونځ څنگه

پوره کوي

سوال: د در یو رکعتونو تر بشپړیدو وروسته یو سړی په امام پسې په لمناڅه کې شریک شو د اکس به د امام تر سلام وروسته پاته لمونځ څرنگه پوره کوي؟ یعنی په کوم کوم رکعت کې به له سورة فاتحه سره سورة یوځای کوي او په کوم رکعت کې به ناسته کوي؟ جواب: د امام

ترسپلام اړولو وروسته دې ولاړ شي ثنا (سبحانک اللهم الخ) دې ووايي نيادې تراعوذ بالله بسم الله ويلو وروسته سورة فاتحه او سورة ووايي ركوع او سجده دې وكړي ناسته دې وكړي په دوهم ركعت كې دې هم سورة فاتحه او سورة ووايي خوتر دې ركعت وروسته به ناسته نه كوي او په دريم ركعت كې به يوازې سورة فاتحه ووايي او بيا به دعادت سره سم اخري ناسته وكړي لمونځ به پوره كړي «فتاوى رحيميه ج ۴ ص ۳۴۴»

د دريو ركعتو په كولو د سجده سهوه كونكي لمونځ څنگه شو سوال: امام د لماخستن په لمانځه كې پر دريم ركعت سهوا كيناستى په دې فكر چې څلورم ركعت دى خودده سمدستى يقين شو چې درې ركعتو ته وشول ده التحياته پوره كړه سجده سهوه يې وكړه او پر همدغه دريو ركعتونو يې سلام وگرزاوى لمونځ وشواو كنه؟ كه چا خپل لمونځ راوگرزاوى نوبته شول او كنه؟ جواب: ۱. په دې حالت كې لمونځ صحيح نه شو ۲. د لمانځه راگرزول په ټولو ضروري دي چا چې يوازې راوگرزاوى دهغه لمونځ صحيح شو «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۲۱ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۹۳ باب سجود السهو و باب الامامة»

د لماخستن پر دريم ركعت په هيره كيناستل

سوال: امام سهوا د لماخستن پر دريم ركعت كيناستى دمقتدي په الحمد لله ويلو سمدستى ولاړ شو او په ناسته كې د شك په وجه او الحمد لله ويلو په وجه ده څه نه وويلي وروسته يې سجده سهوه ونكړه لمونځ وشواو كنه؟ جواب: كه چيرې ناسته ډيره لږه او تر ډيره

نه کیناستی نو سجده سهوه واجب نه شوه لمونځ صحیح شو «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۱۴»

دلماخستن پر دریم رکعت تر سلام گرزولو وروسته یو رکعت ورسره بل یوځای کول

سوال: امام درې رکعت وکړل سهواً یې سلام وگرزاوی او مخ پر قبله ناست و مقتدیانو یادونه وکړه چې درې رکعت و شول ددې په اوږدو امام الله اکبر ووايي ولاړ شو څلورم رکعت یې وکړ او په پای کې یې سجده سهوه وکړه سلام یې وگرزاوی آیا امام او مقتدیانو لمونځ صحیح شو او کله؟ جواب: که چیرې امام هیڅ نه و ویلي نو دهغه لمونځ وشو او مقتدیانو که چاڅه خبره نه وه کړې دهغوی لمونځ هم وشو او کومو مقتدیانو چې خبرې وکړې دهغوی لمونځ صحیح نه شو. دهغوی دې خپل لمونځ راوگرځوي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۱۰ ددرالمختار ج ۱ ص ۲۹۱ په حواله»

که چیرې امام په هیره پر لومړي یا دریم رکعت کیناستی له شاکوم مقتدی فتحه ورکړه یا په خپله ورپه یاد شول نو امام باید چې دولاړیدو پر مهال تکبیر ووايي «مسائل سجده سهوه ص ۷۱ د کبیري ص ۳۱۳ په حواله»

څوک چې په پنځم رکعت کې شامل شي دهغه لمونځ وشو او کله

سوال: امام پنځم رکعت ته ولاړ شو او شپږ رکعت یې پوره کړل سجده سهوه یې وکړه سلام یې وگرزاوی په پنځم رکعت کې یو سړی ورسره شریک شو نو دهغه لمونځ صحیح شو او کله؟ جواب: امام که چیرې

پر څلورم رکعت د تشهد په اندازه کیناستی بیاسهوا ولاړ شواو د پنځم رکعت سجده یې وکړه نو شپږم رکعت دې بل ورسره یوځای کړي او سجده سهوه دې وکړي دده فرض پوره شول که کوم کس په پنځم یا شپږم رکعت کې ددې امام مقتدی شونو دهغه لمونځ نه صحیح کيږي ځکه چې دامام دغه دوه رکعتونه نقل دي «فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۴۱۱ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۷۰۱ باب سجود السهو»

دلما خستن پنځه رکعته کولو حکم

سوال: دلما خستن په لمانځه کې پر څلورم رکعت دامام داخیال شو چې درې رکعته شوي دي ځکه ولاړ شو ځینې مقتدیان کیناستل امام ته یې د کیناستوا اشاره وکړه خو امام پرې باک ونه کړ بلکه پنځم رکعت یې پوره کړ سجده سهوه یې وکړه اولمونځ یې ختم کړ په دې صورت کې دامام صاحب لمونځ صحیح شواو کله او کوم مقتدیان چې داڅرې ناستې په نیت لومړی کیناستلي وواو د پنځم رکعت په رکوع کې شامل شول دهغوی لمونځ څنګه شوصحی شواو کله؟
جواب: امام صاحب چې کله پر څلورم رکعت نه کیناستی او پنځم رکعت ته ولاړ شو بیایې چې د پنځم رکعت سجده وکړه کیناستی نو داڅرې ناستي پاتیدوله امله دامام لمونځ صحیح نه شو او کله چې دامام لمونځ صحیح نه شونوپه مقتدیانو کې دهیچا لمونځ هم نه شوصحیح نه دمسبق اونه مدرک «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۰۵ بحواله هدایه باب سجود السهو ج ۱ ص ۱۴۲»

امام په هیږه په دوهم رکعت سلام وگرزاوی

سوال: امام پراوله ناسته په هیږه سلام وگرزاوی نو اوس پاتې لمونځ کولای شي او کنه؟ او په دواړه سلامو لمونځ صحیح کیږي او کنه؟
 جواب: په هیږه دواړو لوروتو په سلام گرزولو لمونځ نه فاسد کیږي پاتې رکعتونه دې وکړي په پای کې دې سجده سهوه وکړي لمونځ صحیح کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۱۲ دردمختار ج ۱ ص ۵۷۵ په حواله»

دلماخوستن په لمانځه کې که قرائت سوکه ووايي نوڅه حکم یې دی

سوال: امام صاحب په جهري لمانځه کې سوکه قرائت ووي وروسته په داسې وخت کې ورپه یاد شول چې دالمونځ خو جهري دی چې ده څه قرائت ویلی ؤ بیرته یې له سره قرائت شروع کړ نو آیا دده لمونځ صحیح شواو کنه؟ که چیرته سجده سهوه هم ونه کړي لمونځ یې څه حکم لري؟ جواب: لمونځ و شود راگرزولو اړتیا یې نشته خو که یې در یو آیتونو په اندازه کرار ویلی ؤ نو سجده سهوه لازمه ده او کنه نه ده لازمه او د سجده سهوې دلزوم په صورت کې یې که سجده سهوه ونه کړه دلماڅخه اعاده واجب ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۰۸»

دلماخستن په اخرنیور کعتونو کې په جهر کولو سجده سهوه سوال: که چیرې ملا امام دلماخستن په اخري رکعتونو کې په زوره قرائت ووايي نو سجده سهوه واجب ده او کنه؟ جواب: په دې صورت کې سجده سهوه لازم کیږي لکه چې په شامي کې لیکل شوی چې دلماخستن په اخري دوو رکعتونو کې که څه هم قرائت واجب نه دی

خو که قرائت و وایې نو سو که ویل یې لازم دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۸۹ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۴۹۷ فصل فی القرائت»

دلما خستن په قضاء کې به قرائت څنگه وایې

سوال: دلما خستن لمانځه په قضا راوړلو کې قرائت په زوره ویلای شي او کنه؟ جواب: که په همدغه وختو کې قضا راوړي نو په زوره قرائت ویلای شي او که په ورځ کې قضا راوړي نو نه یې شي ویلای «دا حکم د منفرد لیکل شوی» فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۴۵ بحواله درمختار ج ۱ ص ۴۹۷ فصل فی القرائت»

دلما خستن د لمانځه په اوله ناسته کې سهواً ولاړ شو بیرته

کیناستی

سوال: په درې رکعتیز یا څلور رکعتیز فرض یا واجب لمانځه کې که اوله ناسته سهواً پاته شي ترسیده دریدو وروسته ولاړه کوم چې فرض ده هغه پرېښودل او ناسته کول کوم چې واجب ده لمونځ فاسدوي او کنه؟ جواب: چې اوله ناسته پرېږدي یا جگ دریدو ته نږدې شي بیادالتحیات ویلو لپاره کینی په دې سره فرض پرېښودل او د واجب پر لور تلل نه لازم یږي خود فرضو په اداینه کې ځنډ راځي چې دهغه جبران په سجده سهوه سره کیږي ځکه نوراجح او حق داده چې لمونځ فاسد نه شو سجده سهوه کول غواړي خوداسې کول قصد مناسب نه دي که یې وکړي گنهگلو یږي «فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۱۵۹ بحواله درمختار مع شامی ج ۱ ص ۲۹۷ وفتح القدیر ج ۱ ص ۴۴۵»

دلماخستن یوازې لمونځ کونکی که په جماعت کې شریک شي نو آیا د جماعت څلورر کعت په تراویحو کې حسابیږي سوال: په روژه کې یوه ناروغه سړي دلماخستن لمونځ کورو کړیایې څه توان وموندی مسجد ته راغلی جماعت ولاړؤ دی د تراویحو په نیت دلماخستن په جماعت کې شریک شو نو دغه څلورر کعت په تراویحو کې حسابیږي او کنه؟ ۲ همدارنگه د جماعت لمونځ په قضاء کې حساب کیدلای شي؟ که یې د قضا په نیت برخه په کې واخیسته نو صحیح ده او کنه؟ جواب: صحیح خبره داده چې په تراویحو کې نه حسابیږي ځکه چې د تراویحو درجه که څه هم تر فرضو ټیټه ده خو هغه یو ځانگړی او مستقل سنت مؤکد دي دهغه د ځانگړتیا پاملرنه ضروري ده؟ ۲ په پوښتل شوي صورت کې قضا صحیح نه ده ځکه چې دامام لمونځ دوخت اداء ده او د مقتدي لمونځ قضا ده د دواړو لمونځونه په صفت کې سره یونه دي «فتاوی رحیمیه ج ۳ ص ۸۴ بحواله قاضی خان ج ۱ ص ۱۱۱ و شامی ج ۱ ص ۵۵۲ و درمختار ج ۱ ص ۵۴۲ و نور الايضاح ص ۸۱»

که مقتدي په امام پسې التحیات پوره کړي نو څه حکم دی امام سلام وگرزوی مقتدي ته په کارده چې التحیات پوره کړي سلام وگرزوي که چیرې درود او دعا پاته وي نو دهغه پاتیدل هیڅ پروانه لري دامام سره دې یو ځای سلام وگرزوي او که چیرې امام دریم رکعت ته ولاړ شو نو د چا التحیات چې پاته وي هغه باید التحیات پوره کړي بیا ولاړ شي او که بې له التحیات پوره کولو ولاړ شو هم لمونځ صحیح کیږي «مسائل سجده سهوه ص ۲۹»

مسبوق که په پاتې رکعت کې سهوه شي

سوال: مسبوق يعني له چاڅخه چې څه رکعتونه تير شوي وي که هغه په پاتې رکعتونو کې خطاشي نو سجده سهوه به کوي او کنه؟ جواب: بايد سجده سهوه وکړي «فتاوی د ازالعلوم ج ۴ ص ۳۹۵ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۵۵۷ باب الامامت»

که مسبوق له امام سره سلام وگرزوي

سوال: له چاڅخه چې څه رکعتونه تير شوي وي هغه که سهوا له امام سره سلام وگرزوي نو سجده سهوه لازمېږي او کنه؟ جواب: ترامام که لږ هم وروسته سلام وگرزوي نو پر مسبوق سجده لازمېږي په شامي کې راځي چې له امام سره بالکل برابر او يوځای سلام گرزول مشکل شاذ او نادر دي ځکه په عامه توگه د سجده سهوي د وجود حکم کېږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۹۹ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۵۲۰»

که په هيره له امام مخکې يا بالکل له امام سره سلام وگرزوي نو پر هغه سجده سهوه لازمه نه ده خو چونکه په حقيقي معنی له امام سره برابرېدل مشکل دي ځکه د سجده سهوي د وجود حکم کېږي «پورته بيان شوې حواله»

دوولسم باب

د وترو ثبوت او مسئلې

د وترو فضائل او مسائل

عن خارجه بن حذافة قال خرج علينا رسول الله ﷺ قال ان الله امدكم
بصلاة خير لكم من حمر النعم الوثر جعله الله لكم فيما بين صلاة

العشاء الى ان يطلع الفجر» رواه ترمذي و ابوداؤد» له حضرت خارجه بن حذافه ؓ ڄڻه روايت ڏي ڇي يوه ورڻ رسول الله ﷺ له ڪوره بهر تشریف راوڻ مونڙ ته يي په خطاب ڪي و فرمايل: الله ﷻ يوبل لمونڻ تاسوته اضافه ڪر هغه ستاسولپاره ترسروا و بنا نو هم غوره ڏي (ڪوم ڇي تاسو ڏنياتر ٿيو لو ڳران مال گهڻي) هغه لمونڻ و تردي الله تعالیٰ دغه لمونڻ ستاسولپاره دلماخستن له لمانڻه ڄڻه وروسته دسهار دسپيد و ترراختو مقرر ڪري ده يعني هغه دڏي پراخ وخت په هره برخه ڪي ادا ڪولاي شئي «معارف الحديث ج ۳ ص ۳۲۷ بحواله جامع الترمذي و سنن ابوداؤد»

عن بريدة قال سمعت رسول الله ﷺ يقول الوتر حق فمن لم يوتر فليس منا الوتر حق فمن لم يوتر فليس منا الوتر حق فمن لم يوتر فليس منا الوتر حق» له حضرت بريد اسلمي ؓ ڄڻه روايت ڏي ڇي مالہ رسول الله ﷺ ڄڻه په خپله واوريدل رسول الله ﷺ و فرمايل: و تر لمونڻ حق ڏي ڄوڪ ڇي و تر نه ادا ڪوي له مونڙ ڄڻه نه ڏي و تر حق ڏي ڄوڪ ڇي و تر نه ادا ڪوي هغه له مونڙ ڄڻه نه ڏي و تر حق ڏي ڄوڪ ڇي و تر نه ادا ڪوي هغه له مونڙ ڄڻه نه ڏي «دا خبره رسول الله ﷺ ڏري ڇله تڪرار ڪر» سنن ابوداؤد»

تشریح: ښڪاره ده ڇي دو تروپه اڀه دسختي او وپروني دا آخري الفاظ ڏي له دا ڀول حدیثونو ڄڻه امام ابو حنيفه دافهمولي ڇي و تريوازي سنت نه بلکه واجب ڏي يعني دڏي درجه تر فرضوتيه اوله مؤکد سنتونوزياته ده «معارف الحديث ج ۳ ص ۳۲۸»

وترو و جوب او طریقه

وترواجب اودرې رکعت په یوه سلام سره دي اودوتروپه هر رکعت کې سورة فاتحه اوسورة ويل کيږي دوتروپر دوهم رکعت کښینی او صرف التحیات وواياست اودریم رکعت ته ترولارید ووروسته سبحانک اللهم مه وایاست کله چې په دریم رکعت کې دسورة له ويلو فارغ شوی نو دواړه لاسونه دغوږوپه برابري پورته کړی اوتررکعو مخکې دعاء قنوت (اللهم انالخ) وواياست بیارکوع وکړی لمونځ پوره کړی «نورالایضاح ص ۹۳»

دوترولمونځ دمانبام په څیردرې رکعته دی په دې کښې اوله ناسته وایا جبه څکه نوکه دوتروپه لمانځه کې اوله ناسته پاتې شوه نو سجده سهوه و اجیږي «مسائل سجده سهوه مخ ۷۹ بحواله شامي ج ۱ ص ۲۲۳»

دوترو امامت

سوال: آیا دوترو امام د فرض لمانځه له امامه پرته بل څوک کیدای شي؟
 جواب: دوترو امام د فرض لمانځه له امام پرته بل څوک کیدای شي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۸» داچې مشهوره ده چې کوم شخص فرض لمونځ ورکړی هماغه به وترور کوي که چیرې کوم بل څوک وترور کړي نو جائزه ده داغلطه ده بل څوک وترور کولای شي دا صحیح ده «فتاوی رشیدیة کامل ص ۳۲۸»

که دامام مذهب په رکوع کې دقنوت دعا ویل وي نو مقتدی
به څه کوي

که چیرې وترپه داسې امام پسې کوي چې تر رکوع وروسته په ولاړه
دعا قنوت وایي او د مقتدی دامذهب نه وي نو مقتدی دې په دې کې
دامام متابعت او پیروي وکړي «ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۷۸
که ټول خلک دروژې په میاشت کې تراویح پریرې دي نو وترپه
څنگه کوي

سوال: دروژې په میاشت کې که دلماخستن لمونځ په جماعت سره
وکړي او ټولو خلکو تراویح یومخ پرېښودې نو په دې صورت کې
وترپه جماعت جائز دي او کنه؟ جواب: ددرمختار لومړي ټوک ۴۷۱
ص عبارت څخه معلومېږي چې دخلکو دغه ډله دې وترم
جلا جلا وکړي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۲»

که فرض په جماعت ونشي نو آیا وترپه جماعت کولای شي
سوال: یوه سړي فرض یوازې وکړل او د تراویحو ټول یا زیاتره رکعتونه
یې له امام سره وکړل یا یې یومخ ونکړل په درې سره صورتونو کې
دوتروپه جماعت کې برخه اخستلای شي او کنه؟ جواب: په درې سره
صورتونو کې دوتروپه جماعت کې برخه اخيستلای شي تراویح له
امام سره ټولې یا ځینې نه کولو په صورت هم دوتروپه جماعت کې
شریکېدو جواز په درمختار کې بیان شوی ځکه چې وترخان نه
لمونځ دی نه دلماخستن دلماڅخه تابع دی او نه د تراویحو «فتاوی
دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۵»

که امام صرف فرض ورکړي او حافظ تراویح او وتر سوال: ملا امام که دلما خستن فرض او وتر ورکړي یا صرف فرض ورکړي او حافظ صاحب تراویح او وتر ورکړي نو څه حکم دی؟ جواب: دا پروانه لري حضرت عمر رضی الله عنه به فرض لمونځ او وتر ورکول او حضرت ابی بن کعب رضی الله عنه به تراویح ورکولې همدارنگه که امام صرف فرض ورکړي او حافظ صاحب تراویح او وتر ورکړي نو دا هم څه پروانه لري «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۴ دعا لگیری ج ۱ ص ۷۴ په حواله»

له روژې وروسته وتر په جماعت څنګه دي

سوال: دروژې مبارکې له میاشتې پرته که وتر په جماعت وشي نو تحریمی مکروه دي او که تنزیهی په دې کسبې د تداعی او ناتداعی (بلنې او نابالنې) توپیر شته او کنه؟ جواب: اتفاقاً که کله داسې وشي نو تنزیهی مکروه دي او که همیشه توب او پابندی پرې وشي نو تحریمی مکروه دي که په تداعی سره وي او که بیله تداعی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۳ بحواله رد المحتار ج ۱ ص ۲۲۳ باب الوتر والنوافل» دروژې له میاشتې پرته که اتفاقاً په سړي پسې یو یادوه کسان ودریږي نو کراهت نشته خو که سم دخلکو په رابللو جماعت وکړي یا اتفاقاً تر دوو زیات مقتدیان شول نزه کروه دي «اشرف الاضاح شرح نور الايضاح ص ۱۴۷»

په روژه کې وتر په جماعت افضل دي

دروژې مبارکې په میاشت کې وتر په جماعت کول افضل دي پر دې د ټولو مسلمانانو اجماع ده اوله هغه پرته په جماعت افضل نه دي ځکه چې هغه یو ډول نفل دي اوله تراویحو پرته د نفلو جماعت نشته

بلکه مکروه دي ځکه نو احتیاط په جماعت نه کولو کې دی خو که چیرې دیوه یادوو کسانو په نفلو کې جماعت وي نو هیڅ پروانه لري «اشرف الايضاح شرح نور الايضاح ص ۱۴۷»

تهجد کونکي له فرضوسره و ترکولای شي کنه

سوال: کوم خلک چې تهجد کونکي دي هغوی د تهجد پروخت و ترادا کوي که و تر مخکې دلما خستن له لمانځه سره و کړي نو داڅه پروالري او کنه؟ زیاتره خلک وايي چې تر و تر وروسته تر سهاره پورې هیڅ یو لمونځ نه کيږي؟ جواب: په دې کسبې هیڅ حرج نشته کوم خلک چې تهجد کونکي دي هغوی دې هم و تر دلما خستن له لمانځه وروسته و کړي بلکه زیات احتیاط په دې کسبې دی بیا که چیرې راپورته شي نو د تهجد لمونځ دې و کړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۷ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۳۴۲ کتاب الصلاة»

دا خبره غلطه ده چې تر و تر وروسته بیانفلونه نه کوي په روژه کې دې و تر په جماعت سره و شي ځکه چې د جماعت فضیلت زیات مهم شان لرونکی دی دوخت له فضیلت څخه «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۵» که څه تراویح پاتې شوې نولو مړې به تراویح پوره کوي او که

وتر

سوال: د تراویجو تر څلور ورو کعتونو کې دو وروسته یوسړی راغلی فرض یې و کړل له امام سره په تراویجو کې شریک شو کله چې دامام تراویح پوره شي نو دغه سړی به له امام سره و ترکوي او که به خپل پاتې تراویح پوره کوی؟ جواب: په عالمگیری کې راغلي چې دغه

شخص دې دو تروپه جماعت کې برخه واخلي وروسته دې خپلې تراویح پوره کړي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۹۷»

د وترو له کولو وروسته معلومه شوه چې

د تراویحو د دوو رکعتونو راگرزول واجب دي

سوال: په روژه کې تر شلور رکعتونو تراویحو او وترو کولو وروسته معلومه شوه چې دوه رکعتونه د غلطی له امله راگرزول واجب دي هغه دوه رکعتونه راوگرزول شول په دې فکر چې وتر تر شلور رکعتونو تراویحو وروسته ادا کيږي لهدا نود وترو لمونځ صحیح او معتبر نه شو ځکه یې نو بیادو هم ځل و ترپه جماعت سره ادا کړل نود المونځ صحیح شواو کنه؟ جواب: مخکې کړي و تر یې صحیح او معتبر و در اکرزولو اړتیا یې نه وه چې راویې گرزول نودا صحیح ونه شول نورالایضاح څخه معلومیږي چې وتر تر تراویحو مخکې کول هم صحیح دي او وروسته کول هم صحیح دي ځکه نود تراویحو له شلور رکعتونو مخکې کړي وتر معتبر او صحیح دي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۱۵۷»

د وترو نیت

سوال: دو تروپه نیت کې واجب الیل یعنی د شپې واجب ویل څنگه دتي؟ جواب: دو تروپه نیت کې دا ویل په کار دي چې نیت کوم زه دو ترو د لمانځه او که چیرې واجب الیل هم ویل شي نو هیڅ پروانه لري «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۰ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۳۸۹ باب شروط الصلاة» د حنفي لپاره دو تروپه نیت کې د واجب لفظ ویل

مناسب دي خو ضروري نه دي البته دا تعین ضروري دی چې دا وتردي
«حاشیه امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۷»

وتروته باید واجب وویل شي او کله

سوال: د وتروداد اکولو پر مهال وتروته واجب وویل په کار دي او کله
ځینې مولیان منعه کوي یعنی وايي چې واجب وویل نه دي په کار؟
جواب: وتروته واجب وویل په کار دي وترد امام اعظم په نزد واجب دي
لهذا د وتروداد اینې پر مهال دو واجب لفظ وویل هیڅ پروانه لري او کله نه
ووویل شي نو هم وتراد کيږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۳ بحواله
ردالمحتار ج ۱ ص ۳۸۸ باب شروط الصلاة»

د سنتوپه نیت و ترکول

سوال: تر تراویحو وروسته چې کله وتروته ولاړ شو نویوه سړي په هیره
د سنتونیت وکړی و تریې ادا کړل خود قنوت د دعا ویلو پړوخت دده
ورته خیال شو په دې صورت کې وتر صحیح شول او کله؟ جواب: دده
وتر صحیح شول «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۲ بحواله ردالمحتار ج
۱ ص ۳۸۷، ۳۸۸ باب شروط الصلاة»

د تراویحو په گنلو په وترو کې اقتدا کول

سوال: دامام تر و ترو پیل کولو وروسته یوه سړي د تراویحو په
گنلو ورپسې اقتدا وکړه اوس دده وتر صحیح کيږي او کله؟ جواب: په
مسئله صورت کې دې دامام له سلام اړولو وروسته څلورم رکعت
ورسره یوځای کړي لمونځ دې پوره کړي دغه څلور رکعتونه به نفل
شي او تر به دده په ذمه باقي وي هغه ادا کول غواړي «فتاوی رحیمیه
ج ۱ ص ۳۵۳»

په وټر کونکي پسې تراویح کونکي

سوال: حافظ صاحب په غلطی سره له ۱۷ رکعتونو وروسته دو ترو نیت وټاری مقتدیان د تراویحو په نیت ورسره شریک ؤ له سلام وروسته مقتدیانو وویل: چې حافظ صاحب څلور رکعت هیر شول هغه پاتې څلور رکعت تراویح ورکړې پوښتنه داده چې وټر صحیح شول او کنه؟ حافظ صاحب وایي چې وټراحتیاطا راورگرزوي په دې صورت کې دمخکنیو وټرو اعتبار نه ؤ دوهم ځل حافظ صاحب وټر ورکړل؟ جواب په پوښتل شوي صورت کې حافظ دو ترو مخکنی لمونځ معتبر دی مگر د مقتدیانو نه لومړنی دو ترو لمونځ معتبر دی او نه دوهم ځکه چې لومړی ځل دو ترو د لمانځه نیت نه ؤ او په دوهم ځل که څه هم دو ترو نیت ؤ خو په داسې چاپسې یې اقتدا کړې وه چې هغه وټر کړي وو ځکه د اهم معتبر نه دي «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۴۶»

په وټرو کې له رکوع مخکې د لاسونو پورته کولو او دعا قنوت

ثبوت

سوال: دلته یو څه کسان غیر مقلد دي هغوی دو ترو رکعتونه خودرې کوی اما قنوت تر رکوع وروسته وایي په دوی کې یو دلبر علم څښتن دی هغه وایي که په حدیث د اثابت شي چې رسول الله ﷺ له رکوع مخکې لاسونه پورته کول بیا یې قنوت ویله نومونځ یې منلو ته چمتو یو خو په حدیث د اثابت نه دي تاسو د دې د ثبوت په اړه یو حدیث راته ولیکئ؟

جواب: اخرج ابو نعیم فی الحلیة عن عطاء بن مسلم حد ثنا علاء بن المسیب عن حبیب بن ابی ثابت عن ابن عباس قال او تر النبی ﷺ بثلاث ننت فیها قبل الركوع ۲ عن ابن عمران النبی ﷺ کان یوتر بثلاث رکعات

ويجعل القنوت قبل الركوع ۳ و قدروی عن ابن عمر كان اذا فرغ من
 القراءة كبر وفي الذخيرة رفع يديه حذاء اذنيه وهو مروى عن ابن
 مسعود وابن عمرو ابن عباس وابى عبيدة واسحق وقد تقدم «كبرى
 شرح منيه» له دغورواياتو خخه خرگند شوه چې وتردري ركعتيه دي
 اودعاء قنوت تر ركوع مخکې ده اوله حضرت عبد الله بن
 مسعود، عبد الله بن عمر، عبد الله بن عباس ؓ او نورو خخه د قنوت
 د تكبير پروخت لاسونه پورته كول ثابت شول او بنسكاره ده چې
 دغو سترو اصحابو ؓ له ركوع خخه مخکې په قنوت اوله تكبير سره
 د لاسو پورته كولو په حال كې رسول الله ﷺ ليدلى ځكه نو د دليل كافي
 دى او كه لا مذهبيان دانه مني نو هغوى ته ووايه چې كوم مذهب
 د عبد الله بن مسعود، عبد الله بن عمر، او عبد الله بن عباس ؓ
 او نورو اصحابوؤهم هغه زمونږ مذهب دى په كوم دليل چې
 دغو حضراتو د قنوت د تكبير وويلو پر مهال لاسونه پورته كول هم هغه
 زمونږ دليل دى «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۷ باب مسائل نمازوتر
 كبرى شرح منيه غنية المستملى باب الوتر ص ۳۹۲»

په اللهم انا كې د ملحق حاء ته زورور كړو كه زير

سوال: په دعا قنوت كې چې كوم د ملحق لفظ دى دهغه پر حاء زور دى
 كه زير؟ جواب: په دعا قنوت كې د ملحق پر حاء زور او زير دواړه ويل
 شوي دي او دواړه جائز هم دي كه څه هم مشهور زير دى او زير غوره هم
 دى «فتاوى دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۳، ۱۷۳ بحواله رد المحتار ج ۱ ص
 ۲۲۴ باب الوتر والنوافل»

له سورة فاتحې وروسته دعا قنوت وويل

که یو چاد و تروپه دریم رکعت کې له سورة فاتحه ویلو وروسته دعا قنوت و ویله سورة ورسره یوځای کول یې هیر شول بیار کوع ته په رسیدو ورپه یاد شونو ولاړ شو سورة یې ووايي بیایې دعا قنوت و ویله بیادو هم ځل رکوع ته ولاړی نو په پای کې دې سجده سهوه وکړي که یې تر الحمد لله وروسته قنوت و ویله رکوع یې وکړه او سورة یې پرېښود په رکوع کې ورپه یاد شونو سردې راپورته کړي سورة دې ووايي او قنوت او رکوع دې راوگرزوي او سجده سهوه دې وکړي او که چیرې یې الحمد لله پرېښې وه نو الحمد لله سره دې سورة او قنوت هم راوگرزوي او رکوع دې هم دوهم ځل وکړي او که دوهم ځل رکوع ونکړي بیا هم روادې «ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۷۲»

دو تروپه دریم رکعت کې یې تکبیر و ویل هیر شو

که کوم شخص دو تروپه دریم رکعت کې د تکبیر ویلو پرځای رکوع ته لاړی بیا ورپه یاد شونو بیرته راپورته شو او الله اکبر یې ووايه دعا قنوت یې و ویله نو وروسته دې دوهم ځل رکوع نه کوي او لمونځ دې پوره کړي او که چیرې د دعا قنوت لپاره نه راوگرزي بیا هم لمونځ صحیح دی په دواړو صورتونو کې سجده سهوه کول واجب دي «مسائل سجده سهوه ص ۷۲ بحواله درمختار بر حاشیه شامی ج ۱ ص ۲۲۷»

دعا قنوت په حدیث ثابت ده او کله

سوال: یو کس وایي چې دعا قنوت په حدیث ثابت نه ده رسول الله ﷺ په وترو کې دعا قنوت نه ده ویلې دا قول صحیح دی که غلط؟ جواب:

ددې سرې وینا غلط ده مروجہ دعا قنوت د ترمذی په حدیث ثابت ده او په و ترو کې دعا قنوت ویل په احادیثو کې راغلي ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۷۲»

سره له دې چې دعا قنوت یې په یادوي بله دعا ویل سوال: که چیرته یې دعا قنوت په یادوي نو آیا بله دعا مثلاً لکه ربنا الخ ویلای شي او کنه؟ جواب: که یې دعا قنوت په یادوي نور بناتنا او نور نشي ویلای خاص دعا قنوت ویل په کار ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۷۲ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۴ باب الوترو النوافل»

که دچا دعا قنوت په یادنه وي نوبه څه وایي

سوال: دکوم چا چې دعا قنوت یادنه وي دهغه لپاره دقنوت پرځای سورة اخلاص ویل جائز دي او کنه؟ اولمونځ صحیح کیږي او کنه؟ جواب: په شامی کې راغلي دي چې دچا دعا قنوت زده نه وي هغه دې ربنا اتنا فی الدنيا حسنة الخ وایي او فقه ابواللیث فرمایي چې اللهم اغفر لي دې درې ځله و وایي ځینو علماؤ فرمایلي چې یارب دې درې ځله و وایي او څرنګه چې دا ځای د دعای څکه سورة اخلاص دې پرځای نه درېږي خولمونځ صحیح کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۷۴ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲۴ باب الوترو النوافل»

که له رکوع مخکې یې دعا قنوت وویل نو رکوع به نه

راګرزوي

امام ته په رکوع کې وریاد شول چې قنوت مې نه ده ویلې نو باید قیامه ونکړي او که ودریدی او قنوت یې وواپونو درکوع راګرزول نه دي په

کار او که ده رکوع هم را و گرزوله او مقتدیانو په مخکنی رکوع کې دده پیروي نه وه کړې په دوهمه رکوع کې یې متابعت وکړایې په لومړي رکوع کې اتباع کړي وه او په دوهمه کې یې ونکړه نو د هغوی لمونځ نه فاسد یږي «ترجمه فتاوی عالمگیری ج ۱ ص ۱۷۷»

بیله تکبیر ویلو د قنوت لوستلو څه حکم دی

سوال: ملا امام دو تروپه دریم رکعت کې بیله الله اکبر ویلو او بیله لاس پورته کولو د عاقنوت ویل پیل کړل یوه مقتدی په الله اکبر ویلو فتحه ورکړه ځکه نوده الله اکبر ووايو او لاسونه یې پورته کړل بیا یې قنوت وویل او دلمانځه په پای کې یې سجده سهوه وکړه نو په لمانځه کې کوم تاوان پېښ شو او کله؟ جواب: لمونځ صحیح شو لکه چې په قرائت کې بیله اړتیا په فتحه ورکولو لمونځ صحیح کیږي که څه هم ملا امام فتحه واخلې او څرنگه چې سجده سهوه واجبونکې کوم کار وجودونه موند ځکه سجده سهوه نه واجبېږي «امداد الفتاوی ج ۱ ص ۴۵۱» قنوت ته راپورته کیدل نه دي په کار په سجده سهوه سره جبران کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۱»

که په اول یادوهم رکعت کې قنوت ووايي

که یې په هیره په لومړي یادوهم رکعت کې دعا قنوت وویل نو دې ته هیڅ اعتبار نشته په دریم رکعت کې بیا ویل په کار ده او سجده سهوه به هم کوي همدارنگه که چاته شک شو چې دادوهم رکعت دی که دریم نوهغه ته په کار دي چې همدغه رکعت کې دعا قنوت ووايي او دالتحیات لپاره کښیني بیا تر دې وروسته دوه رکعت وکړي په هغه کې دې دوهم ځل دعا قنوت ووايي «بهشتي زیور حصه دوهم ص ۲۸۰»

بحواله طحطاوي ص ۱۲۲ و مسائل سجده سهوه ص ۵۹ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۲۸

دامام دو تر واوله ناسته هیره شوه

سوال: امام دو تر و پر دو هم رکعت کې دناستې پر خای دریم رکعت ته ولاړ شو دمقتدیانوپه فتحه ورکولو بیرته کینستی اوس یې په پناي کې سجده سهوه وکړه نو آیا وتر صحیح شول او کنه؟ جواب: دامام دو تر واوله ناسته هیره شوه نو اوس باید نه وای کیناستلی صرف په سجده سهوه وتر صحیح کیدل چې تر دریدو وروسته کیناستی دایې غلطی وکړه خولمونځ فاسد نه شو اوس چې یې سجده سهوه وکړه نولمونځ صحیح دی در اگرزولو ضرورت نشته «فتاوی رحیمیه ج ۱ ص ۳۴۲»

دواجبواوسنتوپه اوله ناسته کې درود ویل

سوال: دواجبواوسنتولمونځونوپه اوله ناسته کې ترالتحیات وروسته درود شریف اونور ویل سجده سهوه واجبوي او کنه؟ او همدارنگه که دواجبواوسنتواوله ناسته هیره شي ولاړ شي نو ددریم رکعت له سجده کې کولومخکې کښیني او کنه؟ جواب: دواجب لمانځه مثلاً و تر و هم هغه حکم دی کوم چې د فرض لمانځه دی نو دواجبوپه اوله ناسته کې که ترالتحیات وروسته درود اونور ویل شي نو سجده سهوه لازمېږي اودمؤکد سنتوپه اړه دوه قوله دي خوزیات احتیاط دسجده سهوي دوجوب دی اوداولې ناستې دپربینودو هم هغه حکمونه دي کوم چې د فرضو دني څرنگه چې داولې ناستې په پربینودلو کې دا حکم دی چې که ناستي ته زیات نېږدې د

نو کښیني دي او که ولاړه ته زیات نږدې و نونه دې کښیني او په پای کې دې سجده سهوه وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۴۹ بحواله ردالمحتار باب صفة الصلاة ج ۱ ص ۴۷۷ و ۲۹۷ باب سجود السهوه که امام بیله قنوت ویلور کوع ته لاړی په مقتدیانو کې

ځینور کوع وکړه ځینو ونه کړه نو څه حکم دی

سوال: امام دو تروپه دریم رکعت کې بیله قنوت ویلور کوع وکړه مقتدیانو فتحه ورکړه بیا هم امام په رکوع کې و او د شک له امله رکوع هیره و ځنډیده وروسته امام سجده سهوه وکړه ځینو مقتدیانو نه رکوع وکړه او نه یې دعا قنوت وویل او ځینور کوع وکړه نو په دې صورت کې د چالمونخ صحیح شو او که د ټولو لمونخ فاسد شو نو د دې څه حکم دی؟ جواب: په دې صورت کې دامام لمونخ صحیح شو او چا چې له امام سره یاد امام له رکوع کولو وروستمر کوع وکړه دهغوئ لمونخ وشو دراگر زولو ضرورت نشته خو کومو مقتدیانو چې یومخ رکوع ونکړه دهغوئ لمونخ د فرض پاتیدو له امله صحیح نه شو راگرزول یې ضروري دي د قنوت لپاره له رکوع څخه و قیام ته دراتلواړ تیا نشته په هیره د دعا قنوت په پاتیدو په سجده سهوه سره جیره کسېږي او په هیره د دعا قنوت پاتیدو څلور صورتونه دي ۱ په رکوع کې یې دعا قنوت ووايو ۲ یایي رکوع پریښوده ولاړ شو او دعا قنوت یې وویل دوهم ځل یې رکوع وکړه ۳ یایي دوهم ځل رکوع ونکړه ۴ دعا قنوت یې نه په رکوع کې وویل نه یې له رکوع وروسته په ولاړه کې په دې څلور صورتونو کې که یې سجده سهوه

و کړه نولمونځ صحیح کيږي «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۷ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۷۱ درمختار مع شامی ج ۱ ص ۲۲۷»

که امام دعا قنوت پرېږدي رکوع ته لاړ شي نو مقتدي به څه کوي .

که چیرې امام دعا قنوت پرېښودی رکوع ته لاړی نو مقتديانوته په کارده چې که دوی دعا قنوت ووايي له امام سره په رکوع کې شریکیدای شي نو باید دعا قنوت ووايي په رکوع کې ورسره شریک شي او که چیرې د دعا قنوت په ویلوله امام سره په رکوع کې نشي شریکیدای نو هغه دې هم قنوت پرېږدي رکوع ته دې لاړ شي او که امام رکوع وکړه دعا قنوت وریاده شوه او ده په ولاړه دعا قنوت وویل نو اوس ده ته دوهم ځل درکوع کولو اړتیا نشته او که یې دوهم ځل رکوع وکړه او یوسری راغلی په دغه رکوع کې ورسره شریک شو نو هغه د دغه رکعت موندونکی نه بلل کیږي او په پورتنیو بیان شویو هر صورت کې سجد سهوه کول واجب دي «مسائل سجده سهوه ص ۸۱»

که مقتديانولادعا قنوت ختمه کړې نه وي امام رکوع ته

ولاړ شي

سوال: د وترو په جماعت کې امام دعا قنوت ختمه کړه رکوع ته لاړی خو مقتديانولانه وه ختمه کړې نو آیا دوی به د امام د اتباع په غرض بیله قنوته رکوع ته ځي؟ جواب: که لږ پاتې ده چې دهغه په پوره کولو له امام سره په رکوع کې شریکیدلای شي نو پوره یې دې کړي رکوع دې وکړي کله پرې یې ډږدي که یې د قنوت څه برخه ویلې ده

اوڅه پاتې وه نو په دې صورت کې به اوس دامام اتباع کوي ځکه چې د قنوت مقصد دعاده او دعاليروي که ډیره دواړو ته شامله ده دامام اتباع واجب ده او دواجب تر پریښودلو مستحب پریښودل غوره دي ځکه مستحب دې پرېږدي او دامام اتباع دې وکړي همدارنگه که لاتراوسه یې دعاقنوت پیل کړي هم نه وه چې امام رکوع ته لاړی نو که مقتدي ته درکوع تیریدو ویره وه نو قنوت دې پرېږدي دامام په اتباع کولو دې رکوع وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۴ بحواله عالمگیری ج ۱ ص ۱۰۴ اشرف لایضاح شرح نورالایضاح ص ۱۱۰»

که دو تروپه دوهم یا دریم رکعت کې شریک شي نو قنوت به

کله وایي

سوال: په روژه کې دو ترو د جماعت په دریم رکعت کې شامل شو پاتې دوور کعتونو کې به دعاقنوت ویل کیږي او کنه؟ جواب: په روژه کې دو ترو په جماعت کې که څوک په دریم رکعت کې شریک شونو که یې دریم رکعت پوره و نیولی نو دامام سره دې دعاقنوت و وایي وروسته ویلونه ضرورت نشته همدارنگه که د دریم رکعت په رکوع کې ور شریک شو بیا وروسته ویلونه اړتیا نشته «ترجمه عالمگیری ج ۱ ص ۱۷۸» له امام سره یې دریم رکعت و نیوی نو اوس په دریم رکعت کې دامام په اتباع کولو دې دعاقنوت ولولي څو که دی په دریم رکعت کې دی او کله چې دی خپل پاتې شوي رکعتونه راگزوي نو دعاقنوت دې نه وایي پر دې اجماع ده «اشرف الایضاح شرح نورالایضاح ص ۱۵۱»

نیم سورت لوستل نیم پرېښودل څنگه دي

سوال: دوتروپه لومړي رکعت کې اذازلزلت سورة ولولي په دوهم کې نیم والعدایات اوپه دریم کې نیم القارعة ووايي نو آیا په دې صورت کې لمانځه ته څه زیان رسیږي اوکنه؟ جواب: داسې کول ښه نه دي پوره پوره (کوچنی) سورة په هر رکعت کې ویل افضل اوغوره دي خو په هر سورة لمونځ په دې سورة هم وشو «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۷۱ بحواله ردالمحتار فصل فی القرائت ج ۱ ص ۵۰۵»

په وترو کې دکوم سورة ویل سنت دي؟

سوال: دوتروپه رکعتونو کې کوم کوم سورتونه ویل سنت دي؟ جواب: دوتروپه لومړي رکعت کې سورة اعلى سبح اسم ربك الاعلى په دوهم رکعت کې کافرون اوپه دریم کې سورة اخلاص ویل مسنون او مستحب دي له رسول الله ﷺ څخه همدارنگه ویل ثابت دي خوده مبارک ﷺ پردي همیشتبوب نه دی کړی ځکه نو همیشتبوب کول زیاتوب دی دوتروپه درې سره رکعتونو کې نور سورتونه ویل هم مسنون دي لکه په لومړي رکعت کې اذازلزلت الارض په دوهم رکعت کې انا اعطینک الکوثر اوپه دریم کې قل هو الله ، اودترمذی له روایته دا هم معلومیږي چې په لومړي رکعت کې الهکم التکائر یا انازلناه یا اذازلزلت الارض په دوهم رکعت کې والعصر یا اذا جاء یا انا اعطینک په دریم کې قل یا ایها کافرون یا تبت یدایا قل هو الله «فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۳۹۷ بحواله شامی ج ۱ ص ۵۰۸ و ۲۲۳»

سورتونه معلومول

حضرت شاه ولی الله رحمۃ اللہ علیہ په خپل کتاب حجة الله البالغة کې لیکي: چې رسول الله ﷺ په ځینو لمونځونو کې د ځینو مصلحتونو او غټو په خاطر د ځینې ځانگړو سورتونو ویل خوښ کړي خو په قطعي توگه نه هغه تعیین کړي او نه یې نور وته تاکید فرمایلی چې داسې دې کوي نو په دې اړه که څوک دهغه ﷺ اتباع کوي (په هغه لمونځونو کې هم هغه سورتونه زیاتره ووايي) نوښه دي او که څوک داسې نه کوي پر هغه چاهم هیڅ ملامتیا او حرج نشته رسول الله ﷺ له جمعې او اختر و نو پرته په نورو ټولو لمونځونو کې د سورتونو تعیین نه دی کړی په فرضي لمونځونو کې له کوچنیو او غټو سورتونو څخه کوم داسې سورت نشته چې ده مبارک ﷺ به نه وي ویلی او د نفلو په یوه رکعت کې دوه سورتونه هم رسول الله ﷺ ویل خو په فرضي لمونځونو کې نه، در رسول الله ﷺ لومړی رکعت به تر دوهم اوږدوو «معارف الحدیث ج ۳ ص ۲۲۱»

تر و ترو وروسته د سبحان الملك القدوس دنه ویونکي څه

حکم دی

سوال: یوکس له و ترو وروسته په لور او از سبحان الملك القدوس درې ځله نه وایي آیا د سنت پیروي کونکی بلل کیږي او کنه؟
 جواب: له و ترو وروسته په لور او از درې ځله سبحان الملك القدوس ویل مستحب دي او په ځینې روایاتو کې دریم ځل په زوره ویل راغلي نوله دې څخه دریم ځل سبحان الملك القدوس په زوره ویل ثابتیږي په هر حال داسې کول مستحب او غوره دي او پر نه ویونکي طعن

او ملامتي ویل نه دي په کار ځکه مستحب کار که څوک ونکړي نو هیڅ ملامتیا ورباندې نشته خود سنت د اتباع غوښتنه داده چې لکه څنگه چې رسول الله کړي دي هغسې یې دي وکړي یعنی که درې سره واره وي یا یو ځل په اخري کې وي سبحان الملك القدوس دي په لور او ازو وایي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۲۴ بحواله مشکوة باب الوتر ص ۱۱۲»

سبحان الملك القدوس څه وخت ووايي

سوال: د وترو له سلام وروسته چې کوم سبحان الملك القدوس درې ځله راغلي دي دا چې سجده وکړي ویل کیږي او که په ناسته کې ویل کیږي او دا حنا فو په نزد جائز دي او کنه؟ جواب: د وترو سلام چې وگرزوي نو دې کښیني ویسې دوا یې او دا حنا فو په نزد هم جائز او مستحب دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۱۵۷ بحواله مشکوة باب الوتر فصل ثاني ص ۱۱۲»

د یار لسم باب

سنتونه او نفلونه څه شی دي

له وترو وروسته د نفلو ثبوت او طریقې

په شپه او ورځ کې پنځه لمونځونه خو قرض دي او هغوی گواکه دا سلام مهم رکن او دایمان جزء دي له هغوی پرته د هغوی مخ او شاته او په نورو وختونو کې هم د څه رکعتونو کولو تاکید هڅونه او تعلیم رسول الله ﷺ کړی دی بیا له هغوی څخه د کومو په اړه چې رسول الله ﷺ د تاکید الفاظ کارولي دي یا دنورو هڅولو سره سره ده مبارک ﷺ په ذیرا اهتمام سره عمل هم پرې کړی هغوی ته په عام عرف کې سنت ویل

کیري اوله دغونه ماسیواته نفلونه چې اصلي معنی یې «زوائد» دي او په احادیثو کې له فرضي لمونځونو پرته نور وټول وټه نوافل ویل شوي دي بیا چې د کومو سنتونو یا نفلونو تر فرضو کولو مخکې تعلیم شوی په ښکاره دهغوی ځانگړی حکمت او مصلحت دادی چې فرض لمونځ کوم چې د الله ستر دربار ته په ځانگړي توگه حاضري وروړل دي په همدې وجه هغه په ټولنیزه ډول په مسجد کې ادا کیري، په دې له مشغولیدو مخکې لومړی په انفرادي توگه په دوه یا څلور رکعتو کولو زړه له هغه دربار سره آشنا کړل شي اوله ملائکوسره یو نږدیکت او مناسبت پیداکړل شي او د کومو سنتونو او نفلونو چې تر فرضو وروسته کولو تعلیم ورکول شوی دهغوی حکمت او گټه په ظاهره دامعلومیري چې په فرضي لمونځ کې چې کومه نیگرتیا راغلې وي دهغه جیره به په وروستیو سنتونو او نفلونو شي ددې تائید حضرت ابوهریره رضی الله عنه له حدیث څخه کیري هغه فرمایي ماله رسول الله څخه واوریدل چې د قیامت په ورځ به د بنده له اعمالو څخه تر ټولو مخکې د لمانځه حساب کیري او دهغه د لمانځه لټه به کیري که چیرې هغه سم وختی نو بنده به کامیاب او بریالی شي او که چیرې هغه سم ونه وختی نو بنده به نامرادی بیا که دده په فرضو کې کومه نیمگرتیا وه نو الله تعالی عز وجله به وفرمایي چې وگورئ آیا زما د بنده د اعمالو په ذخیره کې له فرضو پرته څه نکیانې (سنتونه یا نفلونه) شته ترڅو په هغوی دده د فرضو کمښت او نیمگرتیا پوره شي بیا به د لمانځه د نورو اعمالو حساب هم دارنگه کیري

د سنتوانفلو د گټې او ارزښت لپاره يوازې همدغه حديث كافي دى
 «معارف الحديث ج ۳ ص ۳۷۴ بحواله جامع ترمذي ونسائي»

له وترو وروسته دنفلو ثبوت

عن ام سلمة رضي الله عنها ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يصلي بعد الوتر ركعتين. زياره: له
 حضرت ام سلمه رضي الله عنها څخه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به له
 وترو وروسته دوه ركعته نور كول.

ددې حديث روايت ابن ماجه هم كړى په هغه كې د ازياتوب هم شتون
 لري چې ده مبارك صلى الله عليه وسلم به ترو ترو وروسته دوه ركعته لندلند كول له دې
 پرته له بي بي عائشه رضي الله عنها او ابو امامه رضى الله عنهما څخه هم روايت
 دى د همدغو احاديثو په اساس ځينې علماء له وترو وروسته په ناسته
 دوه ركعته كول افضل بولي خو نور بناغلي فرمايي چې په دې اړه
 د عامو امتيانو قياس پر رسول الله صلى الله عليه وسلم نشي كيداى په صحيح مسلم كې
 له حضرت عبد الله بن عمر رضى الله تعالى عنهما روايت دى چې هغه
 يو ځل رسول الله صلى الله عليه وسلم په ناسته لمونځ كونكى وليد نو پوښتنه يې ځينې
 وكړه چې ماته خو چاستا سو په حواله ويلي ؤ چې په ناستي لمونځ
 دولاړې دلمانځه نيمى ثواب لري او تا سويې په ناسته كوي رسول
 الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: هو مسئله هم هغه ده (يعني دناستې دلمانځه ثواب
 په مقابل نيم وي) خو په دې اړه زه ستا سو په رنگه نه
 معامله جلاده يعنى ماته په ناسته لمونځ كولو هم
 راکول كيږي ددې حديث په بنسټ زياتره علماء او پناگوي
 وروسته غوږوور كعتونو لپاره كوم جلا اصول نشته

بلکه هم هغه عام اصول او قاعده ده چې په ناسته کولو ثواب دولاړې کولو په مقابل کې نيم دی «معارف الحديث ج ۳ ص ۳۳۵»

آياله و ترو وروسته نفل صحيح دي

سوال: ځينې خلک وايي چې له و ترو وروسته هيڅ يوه سجده نشته او کوم نفل چې له و ترو وروسته کيږي دهغوی کول جائزه دي دا خبره تر کومه سمه ده؟ جواب: له و ترو وروسته نفلونه کول جائز دي لکه چې ځينو اصحابو رضي الله عنهم چې دلما خستن له لمانځه وروسته و ترو کول او د شپې په اخرنی برخه کې به يې تهجد کول نو معلومه شوه چې له و ترو وروسته نفل منعه نه دي او رسول الله صلى الله عليه وسلم هم له و ترو وروسته دوه رکعت نفل کړي دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۰»

نفل ترڅه وخته پورې وي

سوال: له فرضو وروسته چې کوم نفل دي هغه له فرضو وروسته سمدستي کؤيا چې ترڅو وخت پاتې وي کولای يې شو؟ جواب: ترڅو چې دهغه لمانځه وخت وي ددغو نفلونو وخت هم تر هغوی خو ورسره متصل (پيوسته) کول غوره دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۰۷ بحواله درمختار ج ۱ ص ۴۹۴ باب صفة الصلاة»

له تراويجو وروسته د نفلو د جماعت څه حکم دی

سوال: آيا درې کسان له تراويجو وروسته د نفلو په جماعت کولو ثواب حاصلولای شي؟ که نفلي لمونځ په جماعت سره له تراويجو وروسته مطلقاً صحيح نه دی ادا کونکي که په شميردرې وي يا که زيات؟ جواب: پرته له تراويجو د نفلو جماعت سنت او مستحب نه دی بلکه په ځينو صورتونو کې مکروه او ځينو کې مباح

دی ځکه په دې کې د جماعت فضیلت او ثواب نه حاصلیږي بکه دره درې مقتدیان وي نو د جماعت اجاره شته خود جماعت نه کول بیا هم به دي ځکه نو مطلقاً د نفلو جماعت باید ونشي له درمختار څخه معلومیږي چې له تراویحو پرته دې نور کوم نفل په جماعت نه کیږي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۹ بحواله ردالمحتار باب السوتر والنوافل ج ۱ ص ۲۲۳»

کوم ځای چې نفل وکړي له هغه ځای جلا نفل کول څنگه دي سوال: په احادیثو له فرضو وروسته په مسجد کې د نفلو او سنتو لپاره ځای بدلول ثابت دي او کنه؟ او د نفلو لپاره دغه ځای بدلول په مسجد کې مسنون دي که په کور کې هم؟ جواب: دشامی او درمختار له عبارت څخه معلومیږي چې دا حنا فو په نزد دستواو هم د نفلو لپاره ځای بدلول (مخته شاته کیدل) مستحب دي او دشامی له عبارت څخه معلومیږي چې یوازې په کور کې لمونځ کونکي لپاره هم د نفلو او سنتو لپاره ځای بدلول غوره دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۳۰ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۴۹۵ باب صفة الصلاة»

دوه نفله همیشه کوي که کله ناکله یې پرېږدي

سوال: په ماسپښین، ماښام او لماخستن کې له دوو رکعتو سنتو وروسته دوه رکعته نفل کول آیا د دوه رکعته باید همیشه وکړل شي که کله ناکله پرېښودل شي؟ جواب: په نفلو کې اختیار دی که وغواړي پرېښودلای یې هم شي او د نفلو په نیت همیشه توب هم پرې کولای شي په دې کېښي دا اندېښنه نشته چې گواکي په همیشه توب به فرض وگنل شي خوبیا هم کله ناکله یې پرېښودل غوره دي «فتاوی

دارالعلوم ج ۴ ص ۲۴۰ بحواله ردالمحتار باب الوتر والنوافل ج ۱ ص ۲۳۵

آیا نفل لمونځ په شروع کولو و اجبیري

سوال: یو چانفل لمونځ شروع کړ کله یې چې یور کعت پوره کاوه ورته معلومه شوه چې جامې یې پلټي دي لمونځ یې ترک کړ آیا ددې لمانځه راگرزول واجب دي؟ جواب: مسئله داده چې نفل په شروع کولو و اجبیري نو که چانفلي لمونځ له شروع کولو وروسته په یو سبب باندې ترک کړ نو په هغه د لمانځه راگرزول ضروري دي د فقهي په کتابونو کې همداسې لیکل شوي دي خو په درمختار کې راغلي دي چې که چیرې شروع له سره صحیح نه وي نور اکرزول واجب نه دي ځکه چې د لمونځ کونکي جامې له سره پلټي وي لهذا ددې لمانځه راگرزول نه و اجبیري «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۳۵ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۴۵ باب الوتر والنوافل»

سنت او نفل په کور کې کول افضل دي که په مسجد کې

سوال: سنتونه او نفلونه په خپلو خپلو کورونو کې باید ادا شي او که په مسجد کې؟ جواب: په احادیثو کې چې د سنتو او نفلو په کور کې کولو څه فضیلت راغلی ده هغه مشهور او معروف دی او فقهاؤ هم له تراویجو پرته نور و نفلونو او سنتونو ته په کور کې کول افضل ویلي دي او ددیو بند له اکابر و مثلاً د حضرت محدث فقیه مولانا رشید احمد گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ عمل هم پر همدې لیدل شوی له درمختار څخه معلومیري چې د سنتو او نفلو لپاره کور افضل دی خو که په لاره یا کور کې داویره وه چې زړه به خفه شي او خشوع به

حاصله نشي يابه دېې ضرورته خبرو له امله ثواب ته تاوان ورسېږي نو په داسې صورت کې په مسجد کې کول غوره دي که په مسجد کې په کولو د خشوع او اخلاص زیاتوالی راځي او یا کورته په تلو د څنډیدو او نورو ویره وي نو بیا په مسجد کې کول افضل دی ځکه چې د خشوع او عاجزی لحاظ زیات دی کوم ځای چې دا حاصلېږي هغه افضل دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۴ ص ۲۱۱ بحواله ردالمحتار باب الوتر والنوافل ج ۱ ص ۲۳۸»

له وتر وروسته نفل په ناسته کول په کار دي که په ولاړه سوال: له وتر وروسته دوه رکعت نفل په ناسته وکړو که په ولاړه رسول الله ﷺ څخه څرنگه ثابت دي؟ جواب: نفل په ناسته کول یا په ولاړه دواړه رنگه صحیح دي خو په ولاړه کولو کې یې د ناسته په نسبت دوه چنده ثواب دی او رسول الله ﷺ په ناسته کړي خو هغه ته په ناسته کولو کې هم پوره ثواب ورکول کیده لیکن نورو ته په ناسته کولو کې نیم ثواب ورکول کیږي دا خبره له احادیثو څخه ثابته ده» فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۳۳۱ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۲۵۳ باب الوتر والنوافل»

په ناسته د کولو جواز په هغه صورت کې دی چې په ناسته کولو کې کوم داسې التزام نه وي چې ورڅخه کتونکی ته په ناسته کولو څخه دست وړانګې یا واجب والي گمان پیدا شي لکه چې په ځینې ځایونو کې له ماسپښین او ماسپام څخه وروسته په خلکو کې دوه رکعت په ناسته کول رواج شوي دي دهغو سیمو عوام دغه نفل په

ناسته کول شرعاً لازم گڼي په داسې سیمو کې په ناسته کول بې له
شکه مکروه دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۲۱۲»

د حضرت مولانا محمد قاسم نانوتوی رحمۃ اللہ علیہ رایه

د دارالعلوم دیوبند له تهاداب ایښوونکي حضرت مولانا محمد قاسم
نانوتوی رحمۃ اللہ علیہ څخه نقل دی چې که نفل په دې نیت په ناسته وکړي
چې له رسول الله څخه همداسې منقول دي نو عجب به نه ده چې انشاء الله
په دې نیت به په ثواب کې کوم کمی رانشي «امداد الفتاوی ج ۱ ص
۴۷۵»

د معذور رعایت

دولارې د توان درلودلو سره نفل لمونځ په ناسته کول جائز دي خوددې
ثواب به دولارې د لمانځه د ثواب په مقابل کې نیم وي مگر د عذر له
امله یعنی معذورت په ناسته هم د ولاړه لمونځ کونکي په شان ثواب
ورکول کیږي په ناسته کولو صحیح طریقہ داده چې لکه څنګه چې
د التحیات ویلو لپاره سړی کښینی همدارنگه دې کښني او په ولاړه
نفل شروع کول وروسته بیرته په ناسته پوره کول بې له څه کراهته
جائز دي «نورالایضاح ص ۹۷»

دنبی اکرم ﷺ نفل په ناسته کول د امت د تعلیم لپاره دي
سوال: له وترو وروسته دوه رکعت نفل په ولاړه کول په کار دي که په
ناسته؟ در رسول الله ﷺ عمل څه و؟ ده مبارک په ولاړه کول که په
ناسته؟ جواب: له وترو وروسته دوه رکعت نفل په ولاړه کول افضل
دي در رسول الله ﷺ ارشاد دی چې په ناسته نفل کونکي لپاره نیم ثواب
دی اوله رسول الله ﷺ څخه دواړه ډوله ثابت دي خور رسول الله ﷺ ته په

ناسته کولو کې هم پوره ثواب ورکول کیدی داد هغه مبارک ﷺ
 خانګړتیا وه ځکه چې په دې کبښې دامت لپاره داتعلیم ؤ چې دریدل
 فرض نه دي او امت ته تعلیم ورکول له واجباتو څخه دي نو در رسول
 الله ﷺ په ناسته نفل کولو کې هم دواجب اداینه ده د کومو چې ثواب له
 نفلوزیات دی البت له ځینې بزرګانو څخه منقول دي چې که
 دستوا اتباع کونکي له وترو وروسته دوه رکعته کله ناکله په دې نیت
 په ناسته وکړي چې رسول الله ﷺ په ناسته کول زه یې هم دهغه په
 پیروي سره په ناسته کوم نو غجبه نه ده چې ده ته دده دنیت سره سم
 پوره ثواب ورکول شي خوله حدیث شریف څخه ثابتیږي چې په ولاړه
 کونکي دپوره او په ناسته کونکي دنیمي ثواب حقداردی «فتاوی
 رحیمیه ج ۳ ص ۲۵»

نفل نن هم په ناسته کولای شي

سوال: په کتاب کې مې داسې مسئله ولیده چې له وترو وروسته نفل
 په ناسته کول سنت دي ځکه چې در رسول الله ﷺ همدغه طریقه وه
 آیادام مسئله صحیح ده؟ جواب: حامداً ومصلياً رسول اکرم ﷺ
 فرمایلي دي: چې په ولاړه کونکي ته دوه چنده ثواب ورکول کیږي
 او په ناسته کونکي ته نیم ثواب ورکول کیږي بیا رسول الله ﷺ ولیدل
 شو چې په ناسته نفل کوي نو پوښتنه ورځینې وشوه ده مبارک ﷺ
 وفرمایل: ماته هغومره ثواب را کول کیږي څه کمبودنه په کې راځي ،
 له وترو وروسته دوه رکعته نفل له رسول الله ﷺ څخه په ناسته کول
 ثابت دي عام معمول یې دا ؤ چې دتهجد ویر او رډلمونځ به یې په ولاړه
 کاهو چې پښې مبارکې به یې وپرسیدی له دې وروسته

دسهار سپیدو ته نږدې به یې و ترکول بیا به یې په ناسته دوه رکعتہ نفل کول اوس هم که کوم شخص دغه طریقه غوره کړي چې اوږد تهجد وکړي تر پنځه شپږپارو ویلو وروسته و تروکړي اوستری شي وروسته دوه رکعتہ نفل په ناسته وکړي نو په دې کې زیاته اتباع ده «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۱۷۵ بحواله ابوداؤد شریف ج ۱ ص ۱۳۷ په فتاوی محمودیه کې راغلی دي چې بیله عذره په ناسته نفل کول صحیح دي خو په ولاړه کولو کې ثواب زیات دی له و ترو وروسته دوه رکعتہ نفل کول په حدیث او فقه ثابت دي که څوک یې وکړي ثواب به ومومي که نه یې وکړي نو گنهگار نه دی پر هغه اعتراض اونیو که کول نه دي په کاره څول یې صحیح دي «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۱۲۸ بحواله طحطاوي علی مراقی الفلاح ص ۳۲۷»

په ناسته لمونځ کونکی به چیرې گوري

سوال: په ناسته دنفلي لمونځ کولو پر مهال د سجدې پرځای نظر ساتل غوره دي که سینې او غیږې ته؟ جواب: حامداً ومصلياً سینې او غیږې ته کتل مناسب دي «فتاوی محمودیه ج ۲ ص ۱۵۷ بحواله شامي ج ۱ ص ۳۲۱»

ضمیمه

تراویح شل رکعتہ هم سنت دي

دشلور کعتو پر مؤکد سنتوالي اجماع شوي ده او د اجماع مخالفت ناروا دی او دغه اجماع د دغو احادیثو د منسوخیدو نښه ده او که په اجماع کې شبهه ده ځکه چې ځینې علماؤ صرف اته رکعتہ مؤکد سنت لیکلي دي نو ځواب دادی چې اجماع له دې قول څخه مخکې منعقده

شوی نو دا جماع په مقابل کې شاذ قول ته اعتبار نشته کله چې
تاکید ثابت شو نو د دې په ترک به عتاب او ترینه راځي.

یوه کس د ډیلي له نوي مجتهدینو څخه دا ته ۸ رکعت
تراویحو او وریدل مولانا شیخ محمد صاحب رحمۃ اللہ علیہ ته راغلي
اوشکمن وو چې آیا اته رکعت دي که شل نوي مجتهدین خان ته په
حدیث عمل کونکي وایي لیکن صاحب! په حدیث کښې خوشلم
راغلي دي په هغه دوی ولې عمل ونکړ ترڅو یې په ضمن کې په اتوم
عمل شوی وای خبره داده چې نفس ته هوسایي خو په اتو کې ده شل
ولې وکړي؟ اصل خبره داده چې دوی ته څه نفس و وایي هغه کوي
شاذ او ضعیف حدیث هم خپلوي همدارنگه دوی هم د تراویحو له ټولو
احادیثو څخه صرف دا تور کعتو حدیث خوښ کړ حال دادی چې
دوولس هم راغلي او دوتروله ټولو احادیثو څخه یې دیوه رکعت
حدیث خوښ کړ حال دادی چې درې رکعت هم راغلي پنځه هم راغلي
اووه هم راغلي خیر هغه بې چاره خوددوی په دوکه کولو شکمن شوی
و نوله مولانا څخه یې پوښتنه وکړه مولانا ورته وفرمایيل: چې وروره
واوره که دمال له محکمې څخه خبر راشي چې مالیه داخله کړئ تاته
معلومه نوي چې څومره ده تاله یوه مشر څخه و پوښتل چې
پر ما څومره مالیه ده هغه وویل: اتلس روپی بیادله بل مشر څخه
پوښتنه وکړه هغه وویل شل روپی نو اوس ته راته و وایه چې ته به
محکمې ته څو روپی وړې هغه وویل شل که دومره وي نوله بل څخه
تنه نه وي او که کمې وي نور روپی به راپاتې شي او که ما کمې
يې او هلته یې زیاتې غوښتې نوله چا به یې اخلم مولانا ورته وویل

ښه خان پوه کړه که هلته دشلور کعتونو غوښتنه وشوه اوستاسره اته وي نوله کوم ځای به یې راوړې او که درسره شل وي او غوښتنه دلپرووه نونورې به باقی پاتې شي او هغه به ستا په کار راشي هغه وویل سمه ده اوس به زه شل رکعت ته تراویح همیشه کوم زه بالکل ډاډمن شوم سبحان الله څه ډول یې پوه کړه په حقیقت کې داخلک دامت حکیمان وي «ب» په اوس وخت کې ددې ثابتولو څیرنه مونږ ته کوو بلکه د عمل لپاره مونږ ته همدومره کافي ده چې د حضرت عمر رضی الله عنه په زمانه کې شل رکعت ته تراویح او درې رکعت ته و ترپه جماعت سره ادا کیدل، داروایت په مؤظا امام مالک کې که څه هم منقطع دی خو عملاً متواتر دی دامت عمل دی متواتر کې بس د عمل لپاره همدومره کفایت کوي. وگورئ که څوک در ملتون ته ددوا اخیستلو لپاره ولاړ شي نوله هغه ډاډوښتنه نه کوي چې دواله کوم ځای څخه راغلې او ددې څه ثبوت دی چې داهاغه دوا ده چې زه یې غواړم بلکه که په دې کښې یې شک هم وي نو یو دوه پوه کسانو ته په ورنسکارولو ډاډمن کیږي اوس که څوک ډاکتر ته ووايي چې زما اطمینان هله کیږي کله چې ته ماته دپلورونکي لاس لیک راښکاره کړې چې تاله هغه دغه دوا راښوولې نو خلک به دوا یې چې ده ته ددوا ضرورت نشته که یې اخلې وایې خله که نه پرېږده همدارنگه محقیقین علما هم داسې وو چې هغوی دمدعي لپاره خپل ماغزه نه خوړل مسئله به یې ورته وړاندې کړه که به چاپه هغې کې حجتونه را ایستل نو صفا به یې ورته ویل چې له کوم بل چا څخه تحقیق وکړه چې ستا پرې باوروي زموږ سره دڅیرنې وخت نشته

ددې جواب حاصل هم هغه جگړه ختمول دي چې فضول بحثونه دغوسا غلیونه خوښول که چیرې عوامو ته وښودل شي چې په حدیث کې داراغلي نودوی ته به داستنباط علم له کومه وي په دې کښې به دوی بیا فقهاؤ ته اړوي نو اول د فقهاؤ په بیان باندې ولې باور نه کوی لنډه دا چې د عمل لپاره خود تراویحو د و مره ثبوت بس دی چې رسول الله ﷺ قولاً دامسنون فرمایلي دي او د حضرت عمر رضی الله عنه په زمانه کې اصحابو کرامو رضی الله عنهم عملاً د تراویحو شل رکعتونه کول د عوامو لپاره د و مره بس دي تردې زیات تحقیق د علماؤ منصب دی «اشرف الجواب حصه دوم ص ۱۴۵»

د تلاوت د سجده شرعي حیثیت

مسئله: د تلاوت سجده د سجده د آیت پرویونکي او اوریونکي و اجیبېي که کوم څوک د تلاوت د سجده پروا جییدو سجده ونکړي نو گنګار یې اوس ددې واجب په اداینه کې یو ځای دوخت پراخي ده او یو ځای تنګي ده نو که چیرې د تلاوت سجده له لمانځه بهرو واجب شوه نو دهغه داداینې په وخت کې پراخي ده یعنی د ژوند تر پایه دهغه داداکولو اجازه شته او د سجده نه کولو گنګار تر مرګه نشي ورته ویل کیدای خو بیا هم په سجده تلاوت کې ځنډه کول تنزیهي مکروه دي خو که د تلاوت سجده په لمانځه کې واجب شي یعنی په لمانځه کې دننه د سجده آیت ووايو نو سمدستي سجده کول واجب دي د سمدستي مطلب دادی چې د سجده د آیت دویلو او سجده کولو تر منځ د و مره ځنډه وي چې پکې درې آیتونه ویل کیدلای شي که په سجده تلاوت کې د و مره ځنډه وي نو سمدستي ادا کول نشول.

مسئله: د سجده آیت به یاد سورت په مینځ کې وي یا په پای کې که چیرې په مینځ کې وي نو افضل داده چې د سجده آیت د لوستلو سره سم یعنی له سورت ختمولو مخکې سجده تلاوت وکړي بیا ولاړ شي او سورت پوره کړی بیا رکوع ته لاړ شي.

مسئله: که یې د سجده آیت ولوست سجده یې ونکړه خو د سمدستي له بیان شوي مودې تیریدو مخکې یې رکوع وکړه او په رکوع کې یې د سجده نیت هم وکړ نو جائز دي لکه څنگه چې په لمانځه کې دننه بیله نیت هم سجده روا کيږي کله چې د سمدستي په موده کې دننه وي د سمدستي له مودې تیریدو وروسته د لمانځه په رکوع یا سجده کولو سجده تلاوت نه ساقطیږي او په لمانځه کې دننه ددې قضاء ددې آیت لپاره خاصه سجده کول دي.

مسئله: که لمونځ ختم شو او سجده تلاوت یې ونکړه نو اوس ددې قضائشته څکه چې د قضاء وخت تیر شو البته که سلام وگزرزي لمونځ یې ختم کړ او له هغه وروسته کوم د لمانځه ضد کار ځینې ونشو (کوم داسې کار او فعل یې ونکړ چې لمونځ په ماتیري) نو له سلام وروسته دې د تلاوت سجده وکړله شي او په هغه صورت کې کله چې آیت د سجده د سورت په پای کې وي نو غوره داده چې ددې له ویلو وروسته رکوع وکړي او له هغې سره دې د سجده تلاوت نیت هم وکړي خو که یې سجده تلاوت وکړه او رکوع یې ونکړه بلکه بیا ودریدی نو مستحب دادي چې دراتلونکي سورت څو آیتونه ووايي رکوع وکړي او لمونځ پوره کړي «کتاب الفقه ص ۷۴۲ لومړی

توک و فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۲ و آپ کی مسائل ص ۸۴ ج ۴
و عالمگیری ج ۱ ص ۸۵ و بحر الرائق ص ۱۲۲ ج ۲

دتلاوت د سجدې شرطونه

مسئله: د سجده تلاوت هم هغه شرطونه دي کوم چې دلمانځه دي پرته له تکبير تحریمه او دوخت د تعیینولو له نیته چې دا دواړه شیان په دې کې شرط نه دي په دې کې نیت نه تړل کیږي د سجده تلاوت واجبی و شرطونه دادي: مسلمان به وي، بالغ به وي، عقل به یې صحیح وي، که ښځه وه له حیض او نفاس څخه به پاکه وي، داهغه شرطونه دي چې دلمانځه لپاره دي ځکه نو د تلاوت سجده پر کافر، کوچني، لیوني، یا د حیض او نفاس په حالت کې جائز نه ده په دې مسئله کې د سجدې د آیت و یونکي او اوریدونکي ترمنځ توپیر نشته البته له پورته بیان شویو اشخاصو څخه که کوم یو د سجدې آیت واورې او د قضاء یا اداء په توګه د سجدې دا داکولو اهل وي نو پر هغه سجده واجبیږي ځکه نو کوم شخص چې د نیشې یا پلپیتی په حالت کې وي پر هغه د تلاوت سجده واجبیږي ځکه چې دې د قضاء په توګه د اداء اهل دی هو که لوستونکی کوم لیونی و نو د هغه له خولې په اوریدو سجده تلاوت نه واجبیږي.

مسئله: همدغه حکم له هغه ماشوم څخه دا وریدو دی چې د شعور حد ته نوي رسیدلی ځکه چې د تلاوت صحیح کیدو لپاره تمیز یعنی شعور او پوهه شرط ده.

مسئله: همدارنگه له انسان پرته که د سجدې آیت د کوم بل چا څخه واوریدل شي مثلاً طوطي د سجدې آیت ولولي یا له ضبط الصوت آله

(ټیپ) او نور وڅخه یې واورې نو سجده تلاوت نه و اجیبري ځکه چې دلاشعوره شيانو تلاوت له سره صحيح نه دی.

مسئله: دا حنا فواو شوا فوعوبه نژدېه دې کې اراده شرط نه ده يعني که د تلاوت د سجدي د اوریدو اراده یې نه وي هم بيا هم سجده تلاوت ورباندې و اجیبري «کتاب الفقه ج ۱ ص ۷۴۷ و علم الفقه ص ۱۷۸ ج ۲ مسئله: که له ماشين يا مرغه څخه د سجدي آيت واورې نو سجده نه و اجیبري «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۵»

مسئله: بې د تلاوت له نيتته که د سجدي آيت ووايي نو هم سجده و جیبري «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۵»

مسئله: د سجده تلاوت په نيت کې د آيت معلومول شرط نه دي چې د اسجده دفلاني آيت په سبب ده «علم الفقه ص ۱۷۸ ج ۲»

مسئله: په کومو شيانو چې لمونځ فاسديري په هغوی سجده تلاوت هم فاسديري او بيا د دې راگرزول و اجیبري هو د و مره فرق دی چې په لمانځه کې په قهقهه خندا اودس ماتیري او په سجده تلاوت کې ورباندې نه ماتیري دمیرمنې محاذات (په برابري دریدل) هم په سجده تلاوت کې فساد نه راوړي «علم الفقه ص ۱۷۹ ج ۲»

مسئله: د سجدي آيت که په فرضي لمونځ کې وويل شي نو دهغه په سجده کې د لمانځه د سجدي په خير سبحان زبی الاعلی ويل غوره دي او په نقلي لمونځو کې يا په خارج د لمونځو کې که وويل شي نو دهغوی په سجده کې اختيار دی چې سبحان ربی الاعلی وایي یا نور تسبیحات کوم چې په حدیثو کې راغلي دي هغه وایي د دې تسبیح په رنگه: سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصُورَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ

بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ كه پيړي سبجان ربو
الاعلى اودغه تسبيح دواړه ووايي نونورهم بهتردي «علم الفقه ص
۱۸۱ ج ۲ و کتاب الفقه ص ۷۵۳ ج ۱»

د تلاوت د سجدي د واجبيدو اسباب

مسئله: د سجده تلاوت د واجبيدو درې سببه دي: اول تلاوت
لهذا د قران کریم پر تلاوت کونکي د تلاوت سجده واجبيږي که څه
ده په خپله د سجدي آیت نه وي اوریدلی لکه چې څوک کونوي پ
دې سره توپیر نه راځي چې سجده تلاوت په لمانځه کې دننه ويل
شوي وي يادباندي امام ويلي وي يا منفرد (يوازې لمونځ کونکي)
خو هغه دي که د سجدي آیت په لمانځه کې دننه يعنی په امام پسې په
جماعت کې ووايي نو پرده د تلاوت سجده نه واجبيږي ځکه چې په
امام پسې د قران کریم ويل منع دي ځکه نو په دې حال کې د سجدي
د آیت په تلاوت سجده نه واجبيږي هو که خطبه ويونکي د جمعې
يا اختر په ورځ په خطبه کې د سجدي آیت ولولي نو سجده د تلاوت
پرده او اوریدونکو واجبيږي په داسې صورت کې خطيب ته په
کاردې چې له منبره کوزشي سجده وکړي او اوریدونکي هم له ده سره
سجده وکړي خو بيا هم د خطبې پر مهال د امام پر منبر د سجدي آیت ويل
مکروه دي خو په لمانځه کې دننه د تلاوت سجده مکروه نه ده کله چې
د تلاوت سجده در کوع او سجدي په ضمن کې ادا کړل شي که يې
صرف سجده تلاوت يوازې وکړه نو مکروه دي ځکه چې په داسې
کولو د شاته لمونځ کونکيو تشويش پيدا کيږي «کتاب الفقه ص ۷۵۱
ج ۱» يعنی که امام د جمعې يا اختر په لمانځه کې د سجدي آیت تلاوت

کې نو جلا دې سجده نه ادا کوي بلکه په سجده کې دې د سجده تلاوت نیت هم وکړي که جلا یې ادا کوي نو دخلکو په دې غونډه کې گډوډي راځي عوامو ته به معلومه نه وي چې دا د تلاوت سجده وه ځکه چې مسئله داده چې که د جمعې یا اختر په لمانځه کې گڼه گونډه زیاته وي نو غوره داده چې سجده تلاوت ونه کړي ترڅو لمونځیو ته تشویش نه وي «کتاب الفقه ص ۷۴۲ ج ۱»

۲ دوهم سبب د سجده د آیت له کوم بل چاڅخه اوریدل دي اوس دغه اوردونکی خوبه یا په لمانځه کې وي یا به نه وي که په لمانځه کې وي که منفرد وي او که مقتدي پر هغه د صحیح قول مطابق سجده واجب ده چې له لمانځه وروسته د تلاوت سجده وکړي خو که چا د تلاوت سجده له مقتدي څخه واوریده نو سجده د تلاوت نه واجبېږي دا حکم په هغه صورت کې دی کله چې کوم مقتدي له خپل امام پرته د باندې لخوا د تلاوت سجده واوریده که له امام څخه یې واوریده او مقتدي له اول رکعت وروسته شریک دی نو د تلاوت په سجده کې د امام پیروي لازمه ده او که چیرې مسبوق وي له څو رکعتونو وروسته په جماعت کې برخه اخیستونکی وي د تلاوت له سجده مخکې له امام سره په لمانځه کې شریک شوی دی بیا هم د امام په پیروي کې ده ته سجده کول په کار دي او که کوم څوک د امام له سجده کولو وروسته په همدغه رکعت کې شامل شو چې په کې د سجده آیت ویل شوی دی نو قطعاً به سجده د تلاوت نه کوي هو که له دې څخه به وروسته رکعت کې شامل شوی وي نو له لمانځه وروسته دې د تلاوت سجده وکړي ۳ دریم سبب مقتدي کیدل دي چې که امام د سجده آیت

تلاوت کړ نو پر مقتدي دهغه ادا کول واجب دي که څه هم هغه اوریدلی نه وي «کتاب الفقه ص ۷۵۲ ج ۱ و علم الفقه ص ۱۷۷ ج ۲»
 مسئله: ځینې میرمنې د حیض یا نفاس په حالت کې هم د سجده د آیت په اوریدو پر ځان سجده واجب گڼي دا غلطه خبره ده که چیرې د حیض یا نفاس په حالت کې له چاڅخه یې د سجده آیت واورید نو پر دوی سجده واجب نه ده «بهشتی زیور ص ۴۲ ج ۲»

د تلاوت د سجده اړوند مسئلې

مسئله: دیوه آیت په تلاوت یوه سجده واجبېږي خود مجلس په بدلون که بیا هغه آیت ولولې نو دهغه سجده جلا واجبېږي «آپ کی مسائل ج ۳ ص ۸۴»

مسئله: که چارپایي سخته وي چې تندي نه پرې ننوزي او پر هغه پاک توکر هم غوریدلی وي (کله چې چارپایي پلټنه وي) نو پر چارپایي د تلاوت سجده ادا کیدلای شي کنه نه شي ادا کیدای.

مسئله: د تلاوت په دوران د سجده آیت سوکه ویل غوره دي ترڅو پر نورو سجده واجب نشي «آپ کی مسائل ص ۸۲ ج ۳»

مسئله: استاذ شاگردانو ته د سجده یو آیت جلا جلا وایي نو یوه سجده ځینې کول غواړي په دې شرط چې مجلس یو وي خود استاذ چې له څومره ماشومانو څخه د سجده آیت ووري هغومره سجده د اوریدو په وجه واجبېږي.

مسئله: که دوه کسه د سجده آیت ووايي نو پر دواړو دوی سجده واجبېږي یوه دپه خپله ویل و دوه هم د اوریدو «آپ کی مسائل ص ۸۷ ج ۳»

چا چې د سجدي آيت تلاوت کړی وي دهغه په ادا کولو سجده تلاوت ادا کيږي کوم بل څوک يې دده پر ځای نشي ادا کولای «آپ کی مسائل ج ۳ ص ۸۹»

مسئله: د چاغورته د سجدي آيت ورسيدی هغه که داوريدو قصد کړی وي او که نه يې وي کړی سجده تلاوت ورباندې واجبيږي په دې شرط چې ورته معلومه شي چې د سجدي آيت وويل شو که تپ شوي تراويح دوهم ځل په راډيو، ياتي وي کې خپرې شي او د سجدي آيت واوړيدل شي نو سجده نه واجبيږي همدارنگه که ميرمنې په خاص ورځو (حيض او نفاس) کې له چاخڅه د سجدي آيت واوري نو سجده ورباندې واجب نه ده «آپ کی مسائل ص ۸۸ ج ۳»

مسئله: په تپ د سجدي آيت په اوړيدو سجده نه واجبيږي «آپ کی مسائل ج ۳ ص ۸۸»

مسئله: که چا په لاود سپيکر کې د قران تلاوت واوړيد او په هغه کې سجده راغله نو پر اوړيدونکي کله چې اوړيدونکي ته معلومه وي چې د آيت د سجدي دی سجده پرې واجب ده «آپ کی مسائل ص ۸۷ ج ۳ مسئله: له راډيو څخه د سجدي آيت پر اوړيدونکيو سجده واجبيږي ځکه چې دا د ويونکي آواز دی اوله ميگرافون څخه چې کوم اواز اوزي هغه يې د تلاوت عکس او نقل ليکلی دی «فتاوی محموديه ص ۲۲ ج ۱۲»

مسئله: که چا مرغه ته د سجدي آيت ورزده کړ دهغه په ويلو هم پر اوړيدونکيو د تلاوت سجده نه واجبيږي ځکه چې د مرغه لوستل صحيح تلاوت نه دی همدارنگه که چا د سجدي آيت تلاوت کړ بل

سړي په خپله خودده تلاوت وانه وړیدی خودهغه او ازله غره یاديوال
یا گنبدې سره تگرشودده غوړو ته راوړسیدی نو ددې آذانگې په
اوریدو هم سجده تلاوت نه واجبیږي.

لنډه دا چې اصول دادی چې د صحیح تلاوت په اوریدو د تلاوت
سجده واجبیږي د تیپ د کیسټه او فیتې او از تلاوت نه دی ځکه دهغه
په اوریدو د تلاوت سجده نه واجبیږي (صحیح تلاوت نه دی)
اوسپیکر آواز تر لیرې بیایي او کوم آواز چې مقتدیانو ته وررسي هغه
هم هغه رنگه دامام د تلاوت او تکبیر او ازوي تیپ ددې په خلاف دی
ځکه چې تیپ او از خوندي کوي اوس چې کوم کسټه ولگول شي
داد هغه تلاوت عکس دی کوم چې پر کیسټه کې صوت شوی دی
دا په خپله تلاوت نه دی ځکه یو پر بل قیاسول صحیح نه دي «آپ کی
مسائل ص ۲۳۱ ج ۳» مسئله: په زړه کې د سجده د آیت په ویلو سجده
نه واجبیږي ځکه چې تلاوت کول ضروري دي له تلاوت پرته سجده
نه واجبیږي (په ژبه ویلو واجبیږي) «فتاوی دارالعلوم ص ۴۴۲ ج ۴
بحواله در مختار ص ۵۵ ج ۱ و فتاوی محمودیه ص ۲۲ ج ۲»

مسئله: په یوه عامه غونډه کې دیو واعظ (نصیحت کوونکي) څخه
د سجده آیت واوریدل شي نو ټول اوریدونکي دې جلا جلا سجده
وکړي ځکه چې د سجده د آیت په اوریدو او لوستلو سجده واجبیږي
«فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۲ ج ۴ بحواله در المختار ص ۷۱۷ ج ۱»

مسئله: د ټول قران مجید د تلاوت سجده (خورلس سجده) په پای
کې که یو ځای وکړي نو داهم جائز دي او غوره داده چې په هغه وخت
یې وکړي «فتاوی دارالعلوم ص ۲۷ ج ۴ بحواله رد المختار ص ۷۲۱ ج ۱»

خود خنده ولو گنجائش هغه وخت دی کله چې د تلاوت سجده په لمانځه کې نه وي ځکه چې په لمانځه کې خوبه یې سمدستی ادا کوي «مرتب رفعت قاسمي غفرله»

مسئله: د لمرختو، لویدو او زوال پروخت د تلاوت سجده هم حرامه ده مگر چې کله د سجده آیت په دغو وختونو کې ووايي نو سجده هم په دغو وختونو کې صحیح ده او د سهار له لمانځه وروسته تر لمرختو پورې او د مازدیگر له لمانځه وروسته تر لمر لویدو پورې او د سهار د سپیدو پروخت د تلاوت سجده هم صحیح ده (کوم وخت چې په همدغه وختو کې د سجده آیت تلاوت کړل شي) «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۳۱ و آپ کی مسائل ص ۸۵ ج ۳»

مسئله: پراوریدو نکیو سجده واجیبري که هغوی ونکړه په لوستونکیو هیڅ گناه نشته اولوستونکي دا وریدونکیو پرځای د تلاوت سجده نشي کولای «فتاوی دارالعلوم ص ۴۳۱ ج ۴»
مسئله: بې اودسه د تلاوت سجده جائزه ده «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۷»

مسئله: که چا په لمانځه کې د تلاوت سجده وویله او سجده یې وکړه بیا په کومه وجه د لمانځه دراکرزولو او پرتیا شوه او بیا یې هغه آیت تلاوت کړ نو د همدغه ځل بله سجده کول په کار دي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۸»

مسئله: د سجده آیت یې ولوست سجده یې وکړه چې ولاړ شو پر مخ څه په یاد نه ورتلونو که رکوع ته ولاړ شي څه پروانه لري لمونځ صحیح دی «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۷»

مسئله: که کوم څوک د سجدې آيت وليکي يا يې په زړه کې ووايي په ژبه يې ونه وایي يا يې يو يو حرف کړي يعنې هجا او توري ووايي نو آيت په يو ځل او يو وار ونه وایي يا همدارنگه يې له چا واورې نو په دې ټولو صورتونو کې د تلاوت سجده نه و اجبيري «علم الفقه ج ۲ ص ۱۷۸»

مسئله: د چاپه ذمه چې د تلاوت سجدې وي دهغه دادا کيدو صورت دادی چې اندازه دې ولگوي بيا دهره ورڅ چې څومره يې وسوي د قضا په نيت د سجدې کوي د دې كفاره همدغه ده چې سجدې وکړي «فتاوی دارالعلوم ج ۴ ص ۴۲۹ بحواله ردالمحتار ص ۷۲۱ ج ۱»
مسئله: د جمعې، اخترانو او سوکه قرائت ويلو په لمنځونو کې د سجدې آيت ويل نه دي په کار ځکه چې ويره شته چې مقتديانوته اشتباه پيدا شي «علم الفقه ص ۱۸۱ ج ۲»

مسئله: د تلاوت سجده پر هغو خلکو و اجبيري چې لمونځ ورباندې واجب وي په اداسره يا قضاء سره پر حائضه او نفاسه ميرمنو، پرنابالغ اوليونو واجب نه ده هغه ليونی چې ليونتوب يې تريوه شپه او ورځ زيات وي له هغه وروسته که ليونتوب زائل شي او کنه او دکوم سړي چې ليونتوب تريوه ورځ او شپه کم وي پر هغه واجب ده همداسې پر مست او جنب هم واجب ده «علم الفقه ص ۱۷۸ ج ۲»

له: که يو شخص دخوب پر مهال د سجدې آيت تلاوت کړ
بال سجده ورباندې واجب ده کله چې په دې پوه شي
کې دا آيت تلاوت کړ «علم الفقه ص ۱۷۷ ج ۲»

مسئله: دسجدي آيت له كوم انسان څخه اوريدل که پوره آيت واورې يا صرف دسجدي لفظ دمخکني يا وروستني يوه لفظ سره واورې هغه که په عربي وي يا په کومه بله ژبه وي که اوريدونکي ته دامعلومه وي چې دا ترجمه دسجدي آيت ده او که نه وي ورته معلومه خود ناخبرتيا په صورت کې چې دسجدي په ادا کيدو کې څومره ځنډ راشي په هغه کې دی معذور بلل کيږي «علم الفقه ص ۱۷۷ ج ۲»

مسئله: له مقتدي څخه که دسجدي آيت واوريدل شي نو سجده نه واجبيږي نه پرده نه پردغه امام اونه په هغه خلکو کوم چې په دې لمانځه کې شريک وي هو اکه کوم خلک له دې امام سره په لمانځه کې شريک نه وي خواه که هغوی لمونځونه نه کوي يا کوم بل لمونځ ادا کوي نو پر دوی سجده واجبيږي «علم الفقه ص ۱۷۸ ج ۲»

يعني يو مقتدي په زوره دسجدي آيت دامام شاته ولولي نو سجده دتلاوت نه واجبيږي صرف چې په جماعت کې ورسره شريک نه وي پر هغه خلکو واجبيږي «محمد رفعت قاسمي»

مسئله: دتلاوت په سجده کې نيت نه تړل کيږي بلکه دسجدي په نيت دې الله اکبر ووايي سجدي ته دې لارشي اوبيادي الله اکبر ووايي راپورته دې شي دسلام گرزولو هم ضرورت نشته او په ناسته دتلاوت سجده کول هم جائز دي خوله ولاړې څخه تلل افضل دي «آپ کی مسائل» ص ۸۴ ج ۳»

مسئله: ځيني خلک سجده تلاوت وکړي دواړو لوروتو سلام گرزوي دا غلط دي يعنی سلام اړولو ته اړتيا نشته «اغلاط العوام ص ۷۴»

مسئله: علماؤ ليکلي چي که کوم شخص د سجدي د ټولس آيتونو تلاوت په يوه مجلس کې وکړي نو الله تعالی ﷻ دده مشکل لري کوي او په داسې حالت کې اختيار دي چې ټول آيتونه په يو ځل ووايي اوله هغه وروسته څورلس سجدي وکړي ياله هريوه ويلو وروسته دهغه سجده وکړي «علم الفقه ج ۲ ص ۱۸۱»

مسئله: د خارج د لمانځه سجده په لمانځه کې او د لمانځه سجده د لمانځه د باندې بلکه په نورو لمونځو کې هم نشي ادا کيدای نو که کوم شخص په لمانځه کې د سجدي آيت ولولي او سجده کول يې هير شي نو دهغې گناه پرده پاتيري چې اوس پرته له توبې کښلوبله لاره نلري يا يې ارحم الراحمين په خپل فضل معاف کړي.

مسئله: که کوم څوک په لمانځه کې د کوم بل چاڅخه د سجدي آيت واورې که څه هم هغه بل هم په لمانځه کې وي نو داسجده د لمانځه د باندې گنله کيږي په لمانځه کې دننه به يې نه ادا کوي بلکه له لمانځه بهر به يې ادا کوي «علم الفقه ص ۱۷۹ ج ۲»

مسئله: د لمانځه سجده په خارج د لمانځه کې هغه وخت نشي ادا کيدای کله چې لمونځ فاسدنه وي که فاسد شي او دهغه فاسدونکي د حيض راتلل نه وي نو هغه سجده به په خارج کې ادا کوي او که د حيض له امله په لمانځه کې فساد راغلی نو دغه سجده معافيري.

مسئله: د ټول سورت تلاوت کول او د سجدي آيت پريښودل غلط دي صرف له سجدي څخه د ځان ژغورنې لپاره دې د سجدي آيت نه

پرېږدي ځکه چې په دې له سجدي کولو څخه گویا انکار دی «بهشتي زیور ص ۲۵ ج ۲ و علم الفقه ص ۱۸۱ ج ۲»

مسئله: په تراویحو کې امام د دوو رکعتونو نیت و تپاری په لومړي یادوهم رکعت کې یې د تلاوت سجده وویله سجده یې وکړه او دوه رکعت یې پوره کړل بیا یې د دوو رکعتونو نیت و تپاری سهاوې بیا هغه د سجدي آیت ولوست نو په دې صورت کې به دوهمه سجده کوي ځکه چې د تکبیر تحریمه په ویلو بل لمونځ پیل کول حکماً مجلس بدلوي «مراقی الفلاح ص ۲۸۲ فتاوی رحیمیه ج ۴ ص ۴۲۸»

مسئله: امام د آلم سجده سورت تلاوت کړ سجده یې وکړه او بیا یې پر همدغه ځای د سهار او نورو په لمانځه کې همدغه سورت دوهم ځل ولوست نو دوهمه سجده لازمیږي «فتاوی رحیمیه ص ۴۰۴ ج ۴ الاشباه ص ۱۹۱»

مسئله: ځینې میرمنې پر قران کریم سجده کوي دا غلطه ده په دې سره سجده د تلاوت نه ادا کیږي «بهشتي زیور ص ۴۲ ج ۲»

مسئله: که د سجدي یو آیت په یوه مجلس کې څو ځله وویل شي نو یوه سجده و اجبیږي او که یو آیت د سجدي وویل شي بیا هم هغه آیت له یلایلو خلکو څخه واوریدل شي بیا هم یوه سجده و اجبیږي که اوریدونکي مجلس بدل نکړ نو یوه سجده و اجبیږي دویونکي مجلس که بدل شي او که نشي بدل که د اوریدونکي مجلس بدل شي نو پرده معتدې سجدي و اجبیږي دویونکي مجلس که بدل شو وي او که نه وي بدل شوی که دویونکي مجلس بدل شي نو په دې صورت کې هم څو سجدي ورباندې و اجبیږي د مجلس بدلولو دوه صورتونه دي:

یو حقیقي بل حکمي که ځای بدل شي نو حقیقي دی او که ځای نکرې بدل بلکه کوم داسې کار ورځینې وشي چې له هغه څخه د افهمول کیرې چې لومړی فعل او کار یې ختم کړ اوس یې دوهم پیل کړ نو دا حکمي تبدیل ده ،

د حقیقي مثال: ۱ دوه کوره جلا جلا وي اوله یوه کوره بل کورته ولاړشی په دې شرط چې تر یوه دوه گامه زیات تگ وغواړي ۲ سپوروي پلې شي .

د حکمي مثال: د سجده آیت یې تلاوت کړ تر یوه دوې زیاتې گولې ووهی یې وخورله د چاسره تر یوه دوو زیاتو کلمو خبرې یې وکړې یا خلاست ویده شو یا په پیرلو پلورلو بوخت شو ، که تر یوه دوې زیاتې گولې ووهی ونه خوري ، له چاسره تر یوه دوې کلمې زیاتې خبرې ونکرې ځملي ویده نشي بلکه په ناسته ناسته ویده شي نو په دې ټولو صورتونو کې مجلس نه بدلیري .

مسئله: که یو آیت د سجده څو ځله په یوه مجلس کې وویل شي نو اختیار دی چې له تر ټولو وروسته سجده کوي یا له لومړي تلاوت وروسته ځکه چې یوه سجده له خپل مخکني او وروستني تلاوت لپاره بس ده خو احتیاط په دې کنبې دی چې تر ټولو وروسته سجده وکړل شي « علم الفقه ص ۱۸۰ ج ۲ »

مسئله: که پر یوه ځای د سجده آیت څو ځله ووايي نو یوه سجده واجب ده که تر ټولو ویلو وروسته په پای کې سجده کوي یا یې لومړی ځل ووايي سجده وکړي بیا دغه د سجده آیت له ځان سره ووايي (لکه چې حفظ کوونکي دې ته اړوي) او که ځای بدل شو بیا دغه آیت

ووايي بیا دریم ځای ته ولاړی دغه آیت یې بیا ووايي همدارنگه پر لپسې یې ځایونه بدلول نو څومره ځله چې یې ووايي هغومره سجده به کوي «بهشتي زیور ص ۴۳ ج ۲ بحواله مجمع الانهر ص ۱۵۸».

مسئله: که چیرې یو ځای ناست وي د سجده څو آیتونه تلاوت کړي نو هر څومره آیتونه چې یې ویلي وي هغومره سجده به کوي.

مسئله: په ناسته یې د سجده کوم آیت ولوستی بیا ولاړ شو خوله ځایه بنوریدلای نه دی چیرې چې ناست و پر هغه ځای په ولاړه هغه آیت بیا ووايي نویوه سجده واجب ده.

مسئله: یو ځای یې د سجده آیت ولوست بیا په کوم کار پسې ولاړی او بیا بیرته دې ځای ته راغلی دوهم ځل یې هغه آیت ولوستی بیا به هم دوې سجده کوي (ځکه چې مجلس بدل شو).

مسئله: که یو ځای ناست وي او د سجده آیت ووايي بیا چې یې کله د قران تلاوت پوره کړ نو پر همدغه ځای په ناسته په یو بل کار اخته شو مثلاً ډوډۍ خوړل، یاد میرمنې و ماشوم ته تۍ ورکول، تردې وروسته یې بیا هغه آیت د سجده ولوست بیا هم دوې سجده و اجبیري ځکه چې کله بل کار پیل کړي ګواکي مجلس بدل شو.

مسئله: د کورد کوتې یادالان په یو کوچنۍ کې یې د سجده آیت ولوست بیا بل کوچنۍ ته ولاړی هغه آیت یې ولوست یوه سجده کافي ده که هر څومره واره یې ووايي، البته که په کوم بل کار اخته کیدو وروسته یې هغه آیت ولوستی نو دوهمه سجده کول غواړي بیا په دریم کار بوختیدو وروسته یې که ووايي نو دریمه سجده و اجبیري.

مسئله: که غټ کوروي نو په بل کونج کې په بیا بیا ویلو بله سجده و اجبیري او په دریم کونج کې په ویلو دریمه و اجبیري.

مسئله: د مسجد هم همدغه حکم دی کوم چې دې کوتې او خونې دی که د سجده یو آیت څو ځله و وایي نو یوه سجده واجب ده که په یو ځای په ناسته ناسته یې و وایي او که اخواد یو ځای په گرزیدو را گرزیدو یې و وایي.

مسئله: که په لمانځه کې د سجده یو آیت څو ځله و وایي بیا هم یوه سجده واجب ده که تر ټولو ویلو وروسته په پای کې سجده وکړي یا یې یو ځل و وایي سجده وکړي بیا په همدغه رکعت یا بل رکعت کې هغه آیت و وایي «بهشتي زیورص ۴۵ ج ۲»

مسئله: ویونکي ځای بدل نکړ پر یوه ځای ناست څو ځله یې یو آیت و وایو اما اوریدونکي ځای بدل کړ چې لومړی ځل یې یو ځای و او زیډ او دوهم ځل پر بل ځای نو پر ویونکي یوه سجده واجب ده او پر اوریدونکي چې څومره ځله یې اوریدلی وي هغومره سجده واجب دي.

مسئله: که چیرې په یوه سورت کې یو سړی یو آیت ونه و وایي یوازې د سجده آیت و وایي نو په دې کې هېڅ حرج نشته او که په لمانځه کې داسې وکړي نو په هغه کې شرط همدادی چې دا آیت به دوهمه درازوي چې د دريو کوچني آیتونو سره برابر وي خو غوره داده چې د سجده له آیت یو دوه آیتونه ملگري کړي و یې و وایي «بهشتي زیورص ۴۵ ج ۲» بحواله مجمع الانهرص ۱۵۸ ج ۱ و شرح وقایه ص ۲۳۳ ج ۱»

مسئله: که له یو چا څخه ډیرې د تلاوت سجدې پاته شوې وې نو احتیاط په دې کې دی چې دهرې سجدې په بدل کې پاوکم دوه سیره غنم یا دهغه قیمت صدقه کړي «جواهر الفقہ ج ۱ ص ۳۹۳».

دهغه آیتونو بیان کوم چې سجده تلاوت ورباندې واجبېږي په قران کریم کې څورلس داسې آیتونه دي چې دهغوی په ویلو او اوریدلو یوه سجده واجبېږي تفصیل دهغو آیتونو دادی: ۱ دسوره

اعراف په پای کې داآیه: **إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ**

عِبَادَتِهِ، وَيُسَبِّحُونَهُ، وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿۱۱۰﴾ ایه ۲۰۲ پارہ ۹/

۲ دسوره رعد په دوهمه رکوع کې داآیه: **وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي**

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظُلْمًا لَهُمُ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿۱۱۱﴾

آیه ۱۵،

۳ دسوره نحل دپنځمې رکوع دپای داآیه: **وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي**

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

﴿۱۱۲﴾ **يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ** ﴿۱۱۳﴾ ۴۹، ۵۰،

۴ دسوره بنی اسرائیل په دوولسمه رکوع کې دغه آیه: **وَيَحْزَنُونَ**

لِلأَذْقَانِ يَتَّبِعُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿۱۱۴﴾ پارہ ایه ۱۰۹،

۵ دسورة مریم په څلورمه رکوع کې د آیه : إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُ
الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿۱۷﴾ پارہ ۱۲ آیة ۵۸»

۶ دسورة حج په دوهمه رکوع کې دغه آیه : أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ
الْعَذَابُ ۗ وَمَنْ يُنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿۱۸﴾
پارہ ۱۷ آیة ۱۸»

۷ دسورة فرقان د پنځمې رکوع د آیه : وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ
قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿۱۹﴾ پارہ ۱۹
آیة ۶۰»

۸ دسورة نمل په دوهمه رکوع کې د آیه : أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ
الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿۲۱﴾ الله
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۲۲﴾ پارہ ۱۹ آیة ۲۲»

۹ سورة الم تنزیل السجده په دوهمه رکوع کې دغه آیه: إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِقَائِنَتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ پارہ ۲۱ / آیه ۱۵.

۱۰ سورة ص په دوهمه رکوع کې دغه آیه: وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ آیه ۲۴.

۱۱ سورة حم سجده په پنخمه رکوع کې دا آیه: فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾ پارہ ۲۴ آیه ۳۸.

۱۲ سورة نجم په پای کې دغه آیه: فَاسْجُدْ وَاقْبُدْ لِلَّهِ وَأَعْبُدْ ﴿٢٧﴾ پارہ ۲۷ آیه ۲۷.

۱۳ په سورة انشقاق کې دغه آیه: وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ آیه ۲۱.

۱۴ په سورة اقرء کې دغه آیت: كَلَّا لَا تُطِيعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾ پارہ ۳۰ آیه ۱۹.

يادونه: مالڪيه او حنفيه د سورة حج د پاي آيت په هغو ځايونو کې نه شميري په کومو چې د تلاوت سجده و اجبيري «کتاب الفقه ص ۷۵۵»

ج ۱۰

دتر اويحو پر ختم حافظ ته تحفه او نذرانه ورکول

سوال: څه فرمايي علماء د دين او شرع متين دلاندي مسئلي په هکله چې دروژي مبارکې په مياشت کې حافظان تر اويح ورکوي او د ختم په ورځ خلک حافظ صاحب نه څه تحفې او سوغاتونه ورکوي په عامه توگه داسې وي چې څه پيسې دده لپاره ټاکلې نه وي بلکه هغه وخت جامي او نور يا صرف روپۍ چې څومره وي خلک يې ورکوي آيا د حافظ لپاره تحفه او هديه اخيستل روا دي؟ که حافظ صاحب تحفه و اخيسته نو آيا ددې قران او روونکي او اوريدونکيو ته کوم ثواب ورکول کيږي او کنه؟ آيا په تحفه اخيستونکي حافظ پسي تر اويح صحيح دي؟ او آيا ده ته ثواب ورکول کيږي؟ په ځواب موژرو نازوي دلته سخت انتشار او اختلاف دی

پوښتونکي محمد مختار احمد سر تاکنج مظفر پور

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

جواب: د قران کریم ویل او اوریدل هم طاعت او عبادت دي د حضرت امام ابوحنيفه رحمته الله علیه مذهب دادی چې پر طاعت باندي اجر ن او مزدوري اخيستل روانه دي اخيستونکي او ورکوونکي دواړه گنهگاردې د متقدمينو همدغه مسلک او مذهب دی خو متاخرينو احنافو د امام اعظم رحمته الله علیه او متقدمينو په مسلک کې دوخت بسم الله او حالاتوله نظره څه اسانتيا پيدا کړه او توسع يعني پراخي يې

و بنودله دقران دتعليم او ورزده کولو د ختميدوله ويري يې دقران کريم پرتعليم اجرت اخيستل روا بلبل دمسجدونو دآبادي او دجماعت دپايدو دويري په بنسټ يې په اذان، اقامت او امامت باندې اجرت اخيستل جائز وبلبل دروژې په تراويحو کې پرقران او رولو دمتقدمينورايه مورته معلومه نه ده غالباً لدې جزيې څخه متقدمين ساکت او خاموش دي په اوس وخت هم دمولانا تهنوي رحمۃ اللہ علیہ او دارالعلوم ديوبند فتوی همدغه ده چې په روژه مبارکه کې پرقران او رولو مزدوري اخيستل جائزه دي اوله مخکې څخه مزدوري ټاکل صحيح نه دي او که له مخکې دا ورته معلومه وه چې مونږ به قران او روو او په هغه کې به روپي راکول کيږي او اوريدونکي دا گڼي چې مونږ به قران او روو او مونږ به څه ورکو نو په داسې حالت کې هم په قران او رولو څه اخيستل يا څه ورکول جائزه دي خوله دغو ټولو خبرو سره زموږ رايه داده چې که په تراويحو کې څه اخيستل او څه ورکول حرام وگيرزي نو څو ورځې وروسته به دحافظانو په شمير کې کمښت راشي اولږموده وروسته به په مسجدونو کې په تراويحو کې دقران د ختم کولو لږې بنده شي دروژې له دوو غرو څخه به يو غړی قيام اليل (تراويح) کمزوري شي او سوکه له دوو غرو څخه به په مسجدونو کې دتراويح جماعت ختم شي او چيري چې دسورتونو تراويح کيږي په هغوی کې به هم ډير لږ خلک برخه اخلي او دروژې مبارکې دغه روښانه شپې چې په اوس دور کې داسلام شعار بلبل کيږي ډير به کم شي دحفظ په درجو کې به دماشومانو شميري لږيږي او حافظان چې کله تر اوج ورکول پريږدي نو قران به يې

هیرشي همدارنگه به دقران حفظ په خطر کې ولویږي او د تراویحو په اړه چې کوم صورت حال دی له هغه څخه به مونږ په نظري او فرضي طریقو غاړې نشو خلاصولای بلکه مونږ به پر واقعي او عملي صورتونو غور او فکر کوو زموږ په خیال کې واقعي شکل هم هغه دی چې یادونه یې پورته وشوه ځکه زموږ رایه داده چې په تراویحو کې دې دقران کریم دا ورولو په اړه هغه پراخي راوايستل شي کومه چې دقران دتعلیم او حدیث دتعلیم او د فقهې دتعلیم، امامت، اذان او اقامت په اړه را ایستل شوې ده سمه مزدروي ورسره خلاصول خو مناسب نه معلومیږي چونکه قران مخته دی او د هغه د ادب غوښتنه داده چې دهغه پر تعلیم او اورولو د پیلورلو پلورلو خبرې ونشي خود اوریدونکیو د فرض جوړیږي چې دوی دقران او روونکي خدمت تر خپل وس زیات وکړي هغه خپل ارزښتمن وخت اوریدونکیو ته ورکړ خپلې ورځې او وختونه یې محبوس او بند کړل ځکه نو دقران دحافظ لپاره تحفه او سوغات اخیستل جائز دي په تحفه اخیستونکي حافظ پسې قران اوریدل هم دا جزا و ثواب باعث دي او په تحفه اخیستونکي حافظ پسې تراویح کول بالکل صحیح دي او ددې پوره ثواب ورکول کیږي

والله تعالیٰ اعلم

منت الله رحمانی غفرله

۱۲ رمضان المبارک ۱۴۰۶ هـ ج

پر همدې مسئله دلاندې علماؤ امضاگانې

محمد شمس الحق عفی عنه مدرس جامعه رحمانی مونگیر شیخ
 الحدیث جامعه رحمانی مونگیر ۱۲/۹/۲۰۰۷ هج د اجرت مسئله
 خو ترخپرنې لاندې راتلای شي اما د تحفې په جواز کې څه شبه ده
 زبیر احمد القاسمی استاذ فقه جماعه رحمانی مونگیر
 محمد صدر عالم غفر له د زمانې د حالاتو له مخې چې کوم گنجائش
 ورکول شوی هغه د فقهې سره سم دی مولانا محمد ظفیر الدین غفر له
 مقیم خانقاه رحمانی مونگیر مفتی دارالعلوم دیوبند ضلع سهارنپور
 مولانا محمد شهاب دین کوثری محلہ دلی پور وار د شمیرہ ۱۲ د حضرت
 امیر شریعت مدظلہ رایہ د حالاتو له مخہ زیاتہ مناسبہ ده دارالافتاء
 امارت شرعیہ خانقاه مونگیر ، مولانا محمد تسلیم صاحب نائب
 ناظم جامعه رحمانی انقاه مونگیر ، مولانا صغیر احمد رحمانی
 استاذ جامعه رحمانی مونگیر ، جواب صحیح دی مولانا عبدالمجید
 مفتاحی جامعه رحمانی خانقاه مونگیر محمد نعمت اللہ القاسمی
 مفتی امارت شرعیہ بہار خانقاه رحمانی مونگیر ۱۲ رمضان ۱۴۰۶ هج

د نفلو جماعت کول

محترم او مکرم حضرت مفتی صاحب دارالعلوم دیوبند دامت
 برکاتہم السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ !
 ستا سو په خدمت کې عرض دی چې علماء د دین څه فرمایي په دې
 مسئله کې که کوم د قران حافظ د لماخوستن له لمانځه وروسته یا په
 تہجد کې په نفلو کې قران کریم وایي او په دې حافظ پسې گن شمیر
 لمونځ کوونکي د قران اوریدو لپاره د ثواب په نیت شریک شي

نو آیا په داسې طریقه په نفلو کې قران اوریدل جائز دي که
 نا جائز او دامام ابو حنیفه رضی اللہ عنہ په اند زیات شمیر خلک د نفلو
 جماعت کولای شي او کنه؟ او آیا دغو خلکو ته په داهول ثواب ورکول
 کیږي او کنه؟ له جواب: څخه په گټه تر لاسه کولو موونازوی
 ستاسو ډیره مننه فقط والسلام

المتستفتی محمد مستقیم دیوبند محله ضیا الحق

۲۳ رمضان المبارک ۱۴۰۸ هـ ج

باسمه تعالی

الجواب بالله التوفیق

په درمختار کې راغلي دي: انه یکره ذلك لو علی سبیل التداعی بان
 هذه یقتدی اربعة بواحد «کما فی الدرر» و لا خلاف فی صحة الاقتداء
 اذ لا مانع (الی قوله) ولولم یوالامامة لاکراهة علی الامام.

تردې لاندې په شامي کې راغلي: لو اقتدی به و احدا و اثنان ثم جائت
 جماعة اقتدو به قال الرحمتی ینبغی ان تكون الکراهة علی
 المتأخرین ۱۲

له دغو عباراتو څخه معلومه شوه چې له دوو در یوزیات مقتدیان که
 په جماعت کې له امام سره شریک شي نو دا حنا فو په نزد مکروه دی
 خو که صرف له دوو در یو مقتدیانو سره جماعت پیل کړي وروسته
 نور په خپله راشي په کې شریک شي او امام دهغوی دامامت نیت نه
 وي کړی نو دامام او دهغو دوو در یو مقتدیانو چې له اوله سره په
 جماعت کې شریک و ددوی په لمانځه کې کراهت نه راځي بکله

کراخت صرف پر ورسته راتلونکیودی «هکذا فی فتاوی محمودیه
ص ۱۲۱ دوهم توک و فی الفتاوی بدارالعلوم دیوبند»

والله تعالی اعلم

کتبه العبد نظام الدین اعظمی

مفتی دارالعلوم دیوبند ۲۴ / ۹ / ۱۴۰۸ هـ ج

الجواب صحیح

حبيب الرحمن خیر ابادي مفتی دارالعلوم دیوبند

۲۴ / ۹ / ۱۴۰۸ هـ ج

یادونه: له مکروه خخه مراد تحریمی مکروه دي

والله اعلم بالصواب ۲۴ / ۹ / ۱۴۰۸ هـ ج